

Physicorum

Conclusio prima. quinq; prime regule que sunt affirmatiue sunt vniuersaliter vere. seruatim circumstantijs premissis. patet quia omnis actio causatur ex victoria agentis supra patientis. ideo a proportione qualitatis aut etiam minoris equalitatis nunq; sit actio sed solum in proportione inequalitatis rati majoris ad minus. ideo quanto virtus mouetis plus excedit resistens etiam mobilis plus velocius mouebit ipsum. quare si duplo excedat in duplo velocius mouebit. si vero velocius in duplo per duplex spaciū in equa lī tempore autē per rotū spaciū in medio sepoze mouebit. cuz ergo due regule dicāt istā proportionē sc̄p q; sit vere. si etiā p̄tēq; exiliter excedat resistētia mobilis sequit q; exiliter mouebit et hec analogia in alijs trib⁹ regulis servatur.

Conclusio secunda. Due ultime regule vniuersales que sunt negantur sunt vniuersaliter vere. patet quia alias a proportione inequalitatis minoris fieret actio. nā staret resistētiam mobilis excedere virtutē mouentis. Ex istis infert p̄s falsitatem dicti zenonis dicentis q; simodū granorum milij descendendo per aerem causet sonum quodlibet granum p̄ se cadendo causabit sonum. hoc em falsum est. quia rotū modū tanta velocitas mouetur q; citius diuidit aerem q̄ sit diuisibilis. ideo causat sonum qd nō oportet de grano per se sumpro. Nec valer argumentū rotū causat sonum ergo q; quelibet pars. quia pars cum est in toto non agit nisi in potentia si est in toto in potentia tñ. Taliter em res sebz ad agere qualiter ad eē et se bz ad esse sicut ad esse vnu. h̄z dicit vnu in diuinum in se et ab alto diuīsum sed p̄s cū ē in toto nō ē a toto diuīsa. q; nō ē aliqd vnu in actu nec agit i actu et sicut pdicte regule intelligunt de motu locali. et sumū fīm proportiones istoz quatuor q; dicta sunt ita p̄nt intelligi in alijs motib⁹ in quib⁹ etiam illa quartuor inueniuntur. vnu supra istas regulas tota ars proportionū fūdat q; fīm diuersas applicaciones ponderū fūnt mot⁹ velociores et tardiores.

Rōnes ante oppositū solvuntur ex dictis. Et hec de questione et per p̄les quens de toto septimo physicoz.

Huius septimi physicoz Aristotelis finis adest

Octauus tibi dat p̄mū p̄gnoscere motum
Proprietas p̄mi que sit motoris eterni.

Trū autem factus

sicut aliquando motus cum nō esset prius. et corrumperet iterum. sic q; moueri nihil sit aut neq; factus est neq; corrū pitur. sed erat semp et erit. et erit et hoc immortale et sine quiete existit in his q; sunt ut vita quedam ens natura oīb⁹ subsistentibus. Esse quidem igitur motum omnes affirmant de natura aliquid

Octauus liber

didentes propter hoc q̄ mundū faciunt ⁊ de generatōne et corruptōne eē oport̄ consideratōne omnib⁹ ipsis quā impos sibile ē esse nī si sit motus. S; quanti quidē infinitos mun̄dos dicunt eē. ⁊ q̄dam qđem fieri quosdam autē corrupti mundoꝝ semp dicunt esse motum. Necessariū em̄ generatio nes ⁊ corruptōnes cū motu eē ipoꝝ. Quicunq; at vñū ⁊ non esse semp ⁊ de motu apponunt fin ratōne. Si iḡl contingit aliquī nihil moueri dupliciter .nccē ē hoc accidere. Aut em̄ sicut anaxagoras dicit. Inquit em̄ ille sil' oībo existentib⁹ ⁊ quiescētibus in infinito tpe motū facere intellectū ⁊ disgre galle. Aut sicut Empedocles in tpe moueri. ⁊ iterum quie scere. Moueri quidē cum amicicia ex multis faciat vñū aut discordia multa ex uno. Quiescere autē in mediis tēporib⁹ dices sic in q̄ntum quidē ex pluribus vnum didicit nasci in q̄ntum iterū ex uno geminato plurima pficiuntur. Sicq; fi unt res. q; ⁊ nullo modo ipsius ē seculū vñū. sic autē permuntur neq; simul pficiunt. Sic autē semp sunt immobiles fin circulū. Hoc em̄ qđsic pmutatur ab hinc inde dicere ipsum opinandum ē. Considerandū igitur de hoc quomō se habz pre opere em̄ ē non solum ad nature consideratōne scire veritatē sed ad sciētiā de principio primo. Incipiemus autē pri mū ex definitis a nobis in physicias prius. Dicimus autē motū eē endelechiā. i. actum mobilis fm q̄ mobile. Accē ergo existere res possibiles moueri fm vñūqueꝝ motū. Et si ne aut motus definitōne oīs vtig; confitebit̄ necessariū esse moueri possibile moueri fm vñūqueꝝ motū. vt alterari alte rabile. ferri autē fm locū mutabile. Quare prius oportet esse obustibile q̄ obura. ⁊ obustiuū q̄ oburere. ergo ⁊ hoc ne cessariū ē aut facta aliquī eē cū nō eēnt. aut ppetua eē. Si qđē igit̄ factū ē mobiliū vñūqdq; nccāriū ē p̄pus accepta aliā mutatōne factā eē. ⁊ motū fm q̄ sc̄ ē possibile motū eē. aut moueri. Si at q̄slit̄ perāt sp motu nō exīte irrōnabile quidē videtur ⁊ ab inscītibus. Atuero s; amplius magis ingredien tib⁹ hoc nccāriū ē accidere. Si em̄ alijs qđē mobilib⁹ exītib⁹ alijs motuvis aliquī qđē erit aliquā primū mouēs hoc at qđ mouēt aliquī qđē nibil. s; q̄scit̄ oport̄ hoc mutari prius

Physicorum

Erat enim aliqd causa q̄etis. q̄es ei p̄uatio motus ē. Quare q̄ā p̄ma mutatōe erit mutatio prior. Alia q̄dē em̄ mouēt singulariter. alia at et finē p̄trarios motō. vt ignis q̄dē calefacit. fr̄ / gefacit at nō. Scia at videt p̄trarios cē vna. videt igit̄ et ibi aliqd eē sili mō. frigidū ei calefacit. quersum q̄damō et absco des. sicut et peccat voluntari⁹ scies q̄n ecōtrario ut scia. Si igit̄ q̄cunq; sūt possibilia sūt facere aut pati. aut mouere aut moueri. Hec at moueri nō penū possibilia sūt. sed sic se habēta et p̄pia alterutris sūt. Quare cū primā. alid mouet. at lind at mouet cū sint ut sit hoc q̄de motū. illō p̄ mobile. Si igit̄ nō s̄g mouebat manifestū ē q̄ nō se habēbat sicut nūc possibilia hoc quidem mouere illud autem moueri. sed oportuit mutari alterum illoꝝ. Necesse enim in his que sunt ad aliqd hoc accidere. vt si cū non ē duplū. nūc aut ē duplū mutari. s̄z nō vtraꝝ alterū. Erit ergo q̄dam prior mutatio p̄ma Adbuc aut prius et posterius quomō erunt tpe non existente. Aut tempus non sit motus. Si igit̄ tempus numer⁹ motus aut motus quidā. Siquidē tempus semper est. et motum necesse est perpetuū esse. At uero de tempore extra vnuꝝ concorditer habentes vident̄ omnes. Ingenitū em̄ esse dicunt et ppter hoc Democritus demonstrat tanq; impossibilita oīa esse facta. impossibile ei est tempus factum esse. Plato at tpus generat solus. Simul em̄ cū celo factus cē. celū at fēm cē dicit. Si igit̄ impossibile ē esse dicere et intelligere tempus sine ipso nunc. nūc aut est medietas quedā et principiū et finem habens simul. p̄cipiū aut futuri temporis finē vero preteriti necesse semper esse tps. ultimū em̄ finiti accepti temporis in aliquo ipoz nunc erit. Nihil em̄ est accipere in tempore preter nunc. Quare quoniā est finis et principium ipm nunc. necesse est ipsius in veraꝝ parte semper esse tempus. At uero si tempus manifestum est. quia necesse est et motū esse. Siquidem tempus est. passio quidem motus. Eadem autē ratio est. et de eo q̄ corruptibilis sit motus. sicut de fieri motum accidit priorē quandā esse mutatōē. prima sic hic posteriorem posteriori. Hō em̄ simul quiescit et quod mouet et qđ mobile est. et qđ cōburiur et quod cōbustibile. Lōtingit cū

Octauis liber

cōbustibile esse qd non comburitur. Nec motinum et mos uens. et corruptibile igitur indigebit corrupti. cum corrumpatur et huiusmodi corruptiuū iterum posterius. Corruptio em̄ mutatio quedam est. Si igitur hoc impossibile. manifestum est q̄ est perpetuus motus. Sed non aliquando quidē erat. aliquando autē nō. Et namq; assimilatur sic dicere figura magis. Similiter autē et dicere. q̄ aptum natum sic est. et hoc oportet opinari esse principiū. sicut videtur utiq; Empedocles dicere. q̄ tenere et mouere amiciciam in parte et discordiam inest rebus ex necessitate. quiescere autē medium tempus. fortassis autē et unum principium facientes sicut Anaxagoras sic utiq; diceret. Altero nihil inordinatus eorum q̄ natura et fin naturaz sunt. Natura em̄ omnibus causa ordinatōnis est. Finitiū autē ad infinitū nullā rōnē habet. Ordinata autē omnis ratō est. In infinito autē tēpore quiesce re postea motum esse aliquando. Huius autē neq; vñā diffē rentiā esse. quare nunc magis q̄ prius. Nec iterū aliquam ordinatōnē habere non iam nature est opus. Aut em̄ simpli citer se habet quod est nature. et non aliquando quidē sic. aliquando vero aliter. vt ignis natura sursum fertur. et non aliquando quidem. aliquando vero non. aut rōnem habet qd non ē simpliciter. Quare dignius est sicut Empedocles. et si quis aliter dixit sic habere in parte quiescere omne et moueri iterū. Ordinatōnē em̄ iam habet quandam huiusmodi. Sed et oportet hoc dicētē non affirmare solū. sed causam ipsius dicere et non apponere nihil. neq; velle dignitatē irrō nabilē. s; aut inductionē aut demonstratōnē ferre hec quidē em̄ nō cause posite sūt. neq; i hoc erat amicicie v̄l inimicicie esse. Sed huiusmodi quidē cōgregare illius vero disgregare. Si vero determinet qd est in parte. dicēdū est in quibus sic sunt. sicut quia est aliqd qd congregat homines amicicia. et fugiunt inimici ab inimicē. Hoc em̄ supponit et in toto esse videt em̄ et in quibusdam esse sic. Quod autē et fin equalia tēpora indiger aliqua ratōne. Omnino em̄ existimare principiū hoc esse sufficiēs. quod semper aut est sic. aut si non recte habet opinari. In quo democritus reducit de natura

Physicorum.

causas q̄ sic p̄us qd̄ p̄us factum est. ipsius aut̄ semp nōluit p̄ncipiū qrere in qbuidā dicens recte. qd̄ aut̄ in omnib⁹ nō re cte. Et trigonū em̄ semp habet duob⁹ rectis equales angulos. sed tñ est ppetuitatis huius altera causa p̄ncipiorū. igit nō est altera causa. sed ppetua sunt. Qxdem igit̄ nulluz tps erit neq; erat qñ motus nō erit. siue nō erat. tanta dicta sunt

Contraria aut̄ his nō difficile est soluere. Videbit aut̄ ex hm̄oī p̄siderantib⁹ ptingere maxime motū esse aliquā cū non est omnino. Primum qd̄em. q; neq; vna ppetua mutatio est. Mutatio em̄ om̄nis apta nata est ex quodā in qddā. Quare necesse est oīs mutatōis terminū esse p̄traria in qb⁹ fit. Insitū aut̄ moueri nullum. Ampli⁹ videmus qm̄ possibile ē moueri neq; qd̄ mouet. sed qescens mouet neq; habēs in se ipso. neq; vnu motū vt in inātatis. quoq; neq; pars vlla. neq; totū mouet. sed qescens mouet qñq;. Cōuenit aut̄ aut̄ semp moueri aut̄ nequaq;. si qd̄em nō fit cū sit motus. Multo ac magis huius esse in aīatis manifestū est. Nec vnu qd̄em in nobis cū sit mot⁹ aliquā. sed qescentes tñ mouemur aliquā. et fit in nobis ex nobisipsis p̄ncipiū motus aliquā. et si nihil ex tra moueat. Hoc em̄ in inātatis esse nō videmus sūliter. sed semp mouet ipsa aliqd exteriōr̄ alterī. Aliquā aut̄ aīal dicimus ipsum se mouere. Quare si qd̄em quieticit aliquā penit⁹ in imobile. motus vnuq; fieri ex ipso et nō ab extra. Si aut̄ in aīali hoc possibile fieri. qd̄ p̄hibet idē accidere et fm̄ ee. Si nāq; in paruo mūdo fit. et in magno. et si in mūdo. et in infinito. si quidē contingit moueri infinitū et quieteret totū. Eorum aut̄ p̄inū quidē qd̄ dictū est nō eūdem semp et vnum numerō esse motū qui est in p̄traria recte dicit̄. Hoc em̄ fortassis quidē necessariū est si quidē non semper vnu et eūdem esse possibile est eiusdem et vnuis motum. Dico aut̄ vtrū vnu corde vnu et idem sonus aut̄ semper aliter similiter se habēte et mouente. sed tamen qlitercūq; se habet nihil prohibet et quēdam cūdem esse qui perpetuus et cōtinuus est. Manifestum vti qz erit magis ex his q; posterius. Moueri aut̄ quod non mouetur nullū inconveniens est. Si aliquādo qui dem sit extrinsecus mouens. aliquando aut̄ non. Hoc same

Ottavius liber.

qualiter utiqz erit inqrendum. Dico aut̄ vt et idem ab eodem
motu exiſtente aliquādo q̄dē moueri aliquā aut̄ nō. Nihil
em̄ aliud dubitat hoc dices. q̄ propter nō ſemp alia q̄dem q̄
erūt eoz q̄ ſunt. alia vero mouetur. Maxime aut̄ utiqz vi-
debitur tertiu habere dubitatioz. qd̄ ſit cū nō inſit p̄us mo-
tus. q̄ accidens eſt in aīatis. Quiſcens em̄ prius poſthoc
vadit mouente exteriōr nullo ſicut videt̄. hoc autem falſum
eſt. Conſpicinus em̄ ſemp aliquid motu in aīali naturali-
um. Huius aut̄ motus nō aīal cauſa eſt. ſed p̄tinē ſorſitan
Ipſum aut̄ dicimus ipm̄ mouere ſe. nō ſim omnē motū. ſed
ſim locū. nihil iigif̄ p̄hibet. Magis aut̄ fortassis neceſſariuz
eſt in corpoz multos fieri motus a p̄tinente. Horū autem
quodam intellectū aut appetitu mouere. Illum aut̄ totum
iam animal mouere. quale p̄tingit circa ſomnos. Sensibi-
lis quidem em̄ cuz neqz vnuſ inſit motus. in exiſtente tamē
aliquo ſurgunt animalia iterū. Sed nāqz maniſteſtum erit et
de hiſ ex ſequentiōb

Circa initiuſ octauit libri phy-

ſicor̄. Queris utruſ motus incepit et definet eſſe. vel ſit ppetuus Argueſ
q̄ fuerit ppetuus rō n̄lb̄. Aſtoreſelis. p̄o quarū p̄ma ſupponit q̄ ſi ſit mo-
tus neceſſi. et mobile et mouens pexistere. vel ſim natura. vel ſim tempus.
Probar p̄mo iſtam ſuppōnem. nā motus eſt actus mobilis. actus aut̄ p̄
ſupponit id cuius eſt actus. Scđo probat ex p̄ſenſu omnī ſcenſtū. q̄ n̄lb̄
mouet niſi qd̄ poſſibile eſt moueri. ergo in omni motu pſupponit mobile
et etiāz mouens a fortiori. ¶ Tunc arguit p̄mo ſic. ſi motus incepit eſſe deſ-
ter p̄muſ motuſ anteqz nullus erat motuſ. p̄petuit ergo mouentia et mo-
bilis p̄fuiſſe. vel ergo qñqz facta fuerūt cū nō eſſent. aut ppetue p̄fuerunt
ſi facta ſunt. cū oporteat vnuqz fieri anteqz incepit moueri. ſequit q̄ an-
p̄muſ motuſ fuit aliqz motu. cū għatix nō ſi ſine motu ſi ppetue p̄fuerunt et
ſine motu. hoc videt incouenies. q̄ illa mouentia et mobilia cū eſſent natura-
lia nō potuſſent ppetue fuſſe ſine motu. Itē ſi ppetue p̄fuerunt ſine motu. q̄
eſtebant. ſed q̄es eſt p̄uari motuſ cuius p̄uatois oportet eſſe aliquā cam
vel ex parte mouentis vel mobilis. vel vtriusqz. quā oportebat auſterri an-
teqz mobilia incepient moueri. q̄ ſi ſemp maniſſet illa cā ſemp fuſſer pua-
rio. ergo ante p̄muſ motuſ acceptū fuit aliqz motuſ. vel in mouente. vel in
mobili. vel in vtrioqz. Pro ſecunda rōne ſupponit p̄hus q̄ p̄us et poſterius
non ſunt ſine tempore. q̄ p̄us et poſterius numerata in motu ſunt ipſuſ tem-
pus. Secundo ſupponit q̄ tempus nō eſt ſine motu. q̄ eſt numerus eius.
Tunc arguit ſic. tempus non eſt ſine motu et tempus ſemp fuſſe. nec incepit

Physicorum

esse. ergo motus semp fuit. Minores probat testimonio omnium phoz. qd omnes de tempore Platone dixerunt tempus ingenitum esse. sed solus plato generauit tempus sicut et celum. Tercio sic. qd de ratione ipsius nunc est qd sic me dietas duorum temporum. scilicet finis primitum et principium futuri. ergo non potest dari p. nisi nunc. et persequens necq; initium epis. Et istis rationibus communib; quibus Ares storeles videt excludere qd motus non incepit. etiam arguit qd nunquam deficiat nam si deficiat motus aliquius mobilis necesse est p. us deficere motu mobilis qd mobile corrupti vel mouens. ideo sic ut argutum est ex parte incepionis ad p. bandum qd ante primum motum esset motus. ita ex parte desktionis eodum cludi p. qd post ultimum motum esset motus. vel qd mobile et mouens perpetue manerent sine motu. qd est irrationabile. Siliter sicut p. secunda rationem argutum est. qd ante primum nunc esset dare aliud nunc. et sic non videtur qd motus incepit vel deficeret esse. In oppositum est autoritas fidei nostre. Pro responsione ad questum. Sciendum primo. qd postquam phus ostendit in se primo huius qd est dabile primum mouens et etiam dare primum motorum et prius motum. Consequenter ostendit in isto octauo quis et qualis sit primus motus et qualis sit primus motor. et quia ad cognitionem istorum necessaria oportet p. scire an motus sit perpetuus vel non. ideo primo inquirit phus de motu in communione sit perpetuus. dicit enim Averrois qd questionis p. scens a phoz non intelligitur de motu in communione. sed de primo motu. Sed oppositus videt ex verbis phiz in quibus non loquitur de motu primo sed de motu in communione. Item nos Aristotelis est arguere ex p. prius ad suum p. positum et cum in rationibus tam tacitis nihil ponitur magis proprium primo motui qd alios. igitur et.

Secundo. qd postquam Averrois. excludit in principio huius libri motum esse perpetuum inquirit modum quo perpetuus virtus per hoc qd est unus et idem motus perpetuus. vel quia sunt infiniti motus sibi inuicem succedentes. qd non inquireret si iam ostendatur primum in orbe esse perpetuum. ideo questione Averrois. intelligitur de motu in communione. et in hac questione non habet phus inquisitorem an motus habeat esse vel non esse causam assignat. quia omnes qui naturaliter locuti sunt affirmaverunt motum esse et generationem et corrupti onem rerum. Sciendum secundo. qd tres fuerint opiniones de duratione motus. Democritus enim dicit qd in spacio infinito extra celum sunt infiniti mundi et dicit res quasdam per segregationem et disgregationem atomorum generari et corripi. et sic posuit motum semper esse. Sed Anaxagoras et Empedocles dixerunt motum non semper esse differentem tamen. qd primum posuit per infinitum tempus omnia praecessitare in uno mundo cha os preter intellectum agentem. et qd postmodum intellectus in aliqua parte temporis incepit ipsa segregare faciendo semper motum. et qd nunquam cessabit intellectus segregare nunquam cessabit motus. ideo posuit motum esse infinitum a parte post. Sed Empedocles posuit mundum plurimes fieri et plurimes corrupti nam in uersali aduentu amictia posuit elementa congregari et mundum corrumphi. sed aduentu in uersali inimicitia posuit elementa segregari et mundum generari. et sic ponebat mundum plurimes incipere et defineret esse. et in temporalibus posuit in uersalem quietem.

Octauius Islier.

Sciendū tertio. q̄ determinatio huius questionis. scz an motus sit p̄petuus vel nō vitilis est vt dī ph̄us. nō solum ad cognitōem naturaliū rerum. sed ad scientiā de p̄mo p̄ncipio rerum que tradit̄ in metaphysica. nā si ponat q̄ motus sit perpetuus oportebit vñū p̄mū p̄ncipiū esse qd̄ sit p̄petuū & immobile. vel si non ponatur motus perpetuus nihilominus nez esse est q̄ sit vñū p̄lū p̄ncipiū immobile & p̄petuū. q̄ si res incep̄rēt oportet eas ab aliquo p̄mo p̄ncipio incep̄isse. et determinādo hanc questionem ph̄us probat hanc conclusionē.

Conclusio p̄ma. Motus non incep̄t esse a parte ante. nec declinet a p̄re post. sed est perpetuus. & hoc ostendit per rationes positias ante exp̄ositum. Et hec delitio quo ad p̄maz partem eius repugnat fidei nostre. cuz ponit motum semp fuisse. n̄h̄l em̄ fīm fidem ponimus semp fuisse nisi solum deum. qui est omnino imobilis. sed quo ad secundam partem que ponit motu nūc deficere. nō ē omnino. Aretaria fidei nostrae. q̄ Aretoreles nō loquuntur de motu celi. sed de motu in p̄m uni. & fīm fidem tenemus mūndū nūc deficere a parte post. & ponit motum semp fuisse in hominibz qui erit incorruptibiles. q̄ h̄atebūt vitam miseram vel beatam. Aliqui tamen dicunt Aretorelem non fuisse locū Aretafidem. q̄ non voluit p̄bare simpliciter q̄ motus sit p̄petuus. sed quo ad illam posicōem voluit p̄babilitate arguere. Sed istud nō apparet. q̄ ex p̄petuitate motus & temporis nititur ad p̄bandū p̄mū p̄ncipiūz esse in isto octavo & in vñdecimo metaphysice presupponit illud mediū probatiū tñch verum.

Sciendū quarto. q̄ ph̄s in plenitudo nō reprobat opinionem Dimocriti. q̄ ille ponit motuz semp esse. sed solum alias duas opiniones ponentes motū incep̄isse. Et dicit p̄mo q̄ posicō Anaxagore est magis irrationabilis q̄ p̄positio Empedoclis. Probat p̄mo. q̄ cū natura sit p̄ncipiū ordinatōis in rebz n̄h̄l a natura dēbet poni in ordinatum. sed infiniti ipsi qd̄ p̄cessit motū ad infinitū tps quo durabit motus a parte post nulla est rō quare nec aliquis ordo. q̄ omnis ordinatum est rō q̄dam. Secundo nō p̄t assignari rō quare magis nūc q̄ p̄pus aut posterius intellectus incep̄t segregare res ab illo chaos & situendo mūndū & motum Luz tēpus p̄cedens incep̄tōem mūndū & tps sequens sint eiusdez rōnis. ergo posicō Anaxagore est irrationabilis. & similiter posicō Empedo. est insufficiens. Probat q̄ ph̄us ponēs aliquod p̄ncipiū dēbet illud manifestare vel a p̄ori p̄ syllogismū. vel a posteriori p̄ induc̄tōem. sed Empedocles ponēs item & amiciciā cīs p̄ncipia segregatōis & segregationis elementoz. & per hoc diversis tpsibz mūndū fieri & corrūpi nullo mō manifestavit. q̄ quis ponaret q̄ lis & amicicia sunt p̄ncipia segregatōis & segregatōis. q̄ vidēt homines p̄ amiciciā segregari & segregari p̄ litem. tñ non ostendit quare amicicia plus est p̄ncipiū segregatōis in uno tpe q̄ in alio. nec valeat illud qd̄ dicebat. q̄ qd̄ semper ita fuit & ita erit. ergo hoc est n̄ccāri & eternum. igit̄ nō est querenda causa.

Contra hoc obiect̄ ph̄us. q̄ similiter res se habent ad esse & ad veritatem. sed aliique sunt p̄petue veritatis. vt triangulū h̄z̄ tres angulos q̄ tñ h̄z̄ cām sue veritatis. q̄ nō seq̄. si aliq̄ sint eterna q̄ nō h̄ateat cām & q̄ nō possit eoz inq̄ri cā. & hoc bñ est notādū. q̄ licet Aretoreles posuerit mūndū & tps & motū fuisse ab eterno. & sic nō habuisse p̄ncipiū sue duratōis. tñ voluit q̄ h̄ateat p̄ncipiū suū esse. q̄ fīm ipm n̄h̄l ph̄s

Physicorum

habet aliquid esse eternū & habere causam sui esse. Scendum quinto. q
Aresto. cōtra suā determinatiōnē adducit & soluit tres rōnes. Prima est
omnis mutatio est ex quodā in quoddā & necesse est terminos mutatiōnis
esse p̄trarios. ergo nulla mutatio est infinita nec motus est infinitus. Sez
cunda rō sicut ē in aliquā parte vniuersi ita videt̄ esse in toto. sed in aliquā pte
vniuersi reperis quies vlt̄ & postea mot⁹ & iterū quies. q̄ silt̄ in toto vniuer
so. Tertia rō sicut est in aīali qd̄ dicit̄ minor mūndus ita est de toto vniuer
so sed aīal reperis moueri a seipso sic q̄ incepit̄ motus cū nō esset p̄m̄. q̄ et
in toto vniuerso poruit̄ vlt̄ motus incepisse. Ad p̄mā dicit̄ ph̄s q̄ null⁹
la mutatio vna in numero potest semper esse sed nihil ph̄lēt̄ cunctē motus p̄
reiteratiōne esse infinitū sicut est motus circularis celi q̄ pres eius nō fiunt
inter p̄traria ideo p̄mit̄ ad inīicē cōtinuari. Ad scēndā dicit̄ q̄ nō est simili
de de toto vniuerso & de qualibet eius parte. q̄a aliquē pres vniuersi mouē
tur a leip̄is sic q̄ nō ab exteriori & ille sīḡ moueri. Ille ab exteriori quas nō
est necesse sīḡ moueri. q̄a mouens in diuersis t̄pib⁹ potest differenter se habe
re ad mobile. Ad tērciā dicit̄ q̄ in aīali duplex est motus sīz naturalis &
aīalis. naturalis est duplex. quidā est penitus ab ext̄nseco p̄m̄ere sicut ab
aere vel a celo vt cū per frigidū & calidū aīal alterat. Alius est quidā ab int̄
trinseco. & naturalis dī. q̄a non fit p̄ appetitū in sequente apprehensione sed
est per vires potentie vegetative & adhuc in tali motu cocurrunt mouēs ex
teriori q̄a calor naturalis intrinsecus iuas vel impedit̄ p̄ p̄m̄ens ext̄ri
sed motus aīalis dī. p̄gressus in quo aīal maxime videt̄ a se moueri. sed
tamē adhuc ille motus p̄supponit̄ motū faciū ab exteriori mouente. q̄a p̄
pter passionē aliquā factā in potentiis sensitivis que sunt organicae inclinat̄
appetitus naturalis ad p̄sequendū vel fugiendū bonū vel malū apprehe
sum per qd̄ si morus progressiūus. Cōclusio scēndā. Mundus mot⁹
et p̄s q̄ simplicē emanat̄. q̄ē creatiō a p̄te aīi incepit̄ & mot⁹ nō ē p̄pe
tu⁹ a parte post. hec cōclusio sīm̄ fidē tenet̄ q̄ autoritatē diuine inīit̄ q̄ null⁹
to preualeat rō ne cuiuslibet ph̄i & magis q̄s autoritas alicui⁹ ph̄i preualeat
aliqua debilit̄ rōne quā aliq̄s puer induceret. ideo fictitiū reputari non des
bet. q̄a q̄uis loc⁹ ab autoritate hūana sit debilis tñ loc⁹ ab autoritate diu
na est firmissim⁹. a qua veritas fidei dependet.

Ad rōnes ante oppositū. Ad p̄mā cū q̄ris si mor⁹ incepit vlt̄
mouēs & mobile incepit̄ aut sīḡ fuerit̄. r̄ndet̄ q̄
p̄mū mouēs sīḡ fuit̄ sīz oīa alia cā mouēta q̄b⁹ mobilia. cē incepit̄ a p̄ma
cā mor⁹ p̄ creatōem q̄ē simplex emanatio & nō mor⁹. q̄e nō lec̄t̄ q̄ aīal p̄s
mū morum fuerit mor⁹. sīz incepissent ab aliquā p̄ticulari agente. q̄d̄ agit
subiecto p̄supposito q̄d̄ traīmūras illud bñ seq̄ret̄. Ad scēdam dī. q̄ sīz t̄ps
nō incepit cē q̄ faciōem p̄ticularē vlt̄ a p̄ticulariter agere q̄d̄ agit sub p̄te. tñ in
cepit q̄ faciōem vlt̄ enī vlt̄ agēt̄. Et cū arguit̄ q̄ nō ē dabile p̄mū nūne
negandū ē. q̄a ē aliq̄d̄ nūne qd̄ fuit̄ p̄ncipiū t̄ps tñ & nō finis alicui⁹ t̄ps p̄
cedens. Et si dicat̄ q̄ sīz illud nūne fuit̄ t̄ps sīz illud aīi dicit̄ t̄ps Dicit̄ q̄
ibi aīi nō fecit̄ aliq̄d̄ t̄ps realiter exīs sīz solū fecit̄ t̄ps sīm̄ ymaginatiōnē
vel capiē negatiue vt cū dicit̄ q̄ extra celū sunt entia immaterialia extra dī
cū locū ymaginariū tñ.

Octauus liber

Quateris Ut rū prima causa que deus est precesserit mundū du
racōe eternitatis. Arguit q nō. qz bonū est sui ipsius
diffusiuū km Dyonisiū. q infinite bonū ē infinite sui diffusiuū sed deus ē
infinite bon⁹. q est infinite sui diffusiuū mō infinite bonū nō se diffundit
nisi pducendo effectū infinitū z ab infinito tpe. q debuit mundū ab eterno p
ducere. Scđo sic. deus in tpe mundū pduxit km suā potentia que est in
finita. sed potentia infinita pducit effectum infinitū z infinite duratōnis. q
deus pduxit mundū ab eterno. Tercio sic. si deus pcessit mundū fuisse
ante mundū z cū ante sit tps vel aliquid tps sequitur q an mundū fuisse tps

Quarto sic. si deus a determinato pncipio mundū pduxit sic q nō fuerat
ante cū agat p suā voluntate. sequitur q eius voluntas in pductō ne mundū
fuisse dilatoria qd est falsum. In oppositu arguit p ea que dicta sunt i p
cedenti questione sez q pmi mouens sg fuit z q oia alta pducta fuerunt.
Pro rūsione est. Sciendū pmo. q oes pbi noie dei intellexerūt vlem ps
uisorem z guternatorē a q oia regūtut z ordinant in suos fines debitos a
quo enī vt habeat pmo de celo ceteris deriuatū ē esse z vivere his quidem
clarioris his quidē obscurius quē enī phs pncipē appellat infīne duodecim
mi metaphysice cū dicit q enī nō voluit male disponi pluralitatis pncipian
tiū mala vñus ergo princeps mundi sed noīe mundū inēligib⁹ tota vñuer
itas enī excepto pmo pnsore. Sciendū secundo. q illud dicit pcedere
alterū in pposito qd esse suū km aliquā duratōem hz an alter⁹ tñ p hoc ante
nō intelligit aliquid tps pñtuū z diuisibile quo deus fuit an mundū qd solū
pcessit mundū eternitate. que est in diuisibilis z tota simili. q ante inēligib⁹
ordo eternitatis ad tps z cause efficientis ad suū effectū nā km Allertuz
et quod sā alios ordō efficientis ad suū effectū regūt ut cā q aliquā dura
tionem pcedit effectū ita qd ipso possibile aliquid eē ab aliq effectue z sibi esse
coeterū z q iplicat pdictōem. ideo dicit q deus nō potuit mundū ab etern
o pduxisse qd nō p qd implicat pdictōem. nec tñ sequitur q in deo sit h
potentia sā in rebus ipis qd repugnat agi infinite eo q ois res qacqris fit p
aliquā formā finita z determinata km cē pñtū z opatōez ideo
dicit ipi cām quā aliquid assignare de dilatōe pductōis mundū esse nullā qd nel
mundus coequare. ideo in duratōne hoc em ipso possibile ē fin hanc'opinionez
qz iplicat p radicōem km istos aliquid esse ab aliq effecitue z sibi eē coeter
ū. Sed opinio doctoris sancti z quoūdā alioz qd nō iplicat pdictōem
aliquid esse. pductū ab alio effecitue z sibi esse coeterū. Exempli dant de pñ
de z vestigio pedisli puluere z de corpelumioso z lymie ab eo egrediente z
sic km eos nō iplicat mundū ee pductū ab eterno. cur at nō fecit. Dicit q nō
agit mō nature sā voluntarie sā nō pduxit mundū qd cito potuit sic nec qdūcū
tp nec qdēcū sā qdūcū z qdēm voluit. Et si querat qdē nō voluit mundū sp
esse ab eterno dicte sanc⁹ Thomas qd sic res deus fecit ppter seipm vt
in eis sue bonitatis silēudo manifestaret sic voluit res nō sg esse vt sua suffici
entia manifestaret in hoc qd reb nō exītib⁹ in seipso haberet oīm suffici
entia beatitudinis z virtutis ad tps pductōem. qdē tñ sic de isto pbleumate
an mundus potuerit ab eterno pduci vel nō cōformiter dicēdū est ad sā
dem nostrā in cui⁹ obsequiū dicit vñusque cap̄tūare intellectum.

Phyllicorum

Conclusio prima. Deus p̄cessit mundū aliqua duratione. p̄bas autoritate fidei. et p̄baref etiā fīm p̄mā opinionē. qz nulla res p̄t adequari deo nec iēc̄ neqz in virtute. q̄ neqz in duratōne. et p̄ s̄is oportuit deū p̄cedere mundū.

Secundo si. come qd ab alio effectue p̄ducif. p̄cedit de nō esse ad esse. sed in si eo qd sic p̄cedit nō esse aliq̄ duratōne p̄cedit esse alias ut arguit vnuſ et idem sit et nō esset. q̄ deus p̄cessit mundū. **C**onclusio secunda. Deus p̄cessit mundū eternitatis duratōne. p̄bas p̄clusio. qz p̄cessit mundū ut fides asserit et nō tpe aut euo. q̄a nō mensurabilis mēsuris. tps em̄ ē mēsura rei habētis fīm se prius et posterius. sed euum est mensura rei que habet prius et posterius sibi adiuncta et m̄urabilitatis puncta. q̄ deus p̄cessit mundū eternitatis duratōne sed ip̄m p̄duxit per creatōem. **S**i p̄tra hāc opinioñē de creatōne mūdi et motus arguit Auerrois n̄tens destruere creatōnē. **P**rimo arguit p̄ suppositō nem quā Aresto. ponit in p̄ma rōne et arguit sic Omne fieri est quoddā mutari. sed ois mutatio p̄requisit subiectū ut dicit illa p̄ma suppositio. q̄ n̄p̄l p̄ fieri ex nihil. et sic creatio est impossibilis. **S**ecundo si. cum dicim⁹ aliquid fieri ex contrario vel ex opposito ut ex nō albo albū. et hoc est solū p̄ accīs. sed omne p̄ accīs reducif ad aliq̄d p̄ se. q̄ in omni fieri oportet p̄supponere subiectū ex quo p̄ se fit p̄positū. et sic ē ipso sibile aliquid ex nihil fieri. **T**ercio arguit opinione oīm naturalū phoz. et ex nihil nihil fit. **Q**uarto q̄ stat aliquid ex nihil videt credi p̄ter duas causas. **P**rima ē qz vulgus nō reputat entia nisi visu apparent. qz igitur vulgus videt aliquid factū visibile qd prius nō erat visibile tō reputat ex nihil fieri aliquid. **S**eunda causa q̄a vulgus reputat ex diminutōne virtutis agentis proueniat q̄ indiget materia subiecta ad agendum cum tamen ex hoc non proueniat. sed ex ratione motus qui de sui natura requirit subiectum. q̄a igitur prima causa nullā virtutis diminutionē patitur dicit vulgus ab ea ex nihil aliquid fieri. **S**ed ut dicit sanctus Thomas si quis re ecte considerat ex simili causa videbitur q̄ Auerrois deceptus est ex qua credit nos esse deceptus. nam deceptus fuit ex sola consideratōne partitū cularium. quia enim virtus activa p̄ particularis agentis subiectum aliquod presupponit quod non agit sed ab agente vniuersali producitur. sicut artifex veritatē materia primo derivatur ē a p̄mo p̄ncipio essendi q̄re nō oportet i sua actōne aliquid p̄supponere ab eo nō p̄ductū. sicut in actōne p̄icularis agētis. h̄ q̄a ois mutatio requirit subiectū. ut dicit Aresto. in p̄missa suppositione. tō sequitur q̄ v̄lis p̄ductio rez nō ē mot⁹ aut mutatio si simplex emanatio rez a p̄mo p̄ncipio. et ita fieri et facere equo de dictū i v̄li p̄ductōe rez et in p̄ductōibus particularibus p̄iculari agentiū. **E**t quo paret q̄ non est contra fidem. q̄ omnis motus indiget aliquo subiecto presupposito quia v̄niuersalis p̄ductio rez non est motus nec mutatio et per hoc solvitur prima ratio Auerrois. **A**d scđam dī. q̄ cū dicit aliquid fieri ex op̄posito q̄ accīs et per se ex subiecto veritatē habet in factōibus particulib⁹

Octauis liber.

Iaribus in quibus recriuntur aliquod subiectum ab agente particulari non productum sed hoc non est verum in vobis rerum productione. Vnde si ponamus modicum ab eterno fuisse productum sicut voluit Aristotle. et multi platoniciorum impossibile est hunc productioni aliquid supponi a primo non productum abs non esset causa totius entis.

Ad tertiam istam dicitur quod dicimus esse omnia naturalia scilicet ex nihil nihil sit in se reliquis de factiōne particulari quia naturales prius solas causas particularium factiōnium consideraverunt. Et adhuc primo solū consideraverunt causas mutationis naturalium artificialium dicentes fieri nihil aliud esse quam alterari. Alij vero consideraverunt causas mutationum substantialium particularium. sed plato et Aristotle. primo consideraverunt causam universalē totius entis. Ad quartā dicitur quod nos non possumus aliquid ex nihilo fieri quod solū credimus visibilis esse entia ut nobis immoneantur. Secundum quod non solū consideramus productiones particulares ensium sed consideram universalē ratione productōem que est ab aliis et primo principiis simpliciter negat ponimus etiam aliquid ex nihilo fieri quod credamus indigere materia ad agendum ex imperficiōne agentis procedat sed quod ponimus hoc venire ex imperficiōne agentis naturalis quod dicimus habere virtutē dīminutam et particularē respectu agentis vobis ideo non potest esse causa totius entis sed semper aliquid in actione sua presupponit et sic rationes querit non improbant creationem nec inceptōnem mundi.

Ad rationes ante oppositū. Ad primā dicitur quod secundum Albertum deus est utrumque de se maxime communicat se sed ex parte rerum productibilium puerit et ab eterno se non consideraverit et illis repugnat ab eterno produci. Sed secundum sanctum Thomā dicitur quod bonum se diffundens et cōtēans per naturā diffundit et considerat se est utrumque potest sed non oportet de eo quod se considerat per intellectum et voluntatem quia tale se diffundit radii et cōdū intendit et vult que ordinant ad finem sui communicationis et finem sui diffusionis et sicut dicit ad secundā. Ad tertiam dicitur quod ante in tali locutione non importat tempus sed solū ordinem eternitatem ad tempus. Ad quartā dicitur quod propter hoc voluntas dei non debet dici dilatoria quia dilatio soluta est respectu futuri et in eternitate qua deus precessit mundū non est preteritum neque futurū sed est tota simul.

Rincipiū autem considerationis est quod quidem et dicere dubitationis. quare quedam eorum que sunt aliqui qui dem mouentur. aliqui autem quieti sunt iterū. Necesse est autem omnia descendere semper. aut omnia semper moueri. aut alia quidem moueri alia aut descendere. Et iterū horum aut quae mouentur moueri semper et vero quieti sunt descendere semper. aut omnia apta nata sunt similiter moueri et quieti sunt alia relata quod amplius est tertium. Contingit enim alia quidem semper immobilia esse eorum que sunt alia vero semper moueri. alia autem cum versex accipere. quod quidem nobis dominum est. Hoc enim huius solutio omniū dubitatorum. et finis nobis est huius negotiū.

Physicorum

Omnia igitur quiescere et huius rationem querere dimittentes sensum infirmitas quedam est intellectus. Et de toto aliquo sed non de parte ambiguitas est. Neque solum ad physicum sed ad omnes scientias, ut est dicere et omnes opiniones, propter id quod motu vitant omnes. Amplius autem de principiis importunitates sicut in rationibus circa doctrinas nihil sunt ad mathematicum. Similiter autem in aliis sic neque de eo quod nunc dicitur ad physicum. Supposito enim quod natura principium motus sit fere autem adhuc et omnia dicere moueri falsum quidem. Minus autem hoc preter arte positum quidem enim est quod natura in physicis principium sit motus et quietis. Sicut autem physicum est motus. Et dicunt quidam moueri eorum que sunt non alia quidem alia vero non sed omnia et semper sed latere hoc nostrum sensum ad quos etiam quidem non determinantes qualiter motum dicunt aut omnes non difficile est contradicere. Neque enim augerine quod minuti possibile est continuer sed est medium. Est autem similis ratio de eo quod est guttam conterere et nascientia et lapis scindere. Non enim si tamen effundit aut remouit gutta aut medium in medio tempore prius. sed sicut natus tractus est et gutte totum mouent. Pars autem illorum in nullo tempore. Dividitur quidem enim quod remotum est in plura sed nihil eorum motum est eorum sed sicut manifestum igitur quod non est necessarium semper aliquid abire. Quod dividitur diminutio in infinita. sed totum aliquando abire. Si militer autem et in alteratione qualibet. Non enim si partibile in infinitum est quod alteratur propter hoc et alteratio sed velox sit multotiens sicut congelatio. Amplius cum infirmus aliquis necesse est tempus fieri in quo sanabitur et non in termino temporis murari. Necesse est autem in sanitatem mutari et in aliud nullum. Quare dicere continue alterari et multum in manifestis est ambigere. In contrarium enim alteratio est Lapiscus neque durior sit neque mollior. Et secundum quod fertur mirabile est si latuit lapis deorsum latus aut manens in terra. Amplius autem terra et alioz uniusquodque ex necessitate permanent quidem in propriis locis. mouent autem violenter ex his signis igitur quoddam ipsum sunt in propriis locis necesse neque secundum locum omnia moueri. quod quidem igitur impossibile sit aut semper oia mo-

Octauius liber

ueri. aut semper omnia quiescere. ex his et alijs huius sciet ut
et aliquis. At vero neque alia quidem semper contingit que-
scere. alia vero sibi moueri. aliqui aut quiescere. aliqui moueri
nullum. Dicendum est quod impossibile sit. sicut et in dictis prius et in his
Videtur enim in eisdem fieri diuersas mutationes. et adhuc quae
oppugnat manifestis dubitatis. Neque enim augmentum neque rivo-
lentus erit motus nisi mouebit extra naturam quiescens prius
Generatorem igit remouet et corruptorem hec ratione. Ferre autem
et moueri fieri quiddam et corrupti videtur oibz. In quod quidem enim
mutantur fit hoc aut in hoc. Ex hoc autem mutantur corrupti hoc aut
huic. Quare manifestum est alia quidem mouentur alia vero quiescentia
et aliqui. Oia autem velle aliqui quiescere aliqui aut moueri. hoc iam co-
pylandum ad antiquas rationes. Principium autem iterum
faciendum a nunc determinatis idem quod quidem incep-
pimus prius. Aut enim omnia quiescent. aut omnia mouen-
tur. aut hec quidem quiescent. Hoc autem mouentur coram
que sunt. Et si alia quidebat quiescent. alia vero mouentur. eo
rum que sunt necesse est aut omnia aliquando quidem quie-
scere aliquando vero moueri. aut quedam semper quiescere.
alia vero moueri ipsorum. aut aliquando alia sustineant aliquando
vero moueri. Quod quidem igitur non possibile sit omnia que
escere dictum est prius dicemus autem et nunc. Si enim fides
veritatem siccile habet sicut quidam dicunt esse quod est insinu-
tum et immobile. sed non aliquid videatur fuisse sensum. sed mo-
uentur multa eorum que sunt. Si quidem igitur opinio est
falsa. aut omnino opinio et motus est. et utique si fantasiam. et si
aliqui quidem sic videantur. aliqui autem aliter. Fantasia quidem et opinio
motus quidam esse evidenter. Sed de hoc quidem intendere et querere ratione quod
rum dignius habemus quod ratione indigere male indicare est me-
lior et peior et credibile et non credibile et principium et non principium
Sicut autem et impossibile est et omnia moueri aut alia quidem
semper moueri. alia vero quiescere. Ad oia enim hec sufficiens est
una fides. Videtur enim quidam aliqui quidem quiescere. aliqui quidem
moueri. Quare manifestum est quod impossibile sit similiter
oia quiescere. et omnia moueri continere ex eo quod alia quidem
sibi mouentur alia vero quiescent semper. Reliquum ergo con-

Physicorum

siderandum est utrum omnia huius possibilia moueri et quiescere possint. Aut quidam quidem sic. aliqua vero semper quiescunt. aliqua vero semper mouentur. Hoc enim demonstrandum est nobis.

Queritur Utrum omnia semper quiescant vel omnia semper mouentur vel aliqua semper mouentur et aliqua semper quiescat vel omnia quibus mouentur et quibus quiescant vel aliqua semper sunt immobilia et aliqua semper mouentur vel aliqua semper quibus mouentur et quibus quiescant. Et ars cuius p[ro]mo. q[uod] diuissio non est bona. quia non est bimembri. igit. Secundum sic primum membrum destruit motum. sed tamen destruit quietem. tertium destruit generatorem et corruptorem et omnem motum violentum. quartum destruit necessitatem aliquum entium. et quartu[m] cōmitemt nūgatōnem ponendo aliqua esse imobilia et aliqua quiescere. In oppositū est p[ro]p[ter]a in texu. Sciriēntē primo. q[uod] post p[ro]p[ter]ā Breto ostendit mundū non incipit nec deficit a p[ro]p[ter]ā post sed esse p[er]petuum. Cōlegiū inquit de modo p[er] quē p[er]petualis motus an s[ic] q[uod] h[ab]et oia entia q[uod] mouentur vel p[ro]p[ter]ā hoc q[uod] est aliquis unus motus qui semper fuit et erit et hoc ultimo modo p[er]petualis motus ut infra ostendit quo ostensio determinabilis est et qualis sit ille motus. et deinde qualis sit motor a quo p[ro]p[ter]ā dicitur et quale sit mobile illius et hec est tota intentio huius octauit.

Sciriēntē scđo. q[uod] licet in p[ro]p[ter]ā diuissione sint quinque membra tamen reduci posse ad diuisionem bimembri q[uod] vel oia sunt vniū dispositiōnēs vel plurimi sicut primū hoc est tripliciter. vel omnia semper quiescant. et sic est primū membrum. vel oia sicut mouentur. et sic est secundū membrū. vel oia quibus mouentur et quibus descentur. et sic est quartū. Si plurimi dispositiōnēs hoc est duplicitate. vel variatim duas dispōnes tamen. et sic est tertium membrum. vel ē in tres. et sic est quintū membrum et notanter in hoc quinto dicit q[uod]dam esse imobilia et non quiescibilia q[uod] solum illud dicitur quiescere q[uod] natūrā est moueri sed immobile dicitur tam de illo q[uod] natūrā est moueri et non mouere q[uod] de non immobili simpliter et inter ista membra solum illud quintū veritatē p[ro]metur. id adcludendū ipsū in p[ro]p[ter]ā questionē reprobatur et tria p[ro]ma membra et in sequentib[us] erit reprobatio quarti que ex aliquib[us] determinatis dependet et cludet quintū tunc sit conclusio p[ro]ma p[er]tra p[ro]mū membrū. Cōclusio p[ro]ma. Dicere oia sicut descrevere ē irrationabile nec ē p[ro]p[ter]ā natūra rati p[er]tra h[ab]et disputādū. p[er]bat p[ro]p[ter]ā p[ro]p[ter]ā tripliciter. Primo ad sensum manifestum est aliquid moueri modis querere rōnē p[er]tra iudicia sensus ē infirmitas seu debilitas intellectus ut dicitur in texu. Secundo hoc dicere ē inducere dubitacionem de toto ente et inducere errorem p[er]tra oēs sciētis. q[uod] vel oēs sciētis de aliquo motu considerant vel aliquo motu videntur. igit et ceterum. Tercio si nec mathematis cus nec alijs artifex specialiter h[ab]et disputare p[er]tra negātes sua p[rin]cipia h[ab]ent motū esse ē p[rin]cipium in physica. q[uod] physicus supponit naturā ē p[rin]cipium motū. q[uod] physicus nō h[ab]et disputare cōtra ponētes oia sicut quiescere. Cōclusio sed tertia. Dicere oia sicut moueri et nihil quiescere ē irrationabile. h[ab]et minū irrationabile q[uod] primū membrū. vñ Eratītū fuit huius opinionis q[uod] oia que mouentur semper mouentur q[uod] improbat p[ro]p[ter]ā p[ro]mo de motu augmentū p[er] duo exempla.

19 p[ro]ma Dicunt a lucis
Diversis autem bimembrib[us] est. Ex 2. bimemb[us]
bimembrib[us] sicut in p[ro]p[ter]ā nō.

Intentio p[ro]p[ter]ā p[ro]ma p[er]stolii.

19 p[ro]ma at p[er] op[er]ando et acti p[ro]p[ter]ā
19 p[ro]ma iugularis et p[er] fovea p[er]ta. Mem-
brum 2. et 3. et 4. Aliquid existimat
19 p[ro]ma 19 p[ro]ma 19 p[ro]ma
19 p[ro]ma 19 p[ro]ma 19 p[ro]ma
19 p[ro]ma 19 p[ro]ma 19 p[ro]ma
19 p[ro]ma 19 p[ro]ma 19 p[ro]ma

Octauis liber

Primum est si multitudo guttarum cauet lapidem non oportet. Quod si gutta rei mouere aliquid de lapide sed bene quilibet disponit ad cauacem lapidis et tota multitudo cauare vel ultima in virtute dispositonis precedentium.

Secundum exemplum est. Si arbor nascente inter lapides per aliquod tempus dividat lapides non oportet quod in qualibet parte eius aliquid dividatur sed in qualibet parte aliquid disponit quod in fine percipit. Similiter si aliquid augeretur annuam finem qualitatatem digitalem non oportet quod in qualibet parte proportionata sit illius anni augeretur finem aliquam partem proportionalem digni. Non oportet omnem quod mouet semper moueri. Secundo idem ostendit in motu alteratio, et hoc tripliciter. Primo si aliquid alteratur in aliquo rotu tunc cuius illud quod alteratur divisibile sit in infinitum non oportet quod sic dividatur alteratio quia post eam alteratio adeo velox ut omnes gres simul alterentur. Ut in congelatione aquae.

Secundo cum aliquid sanatur tendit ad sanitatem et non ad aliud, ergo cum ad ipsum pueniret necesse est ipsum quiescere quia ut dicit in sexto. mutatione inter contraria non potest esse infinita. Tercio cum lapis induratur non semper continetur durior sed terminatur illi motus alter fieret duriores infinita. ergo illud quod alteratur non semper et continetur alteratur. similiter idem probatur de motu locali quod nullus motus violentus perpetue durat. ut habeat primo de celo. ergo non omine quod mouet semper mouet. Secundo uniusque corpus habet locum proprium sibi naturalem in quo dum est quiescit et a quo non removetur nisi per violenter sed manifestum est aliqua corpora naturalia esse in suis locis. Non manifestum est aliqua quiescere et sic illud membrum est irrationalabile quod destruit quietem et naturaliam. quia natura est principium motus et quietis cum est minus rationabile quam prius. quia natura per prius est principium motus quam quietis ideo est magis inconveniens destruere motum quod fit in primo membro quam destruere quietem. quod fit in secundo.

Locutus tertio. Irrationalabile est dicere oia que mouent semper moueri. et quiescent semper quiescere. probatur duplum. primo sicut precedentem da sensus oppositus iudicatur. Secundo quod sic dicitur destruit augmentum quia si ita esset oportet augmentum non esse infinitum rationalitatem etiam destruit motum localem violentum qui non perpetue durat. destruit enim generationem et corruptiorem que habent terminos permanentes et non esse. Non non perpetue durantur. Est tamen advertendum quod Aristotle in fine huius capituli resumit divisionem per dicta etimologias. Et reliquitur de quarto et quinto membris. ut in sequenti videbitur.

Ad rationes ante oppositum. Ad primam patet solutio ex dictis.

Ad secundam conceditur quod quattuor prima membra sunt irrationalia et ad id quod dicebat contra quinetum iam dictum est. quia immobile et quiescens non convertuntur. quia immobile se habet ut superius ad quiescens.

Quintum igitur et eorum que mouentur. alia quidem mouent et mouent finis accidentes. alia autem per se ipsa. Secundum accensum quidem ut quecumque in eo quod sunt in mouentibus aut in his que mouentur. et que sunt finis partem. alia autem per se ipsa quecumque non in eo quod sunt in mouente. aut in his que mouentur in eo quod pars aliqua ipsorum mouet aut mouetur.

Physicorum

Hoc autem quod mouentur per se. alia quidem a seipso. alia vero ab alio. et
alia quidem natura: alia vero violentia et extra naturam. Quod enim
ipsi a seipso natura mouentur. ut quilibet animalium mouetur enim a seipso a se
ipso. Quorumque at principium motus in seipsis est hec natura dicimus moueri.
Vnde animal quidem ratione natura ipsum seipsum mouet. corporeum at fuisse quod est corporeum pertinet
mouere et extra naturam moueri. differt at ipsum quod est motus quod mouet eum
naturam. et ex quo elemetum est. Et corporeum quod mouentur ab alio. alia quidem mouentur
natura: alia vero extra naturam. Terra natura quidem terra sursum et ignis
deorsum. Amplius at prius animalium multoties mouentur extra naturam iuxta
positores et modos motus. Ut maxime moueri a quodam quod mouet in his quod
extra naturam mouentur manifestum. propter id quod manifestum est ab alio moue-
ri. Postea at quod est extra naturam corporum quod sunt fuisse naturam ipsa a seipsis ut animalia
lia. hoc enim non manifestum est si ab aliquo mouentur. sed quod optime accipere ipsum mo-
uens et quod mouet. videtur enim quod ibi sit accipendum sicut in nauibus et non natura
subsistit. sic et in animalibus diuisi sunt emouentes. et quod mouentur. et sic oportet ipsum se
ipsum moueret. Maxime at dubitatur reliquum dicere ultime diuisi. Eorum
enim quod ab alio mouentur hec quidem errant natura polium moueri. alia et relin-
quuntur spongiis quod natura. Nec at sunt dubitatores afferunt. a quod mouetur
ut gavia et leuia. Hoc enim in oppositos locos violentia mouentur. in prios
est leue quidem sursum. que est deorsum natura. a quod non adhuc manifestum. sicut
cum moueantur extra naturam. Et namque ipsa a seipsis dicere impossibile est. Virale
enim habet animalia et proprium. et facere stare posse ipsa fuisse seipso. Dico at velud si
abulandi causa inest ipsi et non abulandi. Quare si in ipso est sursum ferrum ignis mani-
festum est quod in ipso est deorsum. Irronabile est quod fuisse vnu moueri solus hec
a seipsis. sicutque seipso mouetur ipsa. Amplius quod contingit primum aliqd et ipsum
seipsum mouere. fuisse enim quod vnu et primum non rati fuisse habere impossibile est. sed fuisse
quod dividitur. si habet quidem aptitudinem facere illud non potest. Neque enim nullum hoc ipsum
seipsum mouet possit enim sunt. Neque aliud primum nullum. sed necesse est dividere mo-
uens in unoque ad id quod mouet sicut in maioris videmus cum moueat
aliquid animorum ipsa.

Queritur Utrum omnem quod mouentur habeat motorum a seipso dis-
tinguitur fuisse et definitorem sive velut fuisse definitorem
enim. Arguit primo quod non. quia anima mouens a seipsis per se. non in ipsis mo-
uens non distinguitur a mobili nec fuisse nec fuisse definitorem. Secundo sic. gra-
via et levia mouentur et non habent motorum distinctum a seipso fuisse et definitorem
igitur. In opere est physis in textu. Pro ratione. Sciendum primo. quod post
quod physis probavit tria media divisionis superius posse. omnis oreditur aliquid ne-
cessaria ad reprobationem quarti et ad probationem quarti membrorum. Ad cuius de-
monstracionem optime recognoscere quod oportet quod mouentur ab alio mouentur et huius per
batum fuerit in septimo quodam rote quum proposita est et pre motu in cetero. quod tamen in hoc
libro physis incipit agere de motu per corporalem ad mouentia et mobilia. id
Aresto. oreditur itaque illa conclusione esse veram in obiectis mouentibus et mobilibus. per
quod mutant tres divisiones. Prima est mouentia et mobilium quidam mouentur et
mouentur per se. quidam non. et hoc contingit tripliciter. ut per se in quinto. Secundus

Ottavius liber

Diuisio eoz q̄ mouens se qdā sunt mouētia a seip̄is vt aiata. qdā p̄o ab alio ve inaiata. Tercia ē eoz q̄ mouent. qdā mouent fm̄ naturā. qdā ex tra naturā et violēte. hāc diuisionē oñdir p̄hs in his q̄a se mouent. et in his q̄ ab alio mouent. cū em̄ mot̄ naturalis a p̄ncipio intrinseco opt̄ q̄ ea q̄ mouens a seip̄is mouent naturalis. vt sunt aiata q̄ mouens ab aig rāb a p̄ncipio intrinseco. ver̄ ē t̄i q̄ si referat mot̄ aitias ad elemēta cō ponēta corp̄ ei⁹. p̄t cē fm̄ naturā & violēte. nā si ibi dominet terra naturalis mouet deorsum. et violēte sursum. s̄ si mot̄ ille referat ad totum aiata vel ad totū aiata in q̄tū est naturalis inclinatū ad subseruēclū aie sic ille mot̄ ē naturalis. q̄ fit a p̄ncipio intrinseco actiū et etiā passiū.

Sciendū scđo. q̄ p̄ns diuisio rep̄i p̄t in pribus aiataliū fm̄ diuersas dispositōes et modos motuū. hō em̄ naturalis flectit brachia anterius et tibias posteri⁹. equus anteriores tibias flectit posterius et posteriores anterius. et si p̄riū accideret in his pribus hoc fieret violēte. In his vero q̄ ab alio mouentur manifeste regitur p̄ns diuisio. nā terra naturalis mouetur deorsum ee violēte sursum. et sic p̄z q̄ naturale et violentuz in oīb rep̄unt q̄ se mouentur siue a se siue ab alio moueātur. iō. pbato q̄ in om̄i motu ra naturali q̄ violento mouens distinguit ab eo q̄d mouet ostensum erit sufficienter de eo motu. nā de motu p̄ acēns hō fit mētio q̄ illo mō n̄il mouetur nisi ad motu p̄ se alterius. Q̄t est hic aduerten dū q̄ mouens distinguitur a moto fm̄ definitōem tm̄ q̄i p̄iuncta sunt fm̄ esse mouens et mobile. tñ illius q̄d mouet et illius q̄d mouetur rōes formales diuerse sunt. sicut p̄z de aia et corpe. s̄ mouens distinguit fm̄ esse et rōem a mobili. hoc est definitōem q̄i mouens et mobile sunt separata loco et subiecto. Oclūsio p̄ma Ea q̄ mouent violēte h̄nt motorē ab eis distincū fm̄ ee et definitōem sit. p̄z q̄ violentū d̄r cuius p̄ncipū est extra nō p̄ferente ym̄ passo. Oclūsio scđa. Ea q̄ mouent a seip̄is mouent a motore distincō fm̄ definitōem tm̄. p̄z q̄ in talib⁹ ps p̄ semō uens est aia. et ps q̄ semō est corp̄. s̄ h̄z rōes sunt diuerse. Igitur

Oclūsio tercia. Grauia et leuia simplicia in suis motibus naturālibus nō mouent a seip̄is. pbat p̄hs q̄drupl̄s. Primo. q̄ mouere se p̄t̄ net ad rōem vire. et ē p̄riū aiator̄. q̄ motu et sensu aiata distinguiunt ab inaiato. s̄ grauia et leuia simplicia nō sunt aiata. igit t̄c. Scđo. oē mouēs seip̄in totāt sibi p̄t ee cā stat⁹ et q̄tis. nā sicut aiatalia p̄ suū appetitum incipiunt moueri. ita et q̄scunt. s̄ grauia et leuia simplicia nō p̄nt si bījōi ee cā q̄tis. q̄ dū sunt extra locū naturalē nō q̄scunt nisi ab extrinseco derineant. ḡ nō mouens a seip̄is. Tercio sic. irrationabile est dicere. ea q̄ a seip̄is mouent solū moueri ad vna drām posicōis. q̄ mot̄ illo p̄ nō determinat ab alio s̄ a seip̄is. iō hoc mō vel illo mō moueri p̄nt. ḡ si grauia et leuia mouerent a seip̄is mouerent fm̄ plures drās posicōis. sed s̄ est falsum. Quarto. nullum vere p̄tinū q̄d est penitus eiusdē dispositōis in oīb suis pribus moueri a seip̄o. sed grauia et leuia sunt h̄mōi igit. Maior p̄z. q̄ mouēs se h̄z ad mobile ve agens ad patiens. s̄ ages est quodāmō diuersum et p̄terariū passo. ḡ ea q̄ sunt eiusdē dispositōis in seiuicē agere nō p̄nt. iō aiatalia q̄ a seip̄is mouent maḡ dicunt p̄t̄ra cā p̄tinū p̄pter diuersitatē partūm animalis. et sic grauia et leuia nō mo-

Diuisio v. olēti

Physicorum

mouentur a seip̄is a quo autē moueantur. pater in questione sequenti.

Ad rōnes Ante oppositū Ad p̄mam dicitur q̄ anima
ta mouentur a seip̄is per aliez et gratia p̄tis et
nō a se p̄mo Ad sc̄am pater solutio in sequenti questione.

Et accidit et hec ab aliquo sp̄ moueris est autē tīq̄ ma
nifestū diuidentib⁹ causas. Est autē et in mouentibus
accipe q̄ dicta sunt. Alia qđem cīm extra naturā ip̄oz
motiuia sunt. vt vectis nō natura grauius motiuus est. alia ve
ra natura vt acu calidiū motiuū est potentia calidiū similē autē et in alijs
hui⁹ modi est. Et mobile autē simili natura q̄ potentia quale aut quan
tum autē vbi est cū habeat p̄ncipiū h̄mōi in seip̄o. et nō sīm accīs. Erat
enī idē et quantū et quale. sed alteri alterū accidit. et nō sīm se existit ig
nis itaq̄ et terra. mouentur ab alio violentia qđē cum extra naturā Na
tura autē cum in ip̄oz acu et potentia. Qm̄ autē q̄ et potentia multiplici
citer dicitur. hec cā est nō esse manifestū a quo h̄mōi mouentur. vt ignis
sursum terra vero deorsum. Ost autē potentia aliter addiscens sci
ens. et habens iam sc̄iam et nō p̄siderans. Semp autē cum simili actiūz
passiū sunt. sit aliqui acu qđ in potentia. vt addiscens ex potentia esse
alter. sit potentia h̄m̄s enī sc̄iam. nō p̄siderans autē potentia est sciens q̄
damō. sed nō sicut et ante ad discere. Qū autē sīchabeat si aliqd nō p̄
hibeat ogatur et p̄siderat. Aut erit ex p̄tradictōe ignorātia. Sīl autē
hec se habent et in physicis frigidū em̄ potentia est calidiū cū autē fuen
tūtū tā ignis est. Ardet autē nīl aliqd phibeat et impedit. Sīl aliqd
qđ sc̄bz et circa graue et leue. Leue em̄ sit ex graui. vt ex aqua aer. hoc
enī potentia primū et iā leue et op̄abit mox nisi aliqd phibeat. Actus ac
leuis est alīcui esse sursuz. Proh̄b̄t autē cū in p̄trario loco sit. sīl et hoc
se habet in quanto et quali. Et tamē querit hic quare in ip̄oz locū mo
uentur graui et leua. Quās autē est. q̄ apta nata sunt. et hoc est graui
et leui esse. hoc qđē eo q̄ sursum. illud autē eo q̄ deorsum determinatūz.
Potentia autē est leue et graue. multiplicē sicut dictum est. Qunḡ em̄ sic
aer aqua. potentia quodamō est leue. Et tū aer est adhuc in potentia. Lō
tingit em̄ impeditū nō sursum ee. Sī si auferat impedimentū agit. et sp̄ sur
sum sit. Sīl autē et quale ad actū effet mutat. Vox em̄ p̄siderat sciens
nīl aliqd phibeat. sustinens autē et phibens mouens est. sicut mouet. ē
autē sicut nō. vt est colūpnas diuillens. aut lapidez remouens. aut a vase
aqua. Sc̄im accīs em̄ mouet sicut repūstla sphera nō a pariete mota ē.
sed a p̄sidente. Quod qđē igitur nīl h̄oꝝ ip̄m mouet seip̄m. manife
stum est. sed motus h̄oꝝ p̄ncipiū nō mouendi neq̄ faciendi. sed
patiendi. Si ignis oīa que mouent a natura mouent aut extra
naturā et violētiā. q̄ et extra naturā oīa a quodā et ab alio. H̄oꝝ
autē q̄ natura. itez q̄cūz a seip̄is mouent ab aliquo mouentur
et q̄ nō a seip̄is vt leuia et graua. aut cīm a generatōe. et facien

Octauis liber

teleue et graue. ab impediētia et phibentia soluente. omnia ergo que mouentur ab aliquo mouebuntur.

Querit Utz grauia et leuia simplicia per se mouentur a generā te. et per accēs a remouēre phibes. **Arguit** pmo qd nō. qd grauia et leuia pnt moueri generēte corruptio. qd nō mouentur a genērāte. **Sed oī. morū** naturalē a pncipio intrinseco. **Iz** generās ē extrinsecū genito. agit. **Tercio.** Qntū graue sua grauitate remouēre phibens. ut lapis frangit trabe. cu g grauitas sit per se pncipiū grauis seq̄t qd graue per se mouet a remouēre phibens. In oppositū ē phibes in textu.

Sciendū pmo qd postqphibes pbauit grauia et leuia nō moueri a seipis pnt ondit a qmoueant p qd pmitit qd scut mobiliū qdā mouentur fint naturā et qdā extra naturā. ita ēde de mouēre. **Uñ** illa mouet fm naturā qd suas formas imponunt mobiliū naturalē suscepitio ad qd formas natūralē sequuntur tales motū. sicut actu calidū mouet potētia calidū. **Iz** extra naturā mouet illa qd nō imponunt mobiliū formas naturales ad qd sequuntur naturalē tales motus. sicut corda arcu mouet sagittā. **Vñ** p3 qd illud dī violēte moueri cuius motū ē extra naturālē potētia ei. **sicut** que cu mouet surſuz. **Iz** fm naturā dicunt moueri qdūs mouentur in ppros actū ad qd sunt in potentia fm naturā. ppiā. **Sed oī** p3 qd ad h qd aliquid motū sit naturalē optz qd in ipso mobili sit potētia naturalē ad talē motum nego reqrifit qd in se habeat pncipiū acruū illiū motū. **Iz** suffici passiuū in clivatu naturalē ad talē motū. **Tercio** p3 qd cu qd mouet sit in potētia et moueat ab aliq qd ē actū cu nihil idē sit in potētia et in actu seq̄t qd nihil mouet a se p se pmo. **Sciendū** sedo. qd fm pbiū aliquid dī ē in potētia duplī. s. in potētia essentiali siue ad actu pmiū. qd ē forma. et p potētia accītali siue ad actu scdm qd ē opatio qns formā. **Alier** cu ē in potētia ad scire addiscē qd nō dū hz sciā et ille qd habz sciā. **Iz** ipa nō vtrū. **Sil** in physicis aliquid ē in potētia ad calidū qd ē actu frigidū. et aliē illud qd hz formā etiā aliter ē in potētia ad leue. illud qd ē actu graue et illud qd hz formā leuis nō muret surſuz. **De potētia** at centiali nihil reducitur ad actu nisi p pntia agēt. extrinseci qd ē tale actu qd ē alter in potētia. **Iz** de potētia accītali aliiquid reducitur ad actu p se nisi sit aliiquid ipedientis ut hys habitū scie consideratur vult nisi dū aliiquid ipediat. **Sil** in pposito qn aliiquid nō dū hz formā leuis nō acqrit ipsam p seipm. qd de pura potētia nihil p se reducere ad actu. **Iz** opoz qd fiat i actu p aliqd generās qd ē in actu tale. **At** qdā formā dat p se pna ad formā et sunt motū et locū statim cu aliiquid hz formā leuis mouet surſuz nisi aliiquid ipediat. **Ore** dictis p3 qd cā qre grauia et leuia mouentur ad propria loca ē. qd natura grauiā ē ē deorsuz. et leuis ē ē deorsuz. **Oclūsio** pma. grauia et leuia simplicia de potētia essentiali nō mouentur a seipis effectiū seu formaliū qdū habent pncipiū materialē illius motus. patz. qd de pura potētia nihil p se reducere ad actu. ergo talia nō mouentur a seipis effectiū aut formaliū ad formā essentialē. **Sed oī** p3. qd in seipis hnt materiā qd naturalē est in potētia ad formā grauiā et leuis. **Conclusio** sedo. Grauia et leuia simplicia de potētia accītali nō mouentur a seipis et p se effectiū. **Iz** hnt

Phylicor

Principiū materiale et formale illius motus. p̄mū. p̄baſq; quatuor rōes
p̄s adducetas. Scđm pr̄z. qz in seip̄s hñt formā ad quā sequuntur tales
motus naturales. hñt etiā materia naturalis inclinata ad illos motus.

Conclusio tercia. Grauita et levia in potētia accidentalī existentia q; se
mouent a generante. z p accīs a remouente phibens. Primiū paret. qz
dans formā dat oīa p se sequētia ad formā. h̄z generans grauita dat eis
formas. ergo dat eis etiā motus 2sequētia ad illas formas. ergo effectū
ue er p se mouent a generante. et nō a seip̄s. qz a se nō hñt form̄ grauis et
levius cū nihil sibi dat formā. Secunda p̄s pr̄z. qz remouēs phibes ip̄m
remouendo nō imp̄mit graui aut leui aliquā formā ad quā per se sequat
talis motus. q; nō mouet q; se sed p accīs tm. vñ d̄r phs q; ē sit sic ut de
motu sphere a pariete represso. paries em nō imp̄mit aliquē imperium
illi sphere. h̄z ip̄terū impressum a primo p̄cidente impedit. iō facit resiliere
sphera in motu opositu. z sic mouetur sphera a pietate p accīs tm. Sed
p̄tra dicta arguit. qz sicut materia est p̄ncipiū patiēdi ita forma ē p̄nci
piū agendi. q; cū graue existet in actu p̄mo habeat materię et formam
grauius seq̄tū q; mouet a se passiuē rōe materie et rōe forme actiue. Res
pondeſ q; sicut actio et passio bñ sunt idē subiecto. et dñnt formalt. ita
idē materialis fm̄ diuersas habitudines p̄t ec̄ p̄ncipiū passiuū et etiā acti
uum alicui⁹ mot⁹. Unū forma grauis et levius relata ad generās cui⁹ ē
effectus. et virtus p̄cipiata et impressa mobilis et 2seruata in virtute ge
nerantis v̄lis bñ est p̄ncipiū actiuū motus sub motō generatis v̄lis. h̄
em̄ mō grauitas et levitas dicunt q̄litates motiue. sed forma grauis et
silt levius accepta fm̄ gradū p̄prie p̄fectōis aut relata ad graue. vt ac̄ in
trinsecus est p̄ncipiū passiuū mot⁹ ei⁹ p̄ modū inclinatis materia ad talē
motū. et hoc mō intelligit dictū ares torelis q; grauius et levia hñt p̄n
cipiū mot⁹. nō qđē mouēdi et faciēdi. h̄z patiēdi tm. et hoc mō grauitas
et levitas nō sunt q̄litates actiue. sed reducunt ad gen⁹ cause materialis
et q̄lq; dispōes materia inclinatis ad talē motū. et istū imp̄fectōem. sc̄ q;
nō p̄ture p̄pria sive p̄ncipiū actiuū mot⁹ hñt ppter suā materialitatē. h̄z
em̄ vicine materie p̄me sic q; sunt penit⁹ materie immerse nō habentes
elevarōem supra materię sufficientē ad hoc q; possint ec̄ p̄ncipiū actiuū
alici⁹ mot⁹. nā oē p̄ncipiū actiuū ī aliq; sup̄ materię ē elevarūt h̄z domi
niū sup̄ materię. qz ages nobili⁹ et prestati⁹ suo passo. Unū oīs aīa ē ele
vata sup̄ materię sua. iō p̄t ec̄ p̄ncipiū actiuū alicui⁹ mot⁹ in sua materia

Ad ratōp̄g Ad p̄mā dī q; corrupto generante p̄ciculari
fm̄ subam eius grauius et levia p̄m̄ moueri a
p̄ture generatis p̄cicularis q; 2seruat in generāte v̄li h̄z corrupto generāt
te v̄li virtute generatis p̄cicularis ampli⁹ nō mouens. Ad scđam dī.
q; mot⁹ naturalis sp̄ ē a p̄ncipio intrinseco v̄l actiuū v̄l passiuū. qz in q̄lib⁹
et levib⁹ simplicib⁹ ē solū p̄ncipiū passiuū naturalis dispositū ad suos mo
tus. Ad tertiam dī q; si gue sua grauitate frāgat trabē mouet se p accīs.
qz sibi accidit inquantū detinet q; sua grauitate frāgat detinens. nec p
hoc ac̄q̄rit sibi aliquā formā ad quā p se sequar ille motus.

Hoc aut̄ dupl̄. aut em̄ nō propter seip̄m est moyens sed

Ottavius liber

propter alterz qd mouet mouens. aut ppter ipm. Ethoc autē
pmū post vltimū. aut p plura. vt bacul⁹ mouet lapidē. tmo
uetur a manu mota ab hoie. hoc autē nō ampli⁹ eo q ab alio moueat
Utraq⁹ igif⁹ mouere dicim⁹. z pmū et vltimū mouetiū hz mag⁹ pmū
illud em⁹ mouet vltimū. hz nō hoc pmū. Ut sine qdē pino vltimū nō mo
uebit. Illud autē si nō hoc. vt bacul⁹ nō mouebit nisi mouea ab hoie
Si g⁹ necessē oē qd mouet ab aliquo moueri. et aut ab eo qd mouet. aut
ab alio aut nō. Et si qd ab alio qd mouet nccē aliqd eē mouēt qd nō ab
alio pmū. Si at hui⁹ modi pmū. nō nccē ē ee alterz. Impossibile em⁹ est
in infinitū abire mouēt z qd mouet ab alio ipm. Infinit⁹ em⁹ nō ē ali⁹
qd pmū. si g⁹ oē qd mouet ab aliquo moueri. pmū at mouēt mouet qdē. nō
ab alio aut. nccē ē ipm a seip⁹ moueri. Ampli⁹ at z sic ipam hāc eādē
rōem eāggregdi. Om̄e em⁹ mouēt aliqd qdē mouet et aliquo. aut em⁹ a seip⁹
so mouēt mouet aut ab alio. vt hō ipē. aut baculo. aut vēt⁹ piecit. aut ip
se. aut lapis quē mouet. Impossibile at ē mouere sine ipo mouēt et agēte
id qd mouet. hz et si qd ipm seip⁹ mouet. nō nccē ē aliqd ē qd mouet. Si fo
sit alterz id qd mouet ē aliqd qd fm⁹ seip⁹ mouebit nō hz dā alio hz seipſo.
aut in infinitū abibit. Si g⁹ qd mouet aliqd mouet. nccē ē stare et nō in
infinitū abire. Si em⁹ bacul⁹ mouet. eo qd mouet a manu et man⁹ mo
uet bacul⁹. Si at et hāc aliqd mouet et hanc alterz aliqd mouēt. cū itaq⁹
aliqd mouea sp alterz. nccē ē p̄us ipm seip⁹ mouēt. Si igif⁹ mouet qdē
h. nō aliqd at mouēt ipm. nccē ipm seip⁹ mouere. Quare et fm⁹ hāc rōes
qd mouet aut mox ab ipo mouēt mouebit. aut venit aliqui in hm̄oi.

Ad dicta at et sic intendētib⁹ ztingit eadē hec. Si em⁹ ab eo qd mo
uet. mouet oē qd mouet. aut hui⁹ reb⁹ existit fm⁹ accīs. vt moueat qd
dem qd mouet nō tñ ppter id qd mouet ipm aut nō. hz p se. Primum qdē
igif⁹ si fm⁹ fm⁹ accīs nō nccē ē moueri qd mouet. Si at hāc manifestū z
ztingit aliqui⁹ moueri nihil eoz qd sunt. Nō em⁹ necessariū ē accīs. hz zting
git nō ee. Si g⁹ ponam⁹ possibile ee. nullū ipossible accidit. falsum at for
tassis. Motu at ipossible nō ee. ostēsū em⁹ p̄us ē h. qm⁹ necessē ē motu
sp ee. Et rōnabilit̄e hoc accidit. Tria em⁹ nccē ē qd mouet z mouēt.
et qd mouet. Qd qdē igif⁹ mouet nccē qdē moueri. Lōmunicat em⁹ sūl hoc. et fm⁹ idē ex
istens ei qd mouet. Manifestū at ē in mouētib⁹ fm⁹ locū. Tagere em⁹ ne
cessē adiunīcē. sc̄t⁹ vsc⁹ ad aliqd. Mouēt at sic vt sit nō qd mouet imō
bile. Qm⁹ at vidēm⁹ vltimū qd moueri qdē p̄t mor⁹ aut p̄ncipiū nō hz.
qd mouet qdē ab alio at. hz nō a seip⁹ rōnabile ē. vt nō nccariū dicim⁹. z
terciū ee qd mouet qdē cū sit imobile. Un⁹ z Anaxagoras dt recrē in
tellectu ipossible in qns et imixtū ee qm⁹ qdē mor⁹ p̄ncipiū ipm facit ee
sic em⁹ vrc⁹ soli⁹ mouebit. cū sit imobilis. z impabit cū sit imixt⁹. At
uero si nō fm⁹ accīs. hz et necessitate mouet mouēt. nisi aut mouea non
mouet. nccē ē mouēt si mouet aut moueri. sic fm⁹ eandē spēm mor⁹. aut
fm⁹ alterā. Dico autē qd aut calefaciēs et ipm calefieri. et sanās sanari. et
ferens ferri aut sanari ferri. ferēs at augeri hz manifestū qm⁹ ipo
ssibile. opt̄ em⁹ vsc⁹ ad iudicidua dūvidē dicere vt si aliqui

Physicorum

Docet geometrisare. hoc doceri geometrisare idē. aut si p̄ijciat
phīlīm eundē modū piectōis. aut sic qđē nō. sed aliud ex alio
genere. vt qđ fert auger. **N**oc āt augēs alterari ab alio. hoc aut̄ alteras
fīm quēdā moueri motū. s̄z nccē ē stare. Finiti em̄ sunt mot̄. utr̄ aut̄ re
flectere. et alteras dicere ferri. idē facere ē. t̄ si mox dicat ferre ferri. t̄ dō
cens doceri. **M**anifestū em̄ qđ mouef et āsupi⁹ mouēre qđ mouef oē.
et magis a posū mouētū. **A**tuero h̄ ipossible est. **D**ocens em̄ accidit
addūcere. qđ h̄ qđē habere. illud āt nō habere sciam necessariū ē. **A**m̄
plus āt his magis irrōnale. qm̄ accidit eē oē motiū mobilis qđē ab eo
qđ mouef. mouef oē qđ mouef. Errit em̄ mobile sicut si aliq̄s dicat. qm̄
sanatiū t̄ sanas sanabile erit. t̄ edificatiū edificabile. aut mox aut per
plura. **D**ico āt sic. si mobile qđē ab alio ē oē motiū. s̄z nō fīm eundē mo
tum mobile q̄ mouef p̄ximū. s̄z fīm alter. vt sanatiū t̄ disciplinatiū. s̄z
hoc ascendens puent̄ aliq̄n ab eandē spēm sicut dixim⁹ p̄us. **N**oc qđ
dem iḡis h̄ ipossible. aliud āt figūmē ē. **I**nconveniens em̄ ē alteratiū
ex necessitate eē augmērable. **N**ō ḡ nccē ē. sp̄ motū qđ mouef ab alio
et ad hoc qđ mouef stabit ḡ. **Q**uare aut̄ q̄descente mouebit qđ mouef
p̄us. aut ip̄m seip̄m mouebit p̄us. **A**tuero si opt̄z p̄siderare v̄t cā mo
tus sit. t̄ p̄ncipiū ip̄m seip̄m moues. aut qđ ab alio. illud ois v̄t̄z ponez.
Ip̄m qđē qđ p̄ se ē cā. sp̄ p̄us ē eo qđ fīm alter. et cū ip̄m sit. q̄e hoc cō
siderandū et accipient̄ aliq̄d p̄ncipiū si aliqd mouet ip̄m seip̄m quō mo
uet t̄ fīm quē motū. **N**ecessit̄ iḡis oē qđ mouef eē diuīsiblē in sp̄ diuīsiblē
lia. **H**oc em̄ ostēnūz ē p̄us in v̄t̄b de natura. q̄ oē qđ p̄ se mouef conti
nuum ē. ipossible iḡis ē ip̄m moues seip̄m penitus mouere ip̄m seipo.
Lotū em̄ fer̄ v̄t̄z t̄ ferret fīm eandē loci mutatōem v̄ni cū sit etundis
uidū sp̄ et alterabit̄ t̄ alterabit̄. **Q**uare docebit v̄t̄z et docebit sit. et
sanabit et sanab̄t̄ et sanabit̄ sanitatē. **A**mplius determinatū est. q̄ mo
uetur mobile. **H**oc aut̄ est q̄ potēta mouef nō actu. **Q**d aut̄ ē potentia
vadit in actu. **O**st̄ aut̄ mot̄ actus mobilis p̄fect⁹. moues āt lā actu ē. vt
calefacit calidū t̄ oīo generat h̄ūs spēm. **Q**uare sit idē t̄ fīm idē calidū
erit t̄ nō calidū. **S**ilt aut̄ et alioz vñūqđes quorūcūq̄ moues necesse ē
habere vñūocū. **S**ilt qđē iḡis mouet. illud āt mouet ip̄m seip̄m mouet̄
Qđ āt nō ztingat ip̄m seip̄m mouere sic. vt v̄t̄nq̄ ab v̄t̄oq̄ moueat
ex his manifestū ē. **N**eçs erit p̄mū moues nullū. si v̄t̄nq̄. v̄t̄nq̄ moue
bit. **Q**đ em̄ p̄mū magis ē cā mouēdi q̄ sequēs. t̄ mouebit magis. **O**u
pliciter em̄ mouere erat. aliud qđē qđ ab alio mouef ip̄m aliud āt ex seipo.
Propt̄n⁹ āt ē qđ longi⁹ ē ab eo qđ mouef p̄ncipio q̄s mediū. **A**mplius
nō nccē ē moues moueri nisi a seipo fīm accēns. **O**rgo ztra mouet alter
accipiem⁹ iḡis ztingere nō mouere. **O**rgo erit aliud qđē qđ mouetur.
aliud āt moues imobile. **A**mpli⁹ nō nccē ē moues cū mouet ztra motū
sed aut immobile mouere necesse. aut ip̄m a seipo moueri. siq̄dem nccē ē
semp motū esse. **A**mplius qđem mouet motū. t̄ mouebit v̄t̄z. **Q**ua
re calefaciens calefit. **A**tuero neçs p̄mū ip̄m seip̄m mouen
tis. neçs vna ps. neçs plures mouebit ip̄m seip̄m vñūquodq̄

Octauus liber

Totū em̄ si mouet ipm a seipso: aut ab aliquo q̄ sunt ipsius moy
tebitur aut totū a toto. siqdem igit̄ est mouendo aliquē p̄tem
ipm a seipso. Hoc vtqz erit p̄mū ipm seipm mouens. separatū
qdē em̄ hoc qdē mouebit ipm seipm. Totū aut nō s̄, si aut totū a toto
mouet s̄m accīs utqz mouebunt hec ipa seip̄a. Quare si nō sum̄ necē
s̄mā, accipiant nō mota seip̄is. Totū igit̄ aliud mouebit cū immobile
sic aliud aut mouebit. solū em̄ sic possibile est. adhuc ipm mobile esse.
Amplius siqdem tota ipa seip̄am mouet. hec qdē mouebit ipmū. ill̄
aut mouebitur. ergo a.b.a seip̄a qdē mouebitur. et ab.a. Om̄ aut̄
mouet aliud qdē qdē mouetur ab alio. aliud aut cū sit immobile. et mo
uetur hoc qdē mouens. aliud aut nihil mouens ipsum seipm mouens
necessē est ex immobili esse mouenti aut et adhuc ex eo qdē mouet nō mouē
te aut ex necessitate. h̄ quale evenit Sit em̄ a. mouens qdē immobile aut̄
b. qdē mouet ab a. et mouēs qdē est in c. Nec aut motū qdē a.b. nō mo
uens aut nullū. Siqdem em̄ p̄ plura. veniet aliqui in c. sit ergo p̄
vnū solum.

Queritur Utqz oē mouēs moueat. Arguit p̄mo q
sic. qz ois actio in motu firmat. q̄ ei oē agēs. et p̄
p̄ns oē mouēs mouef. Scđo sic. actio et passio s̄t idē subiecto. h̄ oē pa
tiens mouef. q̄ ei oē agēs. et p̄ p̄ns oē mouens mouef. In oppositū ē
p̄hs in textu. Pro respōsione. Sciendū. q̄ postqz p̄hs ondit q̄ oē qdē
mouef ab alio mouef. p̄m̄ ondit q̄ in ordine mouetiū deueniendū ē ad
aliqd̄ p̄mū. qdē vel ē penitus immobile. vel si mouet nō tri ab alio. h̄ a seip̄o
mouef. a p̄ncipio itrinseco. p̄ q̄ p̄m̄t p̄hs duas suppoes qz p̄ma ē q̄
mouetiū aliud mouet p̄ seipm in p̄tute p̄pria. et nō inqz̄tū mouef ab alio.
et sic ab ali nō h̄ p̄tute mouēdi. et aliud mouet nō p̄ seipm. h̄ inqz̄tū ab
alio mouef. vt bacul̄ mouet lapidē inqz̄tū mouef ab hoie. et h̄o mouet p̄
seipm. et iō dī mouēs p̄mū nō scđm. Scđo suppoē ē q̄ inter dicta mo
uetia p̄mū mouēs maḡ mouet q̄ scđm. p̄bat p̄hs dupl̄. p̄mo qz mo
uens p̄mo mouet scđm et nō eż. scđo qz scđm ne p̄ mouere sine p̄mo a q̄
h̄ p̄tute mouēdi. h̄ p̄mū p̄ mouere sine scđo. Qōclusio p̄ma. In or
dine mouetiū nccē ē eēvnū p̄mū qdē nō mouef ab alio qdē intelligit̄ de mouē
te in genere physico. p̄bat p̄hs dupl̄. qz si oē mouēs moueret ab alio sic
q̄ nullū moues moueret nisi p̄ hoc q̄ ab alio moueret. seqref q̄ in mouē
tib̄ ēt p̄cessus in infinitū. et sic nō ēt dare p̄mū moues. et si p̄mū nō
moueat. nō mouet neqz̄ scđm. q̄ vlt tolleret mot̄. h̄ hoc ē impossibile. igit̄
Scđo rō. qz oē mouēs mouet seip̄o. i. p̄tute p̄pria vel p̄tute alteri? p̄mo
dū instrum̄t. vt h̄o seip̄o mouet bacul̄. et bacul̄ nō seip̄o mouet lapidē
sed virtute alterius. sed in mouentib̄ et motis deueniendū est ad aliqd̄
mouens qdē mouet seipm. qz nō om̄e mouens est secundariū sive instru
mentū tale. igit̄ in ordine mouentiū est aliquod moues quod nō mo
uetur ab alio. et sic vel ēt immobile vel solū a seip̄o mouef. Conclusio
scđo. si in ordine mouetiū dabile sit vnū qdē nō mouef ab alio. h̄ a seipso.
quod est primum mouens in genere physico. tamen necesse est dare p̄

Physitorum

ter illud vnu mouens qd nō mouet nec a se nec ab alio. pbar qz si oē mouens moueret p hoc q mouet vel moueri sibi conuenit p accidē cū mouet vel p se. nō p dici pīmū tripli rō. Prima rō est. illud qd est p accidē pīt nō esse. ḡ sumouēs mouet p accidē pīt nō moueri. et vltra si non plus moueat vel adhuc mouebit. et sic non mouet per hoc q mouet. vel nō mouebit. et sic vnueraliter destruit mot⁹. igit. Sedā rō. qnīcūq̄ duo sibynuēc accidēt. si vnu repiaſ sine alio ita et alterū sine illo. dū tū vnuīq̄ vtric̄ accidēt qd dī pīf materialē z formā. z pīf s̄bam et accīs. ḡ si mouere et moueri sibynuēc accidēt. cū moueri siue mouere repiaſ vt lapis ita moueat ab alio qd nō mouet sequit q moueri repiaſ in alio siue moueri. et p pīs si mouere et moueri sibynuēc accidēt possum⁹ dare pīmū imobile. Tertia rō pīz p testimoniū anax. q ponit intellectū agere ut oīa mo- ueret z oīb̄ impararet. ḡ nō pīt dici pīmū mēbū diuisionis. s. q mouere et moueri pīngan pī accīs nec pīt dici scīm. qz vel pīmū mouēs moueret et moueret fm̄ eadē spēm motus vel fm̄ vna moueret et fm̄ aliaz moueret. nō pīmū. qz tūc descedendo ad spēm specialissimā segrē q do- cens grāmaticā addisceret grāmaticā. et sanans sanare et. pīcēs pīcēs ref. na de rōne docēt est habere scīam quā docet. et de rōne addisceris e- nō habere eadē scīam mō ipossibile est eudē sīl̄ habere z nō habere eandē scīam. Itē nihil mouet nisi fm̄ q̄ ē in actu et nihil mouet nisi fm̄ q̄ ē po- rētia. s̄ ipossibile idē subiectū fm̄ idē esse in actu et ī potētia. ḡ ipossibile est idē mouere et moueri p se fm̄ eandē spēm mot⁹. nec pīt dici q̄ mouēs mouear fm̄ eandē spēm motus et fm̄ allā moueat. qz cū non sint infinite spēs mot⁹ sequit q̄ tandem deueniret ad alio q̄ moues qd nō mouebit fm̄ aliquā spēm motus. et sic erit mouēs imobile qd erat intentū. Et si dicat q̄ q̄ deficitū oēs spēs motus fieri redditus ad vna prius acceptā q̄ modū circulatōis. Qōtra hoc replicat pīs qz idē est sic dicere ac si dicseretur idē moueri et mouere fm̄ eandē spēm motus qz vt prius dēm̄ est pīmū mouens magis mouet q̄ sedī et ita vltimū magis mouet in pīture pī- mi q̄ pīf pīfecti. s. mouētis nō oīz q̄ talis actio sit mot⁹. Sīl̄ ad secū- dam dicit. q̄ actio z passio sunt idē subiecto sed illud subiectū est mot⁹ q̄ est ī mobilī z nō ī mouēte z h̄ intelligēdū est de actōe trāseūte ī alterum.

Omne ergo qd a b c. ipm scīpm mouet. s̄ si aufero c.a.b. ipm scīpm mouebit. a quidē mouēs. b vero qd mouet. c. nō mouebit ipm scīpm. neq̄ penitus mouebit. Atuero neq̄ b c mouebit ipm scīpm. sine a b. n. mouet in eo qd mouet ab alio. nō qz a suīpīus prealiquā. a b. igit. solū scīpm mouet. Necesse itaq̄ ipm scīpm mouens habere mouēs īno-

Ottavius liber

bile aut et quod mouetur nisi aut mouens ex necessitate. **O**cta*tra* aut
vtric*z* ab ini*ci*em aut ab altero alterum. Si quid*e* igitur *z*tin*u* est mo
uens. Quod em*moue* *z*tin*u* necessari*u* est esse manifest*u* est. q*t*otuz
ip*m* se*p*sum mouet. n*o* eo q*t*ip*s*us aliquid huius sit. vt ip*s*us se*p*sum moue
at. sed tot*u* mouet ipsum se*p*sum. **D**otum aut et mouens et q*t*ip*s*us alt*u*
qd*e* moues et aliqd*u* mort*u*. N*o* ei tot*u* mouet ne*q* tot*u* mouet*z* mouet
qd*e*. a.b. aut mouet*em* S*z*. c. ab ip*so*. b. n*o* i*ä* ip*os*ibile em*m*. **D**ubitat*em*
aut*z* si auferat aliqd*u* q*s* ab ip*so*. a. si *z*tin*u* mouen*z* quid*e*. imobile aut*z*
aut ab ip*so*. b. q*d* mouet. **R**eliqua*p* ip*d*? a moueb*z*. Reliq*u* aut*z* ip*s*us
b. moueb*z*. Si em*moue* hoc n*o* v*tric* erit que primo mouetur a se*p*sum que est
a.b. Renota em*moue* ab a.b. adhuc moueb*z* se*p*sum reliqua*p*. Aut*z* pot*er*
tia quid*e*n*bil*. phib*er* v*tric*. aut*z* alter*u* quod mouet*z* di*uis*ibile est*z* actu*z*
aut*z* di*uis*ibile*z*. Si aut*z* di*uid*atur n*o* adhuc esse hal*es* ead*e* potent*ia*. **Q**ua
ren*bil*. phib*er* ex*z* di*uis*ib*le* potent*ia* prim*u* esse*z* v*ni*. **M**anifestuz
igitur ex*his* est quoni*a* prim*u* mouens imobile. Siue em*mox* stet q*d*
mouetur ab aliquo aut*z* mot*u* ad*z* imobile prim*u*. siue in q*d* mouetur qui*z*
dem*ipm* aut*z* se*p*sum mouens et stans v*trobi* accid*it* prim*u* mouens in
omnibus esse*z* mot*u* imobile.

Quer*is* Utr*u* om*e* mouen*z* se*p*sum sit di*uis*ibile*z* in part*e* p*se* in o
uent*e* et prez*per* se*mot**u*. Arguitur p*mo*q*n* q*d* ce
lum mouet se*p*sum et t*n* n*o* est sic di*uis*ibile*z* t*c*. Sc*do* sic*h* o*est* mo
uens se*p*sum et t*n* non sic di*uid*it*z*. c*u* a*a* sit rota*z* in toto*z* et tot*u* in qualibet
eius pre*z*. In opposit*u* est pl*hs* in tex*tu*. Pro resp*on*sione **S**ciend*u*. q*t*
post*z* p*hs*. p*baur* q*d* ordine moueti*u* et mobili*u* n*o* est p*cedere* i*infinit*
um sed deueni*nd*u*z* est ad aliqd*u* prim*u* mouens q*d* vel est*z* imobile vel so
lum mouet*z* se*p*sum*z*. Consequenter ostendit*z* q*t* licet prim*u* mouen*z* phib*u*
moueat*z* se*p*sum*z* prim*u* mouens simpliciter est*z* imobile*z* ad minus*z* se*p*
q*d* o*est* q*d* dic*it* mouere se*p*sum*z* tot*u* licet dic*at* mouere se*p*sum*z* t*n* est dare*z*
tem*z* mouent*e* imobile*z* p*re* per se*mot**u* q*n* o*est* mouet*z* et sic tot*u* n*o* est*z* pri
m*u* mouens*z* illa*z* ps*z* q*d* mouet*z*. **C**los*u* **O**uens*z* se*p*sum*z* est di*uis*
ibile*z* in p*rem* per se*re*ouent*e* imobile*z* p*re* p*se* m*ot**u*. p*baur* **C**los*u*.
q*d* si aliquid primo moueat*z* se*p*sum*z* vel tot*u* primo mouet*z* vel vna
pars alt*u* p*re* recip*ro*ce vel q*libet* ps*z* se*p*sum*z* vel vna*z* ps*z* mouet*z* t*n* et alia
t*n* mouet*z* nec op*ort*et*z* in illa di*uis*ione ponere*z* tot*u* moueat*z* p*re* vel ps*z*
tot*u* q*d* reprob*ar* primo*z* et tert*u* me*bris* satis*z* reprob*ar* ista*z* duo*z*. ps*z*
em*n* no*pot*est mouet*z* tot*u* nec*co*tra*ni* vna*z* pars moueat*z* se*p*sum*z*. v*nd*
q*t* tot*u* n*o* p*mo* moueat*z* tot*u*. p*baur* sic*primo*. q*d* c*u* id*e* sic*actu* n*ero*
mouent*z* et mobilis*z* si tot*u* primo*z* et*z* se*p*sum*z* moueat*z* tot*u* id*e* f*m* eund*ez*
mot*u* numero*z* moueret*z* moueretur*z* pura*z* id*e* f*m* eadem*z* sanitate*z* sa
naret*z* sanaret*z* et id*e* f*m* eadem*z* sciam*z* doceret*z* d*ocere* q*d* est*z* inc*on*
ueniens*z* q*d* mouen*z* et*z* mot*u* quid*e* hal*es* opp*o*em*z*. o*si* aliqd*u* mouet*z* et*z*
moueat*z* op*ort*et*z* si*al*ius mot*u* numero*z* quo*z* mouet*z* et*z* quo*z* moueretur*z* sciat*z*
est*z* ali*us* actu*z* n*ero* quo*z* baculus*z* mouet*z* lapides*z* et*z* quo*z* moueretur*z* a*ma*
nu*z*. Sc*do*. om*e* mobile*z* moueretur*z* f*m* q*d* in potent*ia*. ergo*z* c*u* n*h*il*z* se*p*sum*z*
reduc*at* de potent*ia* ad actum*z* op*ort*et*z* mouens*z* esse*z* in actu*z* quo*z* d*amodo*
f*m* id*ad* quod*z* mouet*z* mobile*z* et*z* q*d* mobile*z* est*z* in potent*ia* i*h*il*z* f*m*

Phylsicorum

Item est in actu et in potentia ergo nullū totū primo mouet seipm et sic nō potest dici primū membrū nec potest dici secundū. Primo si utraq pars moueat alia et equaliter ab alia moueat yna nō erit magis mouens q̄ alia et cum p̄mū mouens magis moueat q̄ secundū ibi nō esset dare primū mouens ergo neq; secundū et p̄mū mouens seipm nō erit proprius primo principio motus q̄ id qd mouetur ab alio et tñ prius dicebatur q̄ mouens seipm est prius in ordine mobilium Secundo si mouentis seipm p̄s que mouet alia moueat moueret nō potest sibi quenire nisi p̄ accīs q̄ si p̄ se sibi coueniret tūc nō moueret q̄ h̄ q̄ moueretur Quod at mouet p̄ h̄ q̄ mouet virtutem mouendi habet ab alio tantum Et ita sequeret q̄ idē p̄ se eodem motu moueret et moueret qd improbatū est si ergo p̄s mouens moueat p̄ se ab alia hoc quenit sibi p̄ accīs q̄ p̄ rest nō esse et sic mouentis seipm vna pars erit mouens tm et alia mota tm Tertio si mouentis seipsum pars q̄ mouet ab alio moueat sic q̄ nō moueat nisi in cōtrūz mouet cuīz moneri sibi quenit p̄ accīs et sic possit nō moueri sequitur q̄ poterit nō mouere q̄ penitus tolleretur motus Quartu q̄ sequeret q̄ idē mouet et moueret fm eūdem motu ut dicitū est Nec p̄t dici tertium membrū q̄ si aliquod totū moueat seipm vel mouere sibi quenit rōne alicuius p̄t q̄ mouet seipm et tunc totū nō erit mouēs seipm sed illa p̄s sola vel sibi quenit rōne totū et sic nullū p̄t quenit mouere senīs p̄ accīs q̄ recuz in ipso toto sit aliq̄ p̄s q̄ moueat et aliq̄ q̄ moueatur cuī illa q̄ mouet nō mouat se nisi p̄ accīs sequis q̄ est p̄ se immobilis Sed si mouentis seipm q̄libet p̄s moueat seipsum seq̄ q̄ ipsum totū nō esset primū mouēs seipm ergo vna pars tm et cuī nullū totū moueat p̄mo seipm et dicitū est opozebit in illa parte dare vna partē que moueat et nō moueat et sic esset p̄cdere in infinitū ergo tertium membrū impossibile q̄ Sed obiceretur p̄tra hoc qd dicitū est q̄ in mouēre seipsum est dare p̄t mouēt q̄ se immobilez et parte p̄ semotā qnō mouet nā alia mouet seipsum et tñ pars mota mouet ut nerui et musculi qb̄ mediantib⁹ alia mouet corpus Dicit arystoteles q̄ licet in aliquo mouente sint tres partes mō predicto tm in primo mouente seipm sunt due tm quā p̄ vna mouet tantū et alia tm mouet sic q̄ nō mouet nisi p̄ accīs Proba q̄ def totū a.b.c. mouēs seipm et a moueat tm.c. moueatur tm et b. moueat et moueatur tunc remoto ipso c adhuc a.b. mouebit seipsum quare hoc totum a.b.c. non erat primū mouens seipsum sed hoc totum a.b. cuius pars mouens non mouetur nec mota mouet ergo in primo mouente seipm sunt tm due partes sup̄ dicte Sed obiceretur q̄ licet in celo qd est indivisibile fm naturam nec motor est extensus ad extensionem mobilis detur primū mouens seipm et etiam in talibus imperfectis vbi pars mouens est divisibilis sicut et mobile videtur q̄ non possit dari primū mouens seipm nam pars a toto divisita adhuc mouet seipsum et cuī sit prior toto et divisibilis in infinitum ibi nullo modo potest accipi primū mouens seipsum Dicendum q̄ in talibus est tantū unum primū mouens fin acrum sed sunt plura fm potentiam Ultra dicitur q̄ licet in talibus mobile sit divisibile in infinitum in quantum continuum tamen in quantum naturale sibi repugnat quia quelibet pars mouentis naturalis ad exercitium sui operis in mate

Octauius liber

ria requirit debitam quantitatem a qua si deficiat non plus habebit suam operationem in tali materia. Et si queratur cum ex mouente et moto fiat quodammodo unum qualiter in mouente ipsum se habeant ille ptes. Respondebit pbus quod ex ipsis non sit unum continuum quod moues et motum non possunt esse uniformis. Disponit sibi sit unum per tractum quod continet duplum. vel ambo sunt corpora et sic mutuo se tangunt vel moues est incorporeum et motus est corpus et sic pars mouens tangit premotum tractum perutis ratum. Conclusio scda. Necesse est primum moues esse imobile ad minus per se. prout quod in mouentibus cum non sit procedere in infinito deuenientium est ad aliquod primum moues quod est penitus imobile et sic habet invenitum vel ad id quod mouet non ab alio sed a seipso. sed in mouente ipsum est dabilis per quod primo mouet et est imobilis per se. Et in ordine mouentium necesse est primum mouens esse imobile per se.

Ad rones an opositum. Ad prima dicitur quod habet caput celum per aggregato ex corpe celesti et intelligentia mouet et hoc modo diuisibile est in parte mouente et in parte que mouet et non debet integrari de prius quantitatibus ipsius mobilis et sicut dicit ad secundam.

Quoniam autem opteret spacio motum esse et non deficere. necessarium est aliud quod est per se mouet. Siue enim unum siue plura. et per se mouens imobile est. Unumque quod est per se mouentum est imobile mouentum quod est nihil ad eam quam res. Quoniam autem carum est esse alicuius imobile quod est ipsum ab exteriori mutatione et simpliciter est in accionis motuum aut alterius manifestum est considerabile sic sit aut si aliquis velut in quibusdam contingens esse. ut et sit aliquis et non sit sine generatione et corruptione. Post alias enim necessarium est. si aliquis est per se mouens alicuius quod est. aliquis autem est per se mouens non sine mutatione alicuius quod est esse aliquis quidem non esse et tale. Et principiorum imobilium quidem mouitorum aut quod est aliquis quidem esse aliquis aut non esse contingat et hoc. Sicut nequaquam oia possibile est. Manifestum autem est quod causa ipsa seipso mouentibus inest. ipsius quod est aliquis quidem esse. aliquis autem non esse. Ipse quod est in seipso mouens non est oportet magnitudinem habere. si nihil mouet imobile. Mouens autem nequaquam una necessaria est ex dictis. Ipsorum igitur quod est alia quidem fieri. alia vero corrupti. et hoc permutare nulla causa est imobilia. nisi quidem non sit aut entium. nequaquam igitur quod est spacio hoc mouentium. hoc autem alterius eius enim spacio et permutare non est. oia autem infinita et non sunt simul oia entia.

Manifestum igitur est quod quibus miltis principiis quedam imobilium quidem mouetur aut et multa ipsa seipso mouentur corrupti. alia vero fiant. Sed nihil omnino est alius quidem quod est permutare et hoc extra unumque quod est causa eius quod est alia esse. alia vero non est permutare quod est hoc quidem his. hec autem alius causa motus est.

Siquidem igitur permutans motus est. permutum erit et mouens ipsum. si unum sit vero plura. plura et permuta. Unum autem magis et multa. et finita est in infinito et opozit excludit. accidentibus spacio finita magis accipiens duos. In his enim que sunt natura oportet finitum et melius. si permutare esse magis sufficiens aut et si unum quod est primum imobilium permutum cum sit erit principium alius motus. Manifestum igitur ex his est quod necesse est aliquid unum et perpetuum permutatum mouens. Octauium est enim quoniam necesse

Physicorum.

est semper motum esse et continuum esse, et namque quod semper continuum, quod autem
sequenter non est continuum. At vero si continuus unus est, unus autem si ab
uno mouente et uno quod mouet. Si enim quodcumque aliud et aliud mouebit, non
continuus totus motus, sed sequenter. Id est his scierit utrumque aliquis esse aliquod
per se mouens immobile. Et iterum consideras principia mouentia, esse quidem igitur
quodcumque eorum que sunt, quodcumque quidem mouentur, aliquis autem quodscit. Manifestus
est et propter hoc manifestus factus est, quoniam neque oia mouentur, neque oia quodscit, ne
qua alia semper mouentur, alia semper quodscit. Que namque sunt utrobucque et poterant
sunt huius eius quod est aliquod quidem moueri, aliquod vero quodscere demonstrare de
his. Quoniam autem homines manifesta sunt, volum autem demonstrare et duos verum
quod namque sunt alia quidem semper immobilia, alia autem que semper mouentur. Pro
cedentes autem in hoc et propounderentes omne quod mouet ab aliquo moueri, et hoc
estet aut immobile, aut quod mouet, et quod mouet aut a seipso, aut ab alio. Semper
per deveniens in hoc accipe, quoniam eorum quod mouentur est principium quod mouet quod
dem quod ipsum seipso mouet, omnium autem immobile. Idem enim et manifeste
esse hominem que mouent ipsa seipso, ut animalium genus. Hoc autem et opti
mone obtulerunt ne forte contingat motu fieri cum non sit omnino propter id quod in
his videtur hoc contingere. Immobilia enim cum sint aliquod mouentur iterum si
cet videtur. Hoc autem propter accipere quoniam enim unum motum ipsa mouentur et quod enim
hunc propter. Non enim ex seipso est causa, sed insunt alii motus natura et animalibus
enim quos non mouentur ex seipso ut augmentum et decrementum et respiratio quibus
mouent animalium unum quodcumque quidescit, cum non mouent a seipso motum. Horum
autem causam continens et multa eorum quod insunt aut intrant enim propter respiratores aeris
et quoquecumque alimentum causa est dum coquuntur quodcumque enim dormiunt. Disgregato
autem surgunt, et mouent seipso cum per se principia extra sit, unde non semper mo
uent continuo a se ipso. Aliud enim est mouens ipsum in oboe quod mouet et mutat
et unum quodcumque mouentium seipsum. In oboe autem his mouent per se mouens, ce
st enim in seipso mouendi a seipso enim accens enim mutans enim locum corpus
Quare enim quod in corpore existens et necessario mouens seipsum. Quod igitur est
scire, quod si aliquod est immobile quidem mouentur aut ex ipsis quodcumque accens mouens
impossibile est continuus motus mouere. Quare si necessario est quidem continuus esse
motus esse opere aliquod per se mouens immobile et non enim accens, si dicitur sicut
diximus in his quod sunt esse incessabilis quidem et immortalis motus, et manere
enim ipsum in seipso et in eodem principio continuo manente necessario et omni manere quod
continuus est ad principium. Non enim autem idem moueri enim accens a seipso et ab altero.
Ab altero quidem enim inest et eorum quod sunt in celo quibusdam principiis quecumque
enim plures feruntur motus, alterum autem corruptibilis soli. At vero si aliquod
est semper hominem mouens quidem immobile aut ipsum et perpetuum necessario est et per se
quod mouet ab ipsis perpetuum esse. Hoc autem est manifestus quidem et ex eo quod non est
possibile alter generatorem et corruptorem et mutatorem alios, nisi aliquis mo
ueat quod moueat. Immobile quidem enim eiusdem semper mouebit eodem modo et unius
motus velud veluti ipsum mutans ad id quod mouet. Non autem mouet ab eo quod
mouet quidem, moto autem ab immobili iam propter id quod alter et alter se habet ad res
non eiusdem mortem erit causa, sed propter id quod in partariis locis aut spacio sume cons
trarie exhibebit motus uniusque aliorum, et aliquis quidem quodscit, aliqui autem motus.
Manifestus igitur factus est ex dictis, et quodcumque principia dubitabimur. Quoniam

Bitauus liber.

Agit nō om̄ia aut q̄escunt aut mouent. aut alia q̄deū semp mouent. alia vero semp quiescunt. Sed q̄dam aliquā q̄dem. aliquā autē nō. Huius enim cā mās mīscita nū est. qm̄ illa q̄dem ab immobili mouent p̄petuo yndē semp mutat. alia vero ab eo quod mouet & mutato. quare & hoc necessariū est mutari. Immobile autē sicut dictū est. sic simpliciter & similiter & in eodē p̄maſ nens vñ & simplicem mouebit motum.

Querit. Ut rū necesse sit esse vñū primū mouens perpetuuū & immobile p̄ se & p̄ accidens. Arguit p̄mo q̄ nō. quia quicqđ p̄ virtus inferior p̄ superior. sed aliqua mouētia mouent seipſa. p̄mū p̄ mouere ſeip̄m. Secundo sic. p̄mū mouētia intelligit & vult euz ſic intellegualis nature. ergo ab intelligibili & appetibili mouet. quare non est peritus immobile. Tercio ſic. melius est entia p̄fectiora & meliora multo p̄ficiari q̄ impfecciora. ergo cū ſint plura ſeicūda mouētia que ſunt min⁹ p̄fecta videt & debeat esse plura p̄ma mouētia. In oppoſitu est p̄hus in teſtu. Pro reſpoſione. **S**ciendū. q̄ poſtoſ p̄hus oſtendit de motu in ſimili & ſemper fuit & ſemper erit. & q̄ om̄ q̄d mouet ab alio mouet. Deinde q̄ in hiſ que ab alio mouen̄t nō eſt. p̄cedere in infinitū. ſed deuenienti dū eſt ad aliquā immobile q̄d non mouet ab alio. Et poſtemo q̄ in mouente ſeipſum vna p̄a eſt immobiliſ. et ſic ybiq̄ accidit eſte vñū p̄mu mouens immobile. p̄sequēter q̄r in mouētia ſeipſim licet pars mouētia ſit immobili p̄ ſe. q̄r in mouet p̄ accidēt restat oſtendere q̄ ſit aliquid p̄mu mouētia immobile tam p̄ ſe q̄ p̄ accidēt p̄petuum & vñū tñ. Ex quo leq̄tur q̄ eſt vñū p̄mu immobile q̄d ſemper mouet. & ita eſt vñū p̄mu motuſ. et in diuifionis. Quo p̄bato de mō ſtrabū quartū mēbrū. vniuī diuifionis. p̄dictie eſte fallſum. quo dicitur q̄ oia qñq̄ mouētū. & qñq̄ q̄ſcātū. etiā erat. p̄bata due p̄res qñtī mēbrū illius diuifionis. et tercīa pars eſt p̄ ſe maniſta & ſupius p̄bata. ſc̄z q̄ aliq̄ qñq̄ mouētia & qñq̄ q̄ſcātū. hoc etiā oſtē patebit mod⁹ q̄ mor⁹ p̄petuar.

Qonclusio p̄ma. Necesse eſt ē aliquid mouētia p̄petuum & immobile p̄ ſe & p̄ accidens. q̄d eſt tñ vñū. Prima p̄ ſe. q̄r mouētia ſeipſa q̄ circa nos ſunt viriata. qñq̄ ſunt & qñq̄ nō ſunt. generant & corrup̄tūt. q̄ generationis & corrup̄tōis eſt aliq̄ cā. cū om̄ q̄d mouefpateat cām ſunt motus alia aſc ſu⁹ quā generatōes & corrup̄tōes eoz p̄petuāt. q̄ ſic p̄ter generatōes & corrup̄tōes ponit aliq̄ cā ab eis diſtincta. ita p̄ter p̄petuitate generationis op̄ez eſte aliquā cām q̄ nō p̄tſte aliq̄de eoz q̄ qñq̄ ſunt & qñq̄ nō ſunt. q̄r effec⁹ p̄petui op̄z cāmē p̄petuā. nec talis cā p̄tſte plura eoz ſibi ſuccedētia. q̄r talia ſunt infinita. nec ſil ſunt. h̄z vñ⁹ effec⁹ ex infinitis cauſis depēde re nō p̄t. Etiam cauſe q̄ ſimil nō ſunt nō p̄tſte direcete cauſe vñ⁹ effec⁹. h̄z cāz. q̄ ſimil nō ſunt vna poſſit diſponere ad effectū & alta ſplere. iſig op̄z eē aliq̄d mouētia p̄mu & p̄petuum q̄d ſit cā p̄petuitatis generationis & corrup̄tōi om̄ q̄qñq̄ ſunt & qñq̄ nō ſunt. q̄d ſua p̄ture & p̄petuitate ſtinuat generatōes & corrup̄tōes. & mor⁹ inferiores itaq̄ inferior q̄ qñq̄ ſit & qñq̄ ſit nō ſunt. Oſt ſed a p̄ ſe. q̄r in mouētib⁹ ſeipſa eſt p̄s mouētia q̄ mouet p̄ accidēt ad motuſ totuſ. & nō ſp̄ ſe h̄z in eadē diſpōne ad mouēdū. Ideo talia nō ſp̄ mouēnt. h̄z qñq̄ q̄ſcātū. q̄r op̄z illud mouētia p̄petuum q̄d eſt cā p̄petuā. Itatis motuſ eſt immobile p̄ ſe & p̄ accidens. Tercia p̄ ſe. ſc̄z q̄ tale mouētia

Physitorum

sic vnu tm̄. qz sicut rōnabilius est ponere mouēta finita qz infinita. Ira rō
nabilius est existimare p̄mū mouēs esse vnu qz plura. qz meli⁹ saluas p̄petuas
et p̄tinas et p̄tinatio generatois et corruptiois rerū qz vnu motorē imobile qz
qz plures. sed licet mot⁹ inferiores p̄petuens p̄ successionē plurim⁹ motuū. tñ
egz esse vnu motuū p̄petuū qz sit p̄tinuū sub quo p̄tineātur alij motus qz
incipit⁹ et deficit⁹. sed vnu motus p̄tinu⁹ est vnu⁹ mobilis et ab uno mo-
toce tm̄ ergo p̄mū mouēs est vnu tm̄. **T**onclusio secunda. Necesse ē
esse vnu p̄mū motuū et p̄tinuū. Parz. qz est vnuū p̄mū motorū imobilis et
p̄petu⁹. qz est vnuū p̄mū motus p̄tinu⁹ et p̄petu⁹. **E**ccl si arguat. Breto.
ex p̄petuitate motus p̄clusit p̄petuitatem p̄mū motoris. nūc aut ex p̄petu-
tate p̄mū motoris p̄cludit p̄petuitatē p̄mū motus. et sic videtur esse circu-
lario. **D**icit⁹ qz ex p̄petuitate motus in p̄muni. p̄batur in p̄ncipio huius li-
bi Breto. p̄cludit p̄petuitatē vnuū p̄mū motoris. **E**t hoc ostendo in-
fert ex illo qz oportet qz in ordine motuū sit vnuū et p̄petuū motus imedia-
te p̄cedens ab alio motoro p̄petuo. et hoc iterū p̄cludit potest ex p̄re mos-
tuū qui qñc⁹ sunt et qñc⁹ non sunt quos oportet p̄tinere ab aliquo uno motu
p̄tinu⁹ et p̄petu⁹. qui qdē motus p̄petr̄ diversitate qñā habet in suis p̄ib⁹
in aspectu ad nos est cā. quare determinato p̄pe deficit⁹. sed qz est a motoro imobilis semp vnu
et eodē mō se hñte est cā in deficiētiū generationiū et corruptioniū. **E**x illis p̄z
qz aliquid sp̄ mouet et est aliquid qdē semp mouet. qz lez motor est p̄petu⁹
et penitus imobilis. ideo semp manet in eadem dispōne ad motu. **D**ecid-
do p̄z. qz qdā qñc⁹ mouent et qñc⁹ nō. qz qdā sunt que mouendo mouēt
p̄ accēs. ideo nō se hñt in eadē dispōne ad motu. ideo nō sp̄ mouet nec sua
mobilita semp mouent. p̄terā ostendit p̄clusio qz in ordine entuū est aliquid
qdē est in potentia tm̄. cui solum p̄uenit moueri. et aliud qdē est qñc⁹ in poten-
tia et qñc⁹ in actu. cui p̄uenit qñc⁹ mouere et qñc⁹ moueri. qz est aliquid qdē
est purus actus cui semp p̄uenit mouere nō moueri. et sic p̄z qntuū mēbū
Ideo qntum mēbz diuisionis p̄ue posse est verum.

Ad rōnes. Ad p̄mā dī. qz qdē p̄fectiōis p̄t vnuū inferiorū
p̄t lugiorū. h̄z moueri nō p̄t p̄fectōem. ideo nō oꝝ
qz si p̄ueniat secundo monēti qz p̄ueniat p̄mo. h̄z mouera p̄t p̄fectōem nō tñ
essentiale. ideo p̄t p̄uenire p̄mo mouēt. nō tñ semp mouebit. vt tenem⁹ p̄mū
fidē. **A**d secundam dī. qz p̄mū mouēs nō accipit sciām a reb⁹. sicut nos fas-
cimus. ideo nō mouet ab intelligibili et appetibili. Itē intelligere et appetere
re nō sunt mot⁹ p̄petr̄ dicti. **A**d tertiam dī. qz pluralitas entuū eiusdem sp̄et
solū est ex eo. qz illa qz in vnuū individuali p̄petuari nō p̄t p̄petuant p̄mū such
cessionē plurim⁹ individuali. vel p̄pter hoc. qz vnuū individuali sine alijs debet
et p̄plicare nō p̄t opaetōem sp̄et. et qz nō sint p̄petua importat impfectiōem.
Ideo pluralitas in talib⁹ impfectiōem importat.

Attuero aliud facientib⁹ p̄ncipiū magis erit de his mani/
festum. Considerandum em̄ est vnuū aliquem motum cōtingit esse cōz
tinuū aut nō. et si cōtingit qz hic et qz p̄mū est motuū. Manifestū aut qz
si qdē necessariū ē sp̄ motuū ē p̄mū aut h̄z et p̄tinu⁹. qz p̄mū p̄tinu⁹ mouēs
mouet p̄mū motuū. necessariū est vnuū et cōdem esse et continuū et primū.

Octauis liber.

Tris autem existentibus motibus alio quidem secundum magnitudinem et alterum secundum passionem, et quidam secundum locum quem vocamus loci mutationem hunc necessarium est secundum esse, impossibile enim est augmentum esse alteratione non existente. Quod augmentationem est quidem ratiocinii sive augmentatum est autem ratiocinii dissimilis. Transfusio enim alterius dicitur pertrario. Ad datus autem omne facit sive simili. Necesse est igit alterationem in pertrario esse mutationem. At vero si alterabilis indigebit esse alterans et agens ex potentia calido actu calidum. Manifestum igitque mouens non sit se habere. Secundum aliquem quidem prius, aliquem autem longius ei quod alteratur. Hoc autem sive ne loci mutatione non pertinet esse, si ergo necesse est semper motu esse, necesse est et loci mutatione semper esse prius motum. Et in loci mutatione sicut alia quidem prima, alia vero posteriora prima. Amplius autem omnium passionum prius prius densitas et raritas. Et graue nesciunt et leue, et molle et durum, et calidum et frigidum. Densitasque et raritas et generatione et disgregatio sunt secundum quae generatio et corruptio secundum substantias. Que autem et gregantur et disgregantur necesse est secundum locum mutari. At vero sed tunc quod augmentationem et decrementum patientis mutationem secundum locum magnitudo. Amplius et hinc considerantibus erit manifestum que loci mutatione prima, prius enim est sic ut et in aliis, sic et in motu dicetur utrius prius multiplex habeat. Dicimus autem prius quo non existente non erit alia, illud vero sine reliquo, et quod secundum substantiam et secundum tempore. Quare prius prius quidem necesse est esse primus, erit utriusconatur qui primus, aut qui secundus, magis aut qui primus et dignus est primus et secundus est. Dicimus autem semper accipimus in natura esse si possibile est, possibile autem est primus esse, monstrabitur autem posterius, nisi aut hoc supponatur, et hunc neque unum aliud possibile esse, sed aut loci mutatione. Necesse igit ratione esse prius, neque una enim necessitas est, neque augmentari, neque alterari quod fertur, nam neque fieri aut corrupti. Horum autem neque unus pertinet nisi primus sit, quem movere prius mouens. Absque tamen prius perpetuum est unum sicut soluti mouere secundum hunc. Sed in uno quidem aliud et latentum generationem loci mutationem necesse est postremum autem motum est. Post enim ipsum fieri prius alterius et augmentum. Sed loci mutationem tam profectum motus est. Sed alterum necesse motu est secundum loci mutationem prius quod et generationis causa erit his que sunt non factum, ut generatio eius quod generatur. Quoniam videatur utrius generatio esse prius motus, propter id quod fieri oportet esse prius. Hoc in uno quidem quoniam est eorum que sunt sic se habere, sed alterum necesse est prius aliquid moueri his que sunt, cum et ipsum non faciat esse ipso alterum prius. Quoniam igit generationem impossibile est esse prius, omnia enim essent que mouentur corruptibilis manifestum est, et neque consequentiam motum, neque unus prius est. Dicimus autem secundum augmentum, postea alterationem et decrementum et corruptiorem. Omnes enim posteriores generationes sunt. Quare si non est generatio prius loci mutatione, neque alterius, neque una generationem. Unde omnino autem videtur quod sit imperfectus et ad principium tens. Quare quod generatione posterius natura prius est. Ut enim autem loci mutatione omnibus inest, quod sunt in generatione. Unde alia omnino immobilia sunt viventia propter indigentias organorum, et plantae et multa genera animalium, profectis autem inest. Quare si magis inest loci mutatione magis comprehendentibus naturam et motus hic prius aliorum utriusque est secundum substantiam propter hoc. At quod nequecumque substantiam mutare

Physicorum:

Qd mouetur motu in eo qd fertur. Secundū cīn hūc solū nūlī mutat īesse sicut eius qd alteraf quale. eius qd auger & decrementū patientis qd tum. Maxime autē manifestū est qd mouens ipm seipsum maxime mouet hūc prie. qd fīm locū & erā dicitus hic cīs eoz que mouenē & mouentū pncipiū & pncipiū in his que mouens ipsum seipsum mouēs. Quod quidem iūs loci mutatio prima sit. manifestum est ex his.

Querif Qd motus localis sit pncipius omnīū motū. **A** qd pncipio qd non. qd alīs est ordo motū talis est ordo terminoz. cū motus capiant spēm a termino. sed terminus generatiōis ē pō termino motus localis. cū suba pō sit accidente. iūs tē. Secundo sic in his que generans pncipius est aliqd generari deinde alterari & augeri. et deinde moueri localiter. ergo motus localis est posterius alijs motib. In oppositū est pncipius in textu. **S**ciendū pncipio. qd postq; pncipius ostendit qd necesse est esse vnu pncipiu motorē perpetuū & imobilez. a quo egreditur unus pncipius motus qd est continuus & perpetuus. Consequēter inquirit qd tū qualis sit ille motus. ad cuius inqūstionē pncipio ostendit qd inter oēs motū loci mutatio prior est. Secundo ostendit qd inter omnes motus rāntūm localis potest esse continuus & perpetuus. Tercio ostendit qd inter motū locales solus circularis pētēt pncipius. qd ostendit hacten quis & qualis sit pncipius motus. ex qd patet qd sit pncipiu mouēs & de pncipio in pncipiū qd stōne videbitur. Pro qd sit celulū rūsalis. **C**onclusio pncipia. Motus localis est pncipius omnīū motū. Pro cuius pbcōe supponit pncipius. qd tū tres sunt motus sc̄z ad qd statim qd est alteratio. ad qd statim. ut augmentatione & diminutio. & ad locū qui bī loci mutatio. Tū pbcōe pbcōe tripli. Primo ex prieate & cōditione motū. Secundo ex parte modoz pōrōs & posterioris. Et tertio ex ordine mouentū & mobilii. Primo pbcōe sic. nam alteratio est pōr augmentatione & motus localis pōr alteratioē. ergo motus localis est pōr ceteris motib. Maiorē pbcōe. qd augmentatio. lo fit aduenientē nutritiōe. qd pncipio est. dissipate & efficiēt silē. & ne pī fieri silē nūlī pōr alteratioē. qd augmentatione pbcōe supponit alteratioē. **D**inorē pbcōe. pncipio. qd iōlī alteratioē pōr regrīs alterās qd facit potentia tale actu tale. sed hūiōlī alterans nō semper est in eadē pbcōe. pīnqūitate ad id qd alterās. qd semper eadem mō alterare. qd est fallū. & ideo efficitur qdīq; pīnqūtū & qdīq; longius illi qd alterās. sed hoc nō fit sine motu locali. ergo alteratioē pbcōe motū localē. Secundo alteratio sit fīm passibiles qualitates inter quas fīm antiquos raritas & densitas sunt pōrōes. nam alie fīm istas distinguuntur. sed raritas & densitas fīm eos sunt pīgregatio & disgregatio. & fīm pīgregatioē & segregatioē sūt generalēs & corruptiōes substātiāz. sed in pīgregatioē & segregatioē necessario est motus localis. ergo motus localis necessario pēdit generatiōem et corruptiōnem. que fīm eos sunt pōrōes alijs motib. **A**d uerendū tamen est circa hanc rōnem. qd si arēdatur ordo qualitatū ex parte materiae. verum est qd rarum & densiz sunt pōrōes. si vero ex parte agentis casū lidū & frigidū sunt pōrōes. & non est intelligendum qd generatio & corruptiō fīm veritatem fiat per congregatiōnem & segregationem. Sed hac opinione tanq; probabili & vōdūm reprobatā vītūtū pncipius quā tamen in

Ostauus liber

libro de generatioē reprobat. Aduertendū est tamē q̄ p̄gregatioē et se-
gregatioē que sunt corporum existentium in actu sunt motus locales vel si
unt per motum localem. sed si capiant pro rarefactione et cōdensatione. sic
nō sunt mot⁹ locales ut dicitur in quarto nisi forte p̄ accēs sicut augmēt
tum et decremētū. Scđa rō sumū ex p̄te modoꝝ p̄or⁹ et posterioris
vñ tripli aliquid dī p̄us altero. vno⁹ a quo nō pertinet subsistedi p̄na et ē
quo nō existente alia nō erūt; s̄ ipm p̄t et sine alijs. Scđo mō dī p̄us
fm̄ tps q̄ dī remoti⁹ a p̄sentiu⁹ in p̄terito et p̄pinqiu⁹ p̄nti nūc in fuſ
turo. Tercio mō dī p̄us fm̄ subam hoc ē fm̄ p̄fectoꝝ et coplementum
sube ut acr⁹ p̄or⁹ est potētia et p̄fectū p̄us impfcto. pbaf ḡ q̄ mot⁹ local⁹
sit per alijs fm̄ istos tres modos p̄oris. de pmo p̄z. q̄ necēt motū sp̄ ec.
v̄l ḡ p̄petuaſ. q̄ sp̄ ē vñ⁹ et idē mot⁹ v̄l q̄r sunt infiniti mot⁹. q̄r se habē
tes inter q̄s nō ē mediū. s̄ p̄mū ē digni⁹. q̄r p̄tinū p̄fecti⁹ ē q̄ p̄tinū s̄ na
tura de possibilib⁹ facit q̄d digni⁹. e.g. magis accipiedū ē motū p̄petuari
q̄ vñ motū p̄tinū q̄ plures p̄in se h̄ntes. s̄ solū mot⁹ local⁹ p̄t et p̄ti
nius et p̄petu⁹ ut postea pbabif ḡ mot⁹ local⁹ p̄mo p̄or⁹ alijs motib⁹.
Itēnō opt⁹ q̄d mouet local⁹ alio motu moueri. s̄ nihil mouet aliquo
alio motu nisi p̄xim⁹ motu locali. igit̄ t̄. Scđo p̄z. q̄ p̄petu⁹ tpe p̄us
nō p̄petuo s̄ solū mot⁹ local⁹ p̄t et p̄petu⁹ et null⁹ ali⁹ ut h̄ p̄supponit.
igit̄ t̄. Detercio pbaf. q̄ p̄oza via generatois sunt posteriora via p̄fe
ctiois. q̄r via generatois p̄cedit de ipfcto ad p̄fectū s̄ mot⁹ local⁹ vñ vno
et eodē posteriori⁹ et via generatois alijs. q̄r p̄mo opt⁹ aliquid fieri deīs alh
terari et augeri. ultimō local⁹ moueri. q̄ mot⁹ local⁹ p̄fectioꝝ alijs. Itēz
ille mot⁹ ē p̄fectioꝝ q̄ solū p̄uenit p̄fect⁹ s̄ sic ē de motu locali nā videm⁹.
q̄ plante q̄l sunt ipfctioꝝ aialia nō mutant locū. silt aialia ipfcta p̄p
indigētia organoꝝ nō mouens locali nisi p̄ accēs. s̄. q̄ au ḡmetatōeꝝ et dī
minutōem dilataſoꝝ et p̄strictoꝝ. s̄ aialia p̄fecta mouens locali. q̄ mot⁹
local⁹ solū p̄uenit aialib⁹ p̄fect⁹. Itēz ille mot⁹ ē p̄or⁹ et p̄fectioꝝ q̄ nihil
variat de subalib⁹ rei s̄. h̄o solū p̄uenit motui locali. igit̄ p̄fectioꝝ et p̄or⁹
int̄ oēs. Tercio pbaf p̄clusio ex ordine mouētū et mobilū. q̄r in ordē
ne mouentū q̄mora mouēt mōues seipm̄ et p̄mū. s̄ mouēt seipm̄ p̄ue
nit moueri motu locali. q̄ ille mot⁹ est p̄us oīb⁹ alijs motib⁹.

Ad ratōes atq̄ p̄positū. Ad p̄mā dī. q̄ si termini capiant
absolute p̄ ut vñ ē suba et ali⁹ accēs sic termini
mus generatois p̄or⁹ ē. s̄ si capiant fm̄ ecē q̄d h̄nt in mouētib⁹ et mobilib⁹
q̄p̄ sunt. sic termin⁹ alicui⁹ mot⁹ local⁹. celi q̄ ē a mouente imobil⁹ p̄or⁹
termino generatois. nā mot⁹ local⁹ celi in q̄zū ē tal⁹ mobil⁹ et rali mouen
te ē cā formaz⁹ subalib⁹ in istis iserioꝝ. Ad sedaz dī. q̄ l̄ in vno et eo
dem loci mutatio sit posterior alijs tñ sumpli⁹ ē p̄or⁹. q̄r ipfctioꝝ ē oia mo
bilia ecē generabilia supposito ꝑ mot⁹ sp̄ sit. q̄r si oia cent generabilis et
corrupebilis p̄tingeret motum deficere quare oportet esse aliquid mobile
ingenerabile et incorruptibile et sequenter inalterabile et inauguabile
cile cui⁹ mot⁹ sp̄ sit. et sit cā generatois et corruptois oīm generabilū et
corruptibilium ille nō p̄t esse alias q̄ motus localis

Que aut̄ loci mutatio p̄ma sit nūc monstrandū ē. Silaut et

Phylsorium

Q[uod] nunc et prius positiū est q[uod] cōtingit quēdam motū p[er]tinunt
esse et p[er]petuū esse manifestū erit eadē methodo

Quod quidē igit[ur] alioꝝ motū p[er]tinū neq[ue] vnu p[er]tingit esse ex his ma-
nifestū est. Q[uod] em ex oppositis in p[ar]tria sunt motus et mutatioes. ut
gnaciū qdē et corruptiōis ens et nō eius termini sunt. Alteratoꝝ p[ar]tie passio-
nes augmento et decremente. aut magnitudo aut p[ar]itas aut p[er]fectio ma-
gnitudinis. aut imperfectio. Lōcrarī aut sunt qui sunt in p[ar]tie. Q[uod] aut nō so-
mouet sīm hunc motum existens prius. necesse est prius quiescere. Pa-
nitū igit[ur] quoniam quiescet in contraria mutans. Similiter aut et in mu-
tationib[us]. Supponitur em generatio et corruptio simpliciter. et singulari
singulari. Quare si impossibile est simul mutari oppositas. nō erit conti-
nua mutatio. sed mediū erit ipsorum tempus. Nihil em differt p[ar]tria aut
nō p[ar]trias esse sīm p[ar]traditionem mutationes. si solū impossibile sit eius
dem simul inessi. Nec em rationi nihil utile est. Neq[ue] si nō necesse est q[uod]
escere in p[ar]traditione neq[ue] est mutatio quieti contrariū. Non em fortassis
quiescit q[uod] nō est corruptio aut in nō ens. Sed si solū mediū sit tempus
sic em nō erit mutatio continua. Neq[ue] em in priorib[us] motib[us] p[ar]triaras
utile fuit. sī nō p[er]tingere simul esse. Non oportet aut turbari. q[uod] idē plurim
bus erit contrariū. ut motus et statui et motui qui est in contrariū. sī hoc so-
lum est accipere q[uod] oppositum quodāmō et motui et quieti motus p[ar]triar[us]
sicut equalē et mēsurable. excellēti et ei q[uod] excellit. et nō p[er]tingit sīl opposit
os neq[ue] motu neq[ue] mutatioēs ēt. Q[uod] aut in generationis et corruptioē
et pentius inconuenies esse videbis. factū motu necesse est corrupti. et nullus
lo[ri]p[he] p[er]manere. Quare ex his vicos fides alijs fieri. phylsoriū em est q[uod] si
miser se habet in omnibus.

Querit Utru[m] alijs motus vel mutatio alia a motu locali p[er]-
esse primus et p[er]petuus. Arguit primo q[uod] sic. q[uod] ges-
nerationes et corruptioēs sunt p[er]petue ve habet scđo de generatione. igit[ur]
Scđo q[uod]n[on] aliquid mouet ad albū dū p[er]uenit ad terminū statim p[er] mo-
ueri ad nigrum et reflecti ad albū et sic in infinitum. ergo alijs motus et
motu locali p[er] esse primus et p[er]petuus. In oppositū est p[er]h[ab]s in textu
Pro resōione. Sciendū. q[uod] postea p[er]h[ab]s ostēdit motu localē esse p[er]mū
tūm motū. Sequebitur q[uod] necesse est primū motū qui est a primo mouente
sp[iritu] esse p[er]tinū. cu sit a mouente simpliciter immobili inquirit. Arresto. quis
sit ille motus q[uod] unus et idē existēs p[er] sp[iritu] esse primū nā illo habitu habet
primū motu simpli. et ad hoc inueniendū ostendit q[uod] nullus motus pre-
ter localē p[er] esse primū et p[er]petuū nec etiā mutatio. Q[uod] cuius p[er]barōe
p[er]h[ab]s p[er]mo supponit q[uod] oīs motus seu mutatio est ex opposito in oppositū
sive p[ar]trarie sive p[ar]tradicōrie ut termini generatiois et corruptiois sunt ēē
et nō esse. alteratiois vero sunt q[ui]litarēs p[ar]trarie augmenti et decremeti ma-
gnitudo p[er]fecta et imperfecta. et a gnatitate illi p[ro]ponis solū excludit motu circu-
ulatorioſ localē q[uod] nō est int̄ opposita nisi sīm q[uod] ut patuit i fine sexti. Scđo
supponit q[uod] motu caput sp[iritu] a terio ad quē. q[uod] illi motu sī p[ar]trarie q[uod] sī a tertiis
mōs p[ar]tis et in finiōs p[ar]tis. ut patuit i q[ui]nto et sīl suo modō me de mura
sob[er]ba. Oclūsio p[er]ma. Nullus motu p[er]cepti motu localē ym⁹ et idē exīs-

Octauus liber

ptēē 2tinuus et ppetuus. et sūr dicendū est de mutatōib. pbā. qz cō
traria sīl inesse eidē nō pnt. ḡ neq̄ motus 2trarij. cū ḡ aliqd mouetur ad
albū motu dealbatōis illud nō mouet ad nigz motu denigratōis Qd
aut̄ p̄us existit p̄ aliquid tps. et nō mouet motu quo natū est mouere quis
escit quiete opposita illi motui. ḡ cū aliqd mouet motu dealbatōis qui
escit quiete opposita motui denigratōis. ḡ motus denigratōis nō p̄t p̄
esse. Et cū mot⁹ 2trarij sint cūl dē nature si vn⁹ nō p̄t p̄ esse nec etiā ali
us. quare sequitur q̄ nullus motus q̄ est de 2trario in 2trariū vnuis et idē
existens p̄t esse 2tinuus et ppetuus. Et sūr diceret de mutatōib. Nec
valer dicere 2tra rōnem q̄ mutatōes non sunt 2trarie qz q̄uis nō sunt cō
trarie tñ sunt opposite fin 2tradictōem. ideo capit fundamētu in hoc
q̄ impossible est nō solū 2traria. imo etiā q̄cunq̄ vere opposita sīl eidē
inesse. Enī sicut ip̄ossible est idē sīl eē albū et nigz. et dealbari et denigra
ri. ita ip̄ossible est q̄ idē sīl sit ignis et nō ignis. et etiā mutari ad ec ignis
q̄d est generari. et ad. nō esse ignis. q̄d est coriūpi. Sz obijcīt. nā q̄es nō
opponit mutatōi. ḡ nō opret cū aliqd nō mutat aliqua determinata mu
tatōe q̄d q̄escat q̄ete opposita illi mutatōi. Dōm q̄ nihil differt ad p
positū. h̄ sufficit q̄ aliqd sīl ēm tps nō mouet mutatōib opossitis. sed
q̄ interduas opossitas mutatōes necessaria sit tpus mediū sive in illo
tpēdicāt mobile q̄escere sive nō mutari. Enī dictū est in q̄nto q̄ mutatō
opponit immutatōi et nō quieti. Sz itez arguit. mot⁹ 2trariās mo
tui. ḡ nō q̄eri. qz tm vnū vni 2trariū est. Dicit q̄ nō est inconveniens ali
qd opponi duob⁹ vni directe et alteri indirecte. vni mot⁹ directe 2trariā
motui. et indirecte q̄eti. Scđo sicut pbātū est in fine sexti. ois mutatio
est inter p̄fixos et determinatos terminos. ḡ opret oīm mutatōem q̄ est
inter opposita esse simp̄l finitā. ḡ nulla talis p̄t esse 2tinua et perpetua.

Conclusio scđo. Motus vel mutatōes q̄ sunt inter opposita 2tinua
rīnō p̄t p̄ successione. sic q̄ cū aliqd mouet ad vnu terminū statim et sī
ne tpe intermedio possit mutari et moueri in oppositu terminū. pbatur
qz sicut pr̄tingit in generatōe et corruptōe. ita et in alijs motib. nā q̄d est
naturale sīl sebz in oib. h̄ irrationabile edicere q̄ corruptō immediate succe
dat generatōi. putalq̄ cū aliqd generatōi ē immediate corruptōas qz tūc fru
stra generatōi est. iuḡ sīl ē in alijs motib. scđo idē ē mot⁹ vn⁹ et mot⁹ 2ti
nuus. h̄ mot⁹ q̄de albo in nigz. et mot⁹ q̄ est denigratō in albū non sūnt
vn⁹ mot⁹ cū sint 2trij et spēdentes. ḡ nō sīl vn⁹ mot⁹ 2tinu. q̄re op̄z et
interueniat q̄es in media. nec p̄t tales mot⁹ 2tinuari cū differat spē. et
cū sit nccē mot⁹ p̄m eē 2tinuū sequitur q̄ solus mot⁹ local q̄ ē p̄m p̄t ec
continuus et perpetuus.

Ad rōnes aī oppoī. Ad p̄mā dīz q̄ generatōes et corruptōes
st̄ ppetuā. nō q̄ sit vna nūero genera
vī corruptō ppetuā. vī qz corruptō immediate succedat generatōi. qz se
sic op̄terz idē eadē mutatōne 2tinua generari et corruptōi h̄ sīl ppetuā. sī
spēz et successionē pluriū generatōi et corruptōi. Ad scđaz dīz q̄ nō
ē possibile q̄ cū aliqd p̄ motū sit albū q̄ statim fiat nigz. sic q̄ dealbatō
et denigratō sint vn⁹ mot⁹ 2tinuus. qz illi mot⁹ 2triant et dīnt spē. mō
dīn. spē nō p̄t 2tinuarb.

Physicorum

Xaut contingit esse quendam motum infinitum unum existentem continuum et hic circularis nunc dicemus. Omne quidem enim quod mouet fertur aut circulariter aut secundum rectitudinem aut mixtum. Quare si neque illorum alter continuus est neque ex utrisque posse sive est continuus esse. Quod autem fertur secundum rectum et finitum non ferat conetur manifestum est. Reflectetur enim reflexum autem secundum rectum per contrarios motus mouet. Et contrarius enim secundum locum est qui est sursum et qui est deorsum et quem ei qui est recto et qui est ad sinistrum ei qui est ad dextrum. Loci enim contrarietas hec sunt. Quis autem est unus et continuus motus. Hunc definitum est. quod qui est unus et in uno tempore et in consideratione secundum spatum tria sunt. Id quod mouet ut hoc aut deo. et quod vel tempus. et tertius in quo. Hoc autem est locus aut passus qui habet aut magnitudo. Et contraria enim differunt species. et non unum sunt loci aut dicte differentie. Signum autem quod motus contrarius est qui est ab a. ad b. et qui est ab ipso b. ad a. Et quod stant et repausant ad invenientur sicut sit stat. Et in circulo sit. ut quod est ab a. in. b. et quod est ab a. in. c. Sicut enim et sic continuum sunt. et sic non fiat reflectio propter id quod contraria se se corruptum et prohibent ad invenientur. sed non quod est in latere. et quod est sursum. Duxit autem manifestum quod impossibile est continuum esse quod est in rectu digne motum. quia reflectio necesse est stare non solum in recta. sed et sic circulus ferantur. Non enim id est circulo ferri et circulus. Est enim aliquod quidem continuum quod mouet. Aliquod autem in idem veniens unum motum est reflecti iterum. Quod autem necesse est stare fidei est non solum in sensu sed in ratione. Principium autem hoc est. Tribus enim existentibus principio medio et fine. medium ad virtutem est et unum numero. et est et duo. Amplius aliud est quod est potentia. et quod est actus. Quare recte quod infra sunt terminorum qualiter. sicut potentia quidem est medium. Autem autem non est nisi dividatur hanc sic et stans iterum incepit moueri. Sic autem medium principium sit et finis. principium quod est posterioris. Finis autem principij. Dico autem ut si quod fertur ab a. in. b. stet et iterum feratur in. c. Tunc autem continuus ferat. neque factum esse neque absesse possibile est a. secundum. signum. sed solum esse in nunc. In tempore autem nullo preter cuius ipsum nunc est dimidio temporis in tres. a. b. c. Si autem ad esse procedat aliquis et absesse sit stabit. a. quod fertur. Impossibile enim est a simul ad esse in. b. et ab esse in. c. alio ergo et alio signo temporis est. Tempus itaque erit quod est in medio. Quare quod sit. a. in. b. Sicut autem et in aliis signis. Hoc enim est in obo. Tunc autem virat. a. quod fertur ipso. b. medio et principio et fine. necesse est stare propter id quod duo facie sicut utrumque et intelligatur. sed ab a. quod est signum abfuit principio. in. c. autem affuit in c. perficiat et stet. Unde et ad dubitatem hoc dicendum habet enim dubitatem haec. Si enim sit quod est. et ei quod est. et equale et a. ferat continuum ab e. extremo ad. c. Sicut autem sit a. in. b. signo. et d. ferat continuum a. et extremo ad. c. regulariter et velocitate simili ipsi a. secundum d. autem veniet igitur. a. in. b. et abfuit ab eodem. unde posterius sit. Si enim sit non posterius est. sed necitas erit stare. Non ergo ponendum est cum a. affuit secundum b. secundum d. sicut moueri. a. et. vltio. Si enim affuit. a. in. b. erit et absesse et non sit. sed erat in decisione temporis et non in tempore. Hoc quod igitur est impossibile sic dicere et in continuo. sed in reflectenti necesse est sic dicere. Si enim quod est. feratur ad secundum. d. et iterum reflectens deorsum ferat ab ultimo. d. et fine virat et principio uno signo ut duobus. Tunc stare necesse est. Neque sicut affuit in ipso. d. et abhinc ab ipso.

Octauus liber

Dicit enim simul esset et non esset ab eodem nunc. At vero olim solutio non danda est non enim contingit dicere. Et si ipm. dicit ipm. in decisione. non affuit autem neg. defuit. Necesse est in fine venire quod actu est non potentia. Quod quicquid est in medio potentia est. Hoc autem actu et finis quicquid deorsum. principiū pium aut sursum. motuum ergo similitudine. Necesse est ergo stare reflectens in recto. Non ergo contingit primū motu in recto et perpetuum esse. Eodem autem modo obuiandum est ad interrogantes zenonis rationem. et volentes si semper medium translati oportet. Nec autem infinita sunt. infinita autem transire impossibile est. Aut sicut ipsum hanc eandem rationem aliter interrogant. volentes simul mouendo medietate prius numerare finem uniusquodque factum mediū. Quare abeunte tota. infinitū accidit numerare numerū. Hoc autem concessum impossibile est. In primis igitur rationib[us] de motu solutio per id quod tempore infinita habet in seipso. Non enim inconveniens est si infinito tempore infinitum transit alijs. Si militer autem infinitum utrum in longitudine sit et tempore. Sed hec solutio ad interrogantem quidem se habet sufficienter. Interrogabat enim si infinito tempore infinitum transire atque numerare contingit. ad rem autem et ad veritatem non sufficienter. Si autem alijs dimittens magnitudinem et interrogauerit si infinito tempore contingit infinita transire. interroget in ipso tempore eadem. habet enim tempus infinitas divisiones. nec adhuc sufficiens hec solutio. Sed verum dicendum est. quod quicquid dictum in modo rationib[us]. Si enim alijs primū quidem diuiserit in duo media. hic uno signo tantum duobus viciatur. Facit enim ipsum principium secundum finem. Sic autem facit numeratas et in media diuidens. sic autem et diuidentem non erit contingua. neque tempore linea nec motus. Continuus enim motus continuus est. In continuo autem sunt infinita media. sed non actu sed potentia. Si vero faciat actu non faciet continuum. sed stabit. Quod quidem in numerante media manifestum est quod accidit. Unum enim signum necesse est in ipso numerante ut duo. Alterius quidem enim medium finis. alterius autem principium erit. si non unum numerare continuum sed duas medietates. Quare dicendum est ad interrogantem si contingit infinita transire. aut in tempore. aut in longitudine. quod est quidem sic. Et autem non sic. Atque enim cum sine non contingit. potentia autem contingit. Quod enim continuus mouet finem accidit. infinita transire. simpliciter autem non. Accidit autem linea infinita media esse. Substantia autem altera est et esse.

Anfertit autem et quod nisi alijs faciat tempis diuidendis signum prius et posteriorius. rei erit sicut et non esse. et idem esse et non esse. et posse. et quod fuit non est. Signum quidem igitur verisimiliter commune est et prior et posterior et unum et idem numero. ratione autem non idem est. huius quidem enim finis est. illius autem principium. Res autem semper posterioris passionis est. Si enim tempus in quo est. a. b. c. res in quo d. Hoc in a. quidem tempore albū. In b. autem non albū. In c. ergo albū et non albū. In qualibet enim ipsis a. verū est dicere albū si oī tempore hoc erat albū. et b. non albū. c. autem in verisimili. Non ergo dandū est in oī. sed preteritemū non in quo est. Hoc autem iam postremū et si siebat albū. et si corrūpebat albū in a. omne factū est. et corruptū est in c. Quare albū autem non albū primum in illo verū est dicere aut cuī est factū non erit. aut cuī corruptū est erit. aut simul albū et non albū. et oī non esse et non esse necesse est. Si autem quodcumque fuerit prius non ens. necesse est fieri ens. et cuī sic non est. non possibile est in alio tempore. quam tempore. Si enim in a. tempore d. siebat albū factū est autem

Physicorum

Simul et in altero individuo tpe. habito autem in b. si in a. siebat. non erat in b. albū generato emē opo:ret esse quandā mediā. Quare et ipsi erat. in quo siebat. Non emē cadē erat rō et nō athoma diuidentibꝫ. sed ipius ipsi in eis fiebat factū est. et est in ultimo signo cuius nihil ē habitu neḡ p̄nter. h̄c individuū bika ipsa p̄nter sunt. Mansellū autem est. q̄ si in a. toto tpe siebat nō est plus ipsi in quo factū est. et siebat q̄ in quo siebat solū oī. Quibus quidē igit̄ alijs tangit p̄tius credet rōnibꝫ. hec et h̄mō quedā sūt. Nonabilitas autem et ex his intendens videbit alium et idē hoc accidere. Omne enim quod mouet cōtinue sita nullo phyleat. in quod quidē venit finis loci mutatōe. in hoc et cerebat prius. ut si in b. venit et cerebat in b. et nō cū primū erat. sed mox sic sit incepit moueri. quod emē magis nunc q̄ p̄tius. sūt autem et in alijs. Qd autem ab a ferte in c. iterum veniet in a. cōtinue motū. cū q̄ ob a. in c. cerebat tūc et in a ferte finis motū qui est ac et cōtinuo. Quare sūt cōtrarij. Cōtraria emē q̄ finis rectis tundimē. Simul autem et ex hoc mutat in q̄ nō est. Si igit̄ hoc impossibile necesse est statim in c. nō ergo vnius motū. distinctus emē statim nō est vnius. Amplius et ex his manifestū vlt̄r magis de oī motu. Si emē omne quod mouet mouet aliquo dictorū motū. et quiescit aliqua dictarū oppositay quietū. non erat emē aliud preter istos quod autem nō semp̄ mouet finis hunc motū. Hec autem quis cunctis sunt alteri specie et nō si aliquis p̄s ē totius necē est prius quiesceret finis oppositā quietē. Quies emē privatio est motus. Si igit̄ cōtrarij quidē motus sunt q̄ finis rectitudinē. sūt autem nō p̄tingit moueri contrarios quod ab a. ad c. fert simul et ab ipso c. ad a. Quoniam autem nō sūt fertur. mouet autem finis hunc motū necesse est prius quiesceret apud c. Hec emē opposita quies ei q̄ est ac. motui. Mansellū igit̄ ex his q̄ dicta sunt q̄m nō est cōtinuus motus. Amplius autem et hec rō magis p̄pria est de his q̄ dicta sunt. Simul emē corruptū ē quod nō albū. et quod factū est albū. Si igit̄ cōtinua alteratio ad albū ex non albo. et ex albo ad nō albū nō manet aliquis tpe sūt corruptū est nō albū. et factū est albū. et factū ē nō albū. Tūc emē erit idem ipsi. Amplius nō si cōtinuus est ipsi et motū h̄c p̄nter. Quō igit̄ erit vlt̄mū idem p̄tarioꝫ. ut albedinis et nigredinis.

Querif Utru omne quod reflectit necesse sit in puncto reflexioꝫ nisi quiescerere. Arguit p̄mo q̄ nō. q̄ si faba sursum p̄iūt̄ et obviat molari cadē reflectit. et in p̄ucto reflectōnis nō quiescit alias molaris quiesceret quod falsū ē. Scđo sic. si lapis sursum p̄iect̄ quiesceret seq̄ut̄ q̄ graue existens sursum et nō phibitū quiesceret. sūt ē falsū. igit̄. In oppositū est p̄hs in textrū. Pro r̄silione. Sciendū p̄mo. q̄ postq̄ p̄hs ostē dicitur. q̄ motū localis ē p̄minus motū et q̄ nullū aliud p̄t̄ esse cōtinuus. Lōq̄ sequēter ostēt q̄ solus motus circularis potest esse cōtinuus. p̄ quo p̄hs p̄mittit q̄ solus ē triplex motū localis. scđ rectus circularis et cōpositus ex his ut si aliquid moueat p̄ cordā et arcū. quod autem ostendit nō cōuenire simplicibus satius ostenditur de compositis. ideo sufficiat inquirere an motus simplex rectus possit esse continuus de quo in presenti videbitur aut motus circularis de quo in sequētibꝫ videbitur.

Sciendum est secundo. q̄ motus rectus est qui sit supra magnitudinem rectam. sed omnis talis est finita. ut patuit in tertio huius. sed omnis magnitudo finita tempore finito pertransiit. ut patuit in seq̄uētibꝫ

Octauus liber.

to. q̄re oportet omnē motū rectū tpe finito puenire ad terminū magnitudis. et sic terminari. ergo null⁹ talis est infinitus nisi dicas q̄ dum puenit ad terminū magnitudis primus sine q̄te recedit ab illo. et ita deinceps mot⁹ rect⁹ fus⁹ et reflex⁹ sunt vñ⁹ mot⁹. vñ⁹ solū h̄⁹ pperuari possit mot⁹ rect⁹. Si ḡp batū sit q̄ mot⁹ reflex⁹ nō sit vñ⁹ mot⁹ continuus satis pbatū erit q̄ ipos sibile ē aliquē motū rectū s̄p̄ ē terminū. Cōclusio p̄ma. Impossibile ē motū reflexū cū p̄mo p̄tinuari. pbat p̄mo rōlō naturalib⁹. et deinde rōmib⁹ logicis. Prīa rō iposibile ē p̄ria ad inuicē p̄tinuari. s̄ illi mot⁹ sūt p̄ri⁹. agit. Major p̄. nā ad p̄minutatē mot⁹ p̄ria req̄rū. l. vñitas t̄pis. vñitas subiectū. et vñtas forme s̄m quā ē mot⁹. s̄ p̄ria sp̄ dñit. ḡ iposibile ē p̄ria ad inuicē p̄tinuari. Minor p̄. nā mot⁹ p̄rū sūt q̄p termini sūt q̄p mot⁹ reflex⁹. p̄ p̄ri⁹ deorsū rō mō ois reflexio sit s̄m aliquā istav. dñaz. vt si mot⁹ pcedēs erat surſū reflectio erit deorsū. et sic termi illoꝝ motū sūt p̄ri⁹. Id ē pbat p̄bus a signo. nā illi mot⁹ se inuicē ipedēt et cessare faciūt sive fiat supra linea recta. sive ē circulo. ḡ p̄ri⁹. Nō ē t̄ intelligēdū q̄ mot⁹ circulares. p̄ p̄ri⁹ turq̄uis em̄ sine a termī p̄ri⁹. nō sūt s̄m linea b̄ reuissimā. s̄ maḡ de h̄c dici repugnātes ḡ p̄ri⁹. Scđa rō illi mot⁹ nō sūt p̄tinu inter q̄s mediū at q̄es. s̄ inter p̄mū motū et reflexū nccē ē ē q̄te ē p̄cto reflexio is. agit Pro declaratōe mōris p̄supponit. p̄mo q̄ p̄ria sūt ē maḡtudie gerālita. l. mediū p̄cipiū et finis Scđo p̄supponit q̄ l. mediū sūt vñi nūero. est t̄n duo s̄m rōez inq̄stū ē finis pcedēt et inuit sequuntur. Tercio p̄supponit. q̄ aliud ē c̄ actu et esse ē potētia. l. cū aliqd p̄tinue mouet ab extremo in extremū vñi⁹ magnitudis. mediū magnitudis nō ē p̄m⁹ neq̄ finis mot⁹ ē actu. s̄ illi p̄teria t̄o ē illo medio mobile nō ē ē actu. s̄ i potētia solū. nec dī ibi accedere vel recedere nisi i poñia. q̄ nō ē ibi q̄ aliqd t̄pis. s̄ solū p̄ nūc t̄pis. q̄ q̄dē nūc etiā se nō h̄z ve ē acru. s̄ i poñia. s̄ cū erat mobile ē p̄ncipio illi⁹ magnitudis. q̄ tale p̄cipiū ē ē actu. ita etiā nūc q̄ ē p̄m⁹ t̄pis sumebat i acru. s̄l. dñm et dñ ē ē in alto extremo. q̄ tale extremū ē finis ē actu. zīo ibi ē nūc ē actu. s̄l. ḡ ē in medio magnitudis sumat mot⁹ pcedēs s̄m actū. et ibi īcipiat alī⁹ mot⁹ s̄m actū. ut mediū h̄z ē actu rōez p̄cipiū et finis. mō sic ē de p̄cto reflexio is nā in ipo mot⁹ pcedēs finis ē actu. et actu īcipit mot⁹ reflex⁹. Tūc of. sic. v̄l. est idē nūc ē ē mobile ad illi⁹ p̄cētū reflexiois accedit. et ē ē q̄tē recedit v̄l. ē aliud ab eo nō p̄dict q̄ sit idē. q̄ tūc ē ē in codē nūc mobile actu et ē nō ē ē illo p̄cto q̄ et ē aliud ad illi⁹ p̄cētū ibi ē. cū p̄o recedit nō apli⁹ ē. ḡ ē aliud et alī⁹ nūc s̄ inter q̄cūb⁹ duo nūc mediat p̄tis. ḡ mobile p̄ aliqd t̄pis mālit ē ipo p̄cto q̄ q̄dē ē aliqd t̄pe manet in eodē p̄cto s̄m se totū q̄tēt. ḡ nccē ē ē q̄dē flectit ē p̄cto reflexiois q̄tēt. ḡ mot⁹ reflex⁹ et pcedēs nō sūt vñ⁹ mot⁹. Deinde ar̄. rōmib⁹ logicis. Prīa rō ē dñ aliqd mouet a p̄m⁹ motus sp̄ dī. moueri ad ultimum ē finum mot⁹. ḡ s̄ i sit q̄es ē p̄cto reflexiois seq̄f q̄ idē s̄l. moueri b̄ p̄ri⁹ motib⁹ p̄bi ḡ. s̄ aliqd ascēdat surſū et postea cadat deorsū. sc̄l. mot⁹ s̄nt vñ⁹ dñ mobile incipiebat moueri ad ultimum terminū sui motus sc̄l. deorsū. ḡ s̄l. s̄b̄ p̄uenit ascēdere et descēdere. Scđa rō. s̄l. ita ēt̄ seq̄f p̄ mo q̄ aliqd mouereb⁹ ad aliquē terminū a q̄ nō dñ recessit et ab aliqd termino in q̄ nō dñ fuit p̄. q̄ in casu posito dñ mobile incipit ascēdere t̄o dī. moueri deorsū. et t̄n s̄ndū fuit surſū. Tercia rō s̄l. cor̄rāp̄t nō albū et ḡnat albū. et t̄n

Physicorum.

ex nō albo sit albū. et simul corrūpis albū et sit nō albū. cum ex albo sit nō album. ergo si motus reflexus possit in omni genere. cum p̄mo trinuari. seq̄tur q̄ idem erit motus quo ex nō albo sit albū. et ex albo sit nō albū. ergo si miltiter generabif̄ et corrūpetur albū. qđ est impossibile. et ex secūda ratione posita satis pat̄ responsio ad quesitiū. Sed circa secūdāz rōnem mouet et solvit phus tria dubia. quoz p̄mūz est Ponant due magnitudines. vna e.b.c. secūda. 3. i. et sit vltima ps magnitudinis p̄me. b.c. equalis. 3. i. Dein de ponātur duo mobilita equaliter mora quoq̄. a. moueat & trinua p̄ucto. e vſq; ad p̄uctum. c. D. vero tūc recedit a p̄ncro. 3. cū. a. accedit ad. b. si ergo aliud sit nūc in quo. a. sit in p̄ucto. b. et ab eo recedit. sequit̄ q;. d. phus veniet ad. 1. q;. a. ad. c. qz p̄us recedit a p̄ucto. 3. q;. a. p̄ucto. b. hoc aut̄ videt̄ incō) ueniēs. cū equaliter moueanf̄ et magnitudo. b.c. sit equalis magnitudini. 3. Ergo etiā videt̄ falsum qđ dictum est in rōne secūda. sc̄ q̄ est aliud instans in quo mobile accedit ad aliqd p̄uctum. et in quo recedit ab eodē p̄ucto. Re spondet phus q̄ argumentū haberet apparentia si. a. esset actu in. b. ita q;. b. esset actu medīū magnitudini. et halteret actu rōnem finis in rōnem p̄nci p̄ij. sed nō est ita cū. a. ponatur & trinua moueri a p̄ucto. e. vſq; ad punctum c. ideo. a. non est in. b. nisi per instans. et est idem instans in quo accedit et in quo recedit ab ipso. b. modo sic non est in reflexione. qz punctus reflexiōnis est actu finis p̄mi motus. et actu p̄incipium secūdi. quia ille p̄uctus est actu. ideo nō p̄ esse idem instans quo mobile accedit actu ad ipsuz. et in q̄ ab ipso recedit. et sic ps solutio p̄ me dubitatōis. ¶ Secūda dubitatio est de rōne Senonis qua n̄tibat improbare motū locālē. ppter p̄ucta infinita extēntia inter extrema magnitudinis. Sed p̄us respōsum est ad hāc rōnez ideo. p̄ nūc dimit̄. ¶ Doubtak tercio. cū aliqd sit per aliqd temp⁹ nō est. et q̄ aliud est. cū ergo ista duo ipsa sint ad inuicē & trinua p̄ instans. dubi⁹ um est vtrū in illo instanti copulāt̄ esse vel nō ē res sit vel nō sit. vt vtro q̄ mō se haltear. et hoc est querere vtrū vltimū instans transmutationis sit attribuendū vtric̄ terminoz vel alteri tm̄. Rñdet phus q̄ illud instans attribuendū est posteriori passioni. id est vltimo termino. vt cū aliqd generat in instanti generatiōis dī esse. et dum aliqd dealbat in instanti terminante dealbatōem est albū pat̄. qz cū aliqd dealbat vel in vltimo termino trās mutatōem est albū vel nō. si sic halteſt intētū si nō. cū ex nō albo nō fiat albū nisi p̄ transmutatōem. seq̄tur q̄ instans datum nō era vltimus termin⁹ transmutatōis. qđ est & tra casum positū. Et si arguat̄. cū aliiquid dealba tur in toto tpe dealbatōis est nō albū. ergo et in quoliter instanti illius tpeis. Respondet phus negando & sequētiā. qz accipiendū est vltimū illius tem⁹ poris in quo p̄mo est album.

Ad rationēs. Ante oppositū. Ad p̄mā dī. q̄ in illo casu p̄iectū reflectis nō p̄ se sed pure p̄ accēs. ideo in illo casu nō & tingit ipm̄ quiescere simpliciter q̄ quis quiescat p̄prio motu et solum moueat motu alteri. et hec p̄clusio intelligit de motu reflexo p̄ se. Ad secūdam dī. q̄ licet virtus violentia per quaz lapies mouet sursum in termino motus nō sufficiat ampli⁹ mouere. tamē sufficit detinere mobile per aliqd tps & tra suū motum. Ideo h̄z rationem prohibentis. ideo graue sursum quiescens est ab aliquo prohibitum.

Octauis liber.

Qui autem in circulari erit unus et unius nullum enim in possibile contingit. Quod enim ex a. mouet simul mouebitur in a. fin eandem positionem. In quo enim veniet et mouet in hoc et ex hoc. sed non simul mouebitur per trahens neque oppositis. Nam enim omnis qui est in hoc ei quod ex hoc trahens est neque oppositus sed trahens in recta linea. Hic enim est trahens fin locum. ut quod est in diametrum distat enim plurimi. Oppositus autem qui est fin eadem longitudine. Quare nihil phytet moueri per trahens et nullo tempore deficere. Circularis quod est in motu est ab eodem in item rectus aut ab eodem in aliud. et quod est in circulo. nequaquam in eiusdem est. Qui vero fin rectitudinem multoties in eiusdem est. Cum quod est in eiusdem semper in alio et alio sit contingit moueri per trahens. Qui vero in eiusdem multoties non contingit. necesse est enim simul moueri per trahens. Quare neque in semicirculo neque in alia circulazione neque una contingit moueri per trahens. Multoties enim necesse eadem moueri et per trahens mutaciones mutari. Non enim copularis principio sine. quod autem circulus copulantur et solus est perfectus. Manifestum autem et ex hac divisione. quoniam non contingit alias motus et per trahentes. In omnibus enim accidit eadem moueri multotiens ut in alterato media. et in eo quod est quantitas finis mediū magnitudinis. et in generatio et corruptio sicut. Nihil enim differt pauca aut multa facere in quibus est mutationes neque mediū ponere aliquod aut auferre. Utrobique enim accedit eadem moueri multoties. Manifestum igit ex his. quoniam neque aliquod hoc mouetur et maius finis illos est alterato. Fluere enim dicunt et sp corripit adhuc atque gnatorem et corruptio et alteratio dicunt. Rorat enim dicitur. si motu quod est fin nullus motus contingit per trahens extra quem circulum. Quare neque fin alterato nem non est augmentum et quod est igit neque infinita sit mutatione. neque una neque continua extra circuli motu nobis dicitur sine causa. Quod autem latiorum circulorum prima sit manifestum est. Quis enim fin locum motus sicut et spus diximus aut in circulo aut in recto. aut mixto est. Hoc autem nece est pores cum illos ex illis enim possit. Recto autem circularis. simplex enim et perfectus magis est. In infinitum enim non est rectus ferri. sed enim infinitum non est. sed neque si esset. moueretur utque nihil non enim sit impossibile. Transire autem in infinitum impossibile est. in infinito autem recto reflectere quod est. et duo sunt motus. non reflexus aut imperfectus et corruptus. Primum autem et natura et ratione et tempore perfectus quod est imperfectus. corruptibilis autem incorruptibilis. Amplius poterit est quod contingit per trahens esse. alioquin autem neque loci mutatio est. Circulariter contingit per trahens esse. alioquin autem neque infinitum non est. et corruptus est motus porosus. Rationabiliter autem accidit circulariter unius esse et per trahens et non rectus. Si enim in recto determinatum est principium et finis et mediū. et omnia hec in se. Quare est unde incipit quod mouetur. et ubi finies. Apud terminos enim quod est aut unde aut ubi. circulares autem indeterminati sunt. quod enim magis quam terminus est. quod sunt in linea. Sicut enim unum est quod est principium et mediū est et finis. ut et tempore quod sunt in principio et fine et numerus unius mouetur et quod est terminus secundum sphera. unde enim obtinet locum. Etiam autem est. quod omnia hec accidit centro. principium enim et mediū magnitudinis et finis est. Quare per id quod est in centro extra circularem est non est ubi. quod est secundum quod est. sic enim separatur circa mediū. sed non ad ultimum. per hoc autem manet. et quod est secundum quod est.

Physicorum

totū. et mouent̄ prīnū. Accidit aut̄ quiescere et nāq̄ qm̄ mēsura motus
circulatio pīmā ncē est ipsaz eē. Qia em̄ mēsurat̄ pīmo. et qz pīus mēsura alī
oz est. Amplī aut̄ et regularē pītingi circularem esse solū. q̄ cīm̄ in recto a
pīncipio irregulariter ferūt̄ et ad finē. Qia em̄ q̄to distat̄ qdē pl̄a q̄descere fe
runt̄ velocit̄. Circularis aut̄ solī neq̄ finis neq̄ pīncipiū in ipso aptū natū
est eē. sed extra. Q̄ aut̄ fin locū mutatio pīm̄ motū est. testanf oēs q̄cum
q̄ de motu fecerūt̄ memorā. Pīncipiā em̄ tradūt̄ ipsius mouētibus fīm̄
hmōi motū. Disgregatio at̄ et pīgregatio mot̄ pīm̄ locū sunt. sic em̄ mouēt̄
cordia et discordia. hec qdē em̄ disgregat. Illa aut̄ pīgregat. ipso aut̄ intel̄
lectū ait Anaxagoras disgregare mouēt̄ pīus. Silr aut̄ et q̄cūq̄ hmōi q̄
dē neq̄ vñā cām̄ dicūt̄. ppter vacū aut̄ moueri dicūt̄. Et nāq̄ hīm̄ lōs̄
cum motum natura moueri dicunt̄. Motus enim propter vacuum loci
mutatio est. et sicut in loco aliorum autem neq̄ vñā inē pīmis corpib. sed
his que sunt ex his opinant̄. Augmentari em̄ et corumpīt̄ alterari pīgrega
tis et disgregari athomis corpib dicūt̄. Eodē aut̄ mō q̄cūq̄ ppter densit̄
aut̄ raritatē instaurāt̄ generatōem et corruptōem. pīgregatio em̄ et dis
gregatio hec pīponit̄. Amplī aut̄ et ppter hos q̄iam cām̄ facientes motus
iōm̄ seip̄ em̄ mouēt̄. Pīncipiū eē dicit̄ eoz q̄ mouēt̄. Mouēbit aut̄
sial et oē aiat̄ fīm̄ eī q̄ fin locū antokum̄. Et ppter aut̄ moueri dicim̄
solū qd̄ mouēt̄ fīm̄ locū. Si aut̄ q̄descet̄ qdē in seip̄o. augmentat̄ aut̄
et detruit̄ patiāt̄ aut̄ alterat̄ pītingit̄ quodāmodo moueri. Simpl̄ aut̄
tem moueri nō dicimus. Qd̄ qdē iiḡ semp̄ motus erat. et erit om̄ ip̄e. et
qd̄ pīncipiū pīpetui motus. Adhuc aut̄ qd̄ motus pīmus. et quē motū per
petuū pītingit̄ esse solū. et pīm̄ mouēt̄ qd̄ imobile siū dictum est.

Querif Ut̄ mot̄ circularis possit̄ eē pīmū et pīpetū. At
gut̄ pīmo q̄ nō. qz si sic seq̄ret̄ q̄ ell̄ infinit̄. s̄ h̄ est ipos
sibile. q̄ oīs mot̄ ē inter finitos finitos. s̄ null̄ mot̄ q̄ ē inter terminos
finitos p̄t̄ eē infinit̄. ḡ z̄. Scđo sic. si mot̄ circularis ell̄ pīmū et pīpe
tū op̄eret̄ pīpetuitatē eī fieri p̄ quādā reflexionē. et tūc argueret̄ sicut in p̄
cedēti q̄stōe. Tertio sic. mot̄ pīt̄uidit̄ mobilis. ut patuit in sexto. s̄ null̄
lū ē mobile infinit̄. ḡ z̄. In op̄o pīm̄ est phīs in tēp̄. Pro responsione
¶ Sc̄icidū. q̄ pos̄t̄. pbat̄ ē q̄ oīc vñā pīmū motu pīmū et pīpetū. p̄
cedēt̄ ab vno moto pīpetū. pēnit̄ imobile. et oīsū ē q̄ mot̄ loc. s̄ ē pīm̄
oīm̄. Dein q̄ null̄ alī a motu locali p̄t̄ eē pīpetū. postremo qz mot̄ rect̄
nō p̄t̄ eē pīpetuari sic q̄ sit vñ̄ et pīmū. ppter oīdit̄ phīs q̄ mot̄ circularis
p̄t̄ pīmū et pīpetū. qz pcedit̄ a pīmo motore simpl̄ q̄ de ncēitate ē cā
alioz motū et siūle mot̄ p̄t̄ eē pīpetū ncēatio ē pīpetū. qz ī pīpetū non
dīnt̄ eē et posse. Oīcōlo pīma. mot̄ circularis p̄t̄ eē pīmū et pīpetū. p̄
bat̄. qz illud ē possibile q̄ pos̄t̄ (neē nullū seq̄t̄ ipossibile). s̄ si ponat̄ motus
circularis pīmū et pīpetū nullū seq̄t̄ ipossibile. ḡ z̄. Minor p̄z. qz illud īm̄
possibile qd̄ seq̄baſ ponēdo motū rectū eē pīmū et pīpetū erat q̄ motus
pīrari ēent̄ vñ̄ mot̄ pīmū. s̄ nō seq̄t̄ illud ipossibile. ponēdo motū cir
culare eē pīmū et pīpetū. Qd̄ oīdit̄ p̄o. qz ī oī in motu circulari illō qd̄ exie
ab aliq̄ pīcto redire p̄t̄ in endē pīctū fīm̄ eadē dispōnē pīmū mobilis. ita q̄ p̄
terat̄ p̄t̄ ī exitu a pīcto erit etiā p̄t̄ ī reditu ad illū pīctū. et sic nō ē pīrā
metas in dispōne partū mobilis. quod non pītingit̄ in motu locali. immo
pars que erat prior in pīrato motu in reflexione siū polterio. ergo illi mō

Ottanus liber.

huius non sunt perari. Secundo perarietas inter duos terminos solum attingitur secundum lineam rectam. quia soli mensurari per maxima distantia inter duos puncta. sed quia distantia in loco attendit perarietas. Sed quod non measuretur talis distantia per lineam circulariter per se. quia inter duo puncta per infinite lineas curva describi. et non nisi una recta tam describi posse ergo illa distantia maxima soli mensurari per lineam rectam. ergo motus qui sunt secundum lineas circulariter non perariantur. Tercio per se pars motus circularis non sunt perarie. quia in motu circulari sit redditus ab eodem in idem non per idem spaciis. sed per aliud sit exitus ab uno. et per aliud sit redditus in idem. modo de ratione perariorum est quod sine circula. id est. si possibile est aliquid inveniri circulariter sine opere. non posse. quare motus circularis per esse continuus et perpetuus. quod non pertinet in motu recto. quod semper fit redditus ab eodem in idem per idem mediis. ideo ex eius et redditus non motus opponitur. Et hoc pertinet. quod in linea recta finis non pertinet principio. et simili est in semicirculo. et in aliquo portione circuli. Ex hac ratione legitur et nullus motus per circulariter potest esse perpetuus. quod in omnibus si fiat redditus hoc est per idem mediis. ut si in alteratio ne ex frigiditate caliditate fieri transitus percepitur. et si fiat redditus in frigiditate et ceteri fiat transitus percepitur. et sic sit simile in aliis. Conclusio secunda. Motus circularis est per se omnis motus. Parte. quod motus circularis est per se inter omnes motus locales. nam omnis motus localis est rectus vel circularis vel mixtus ex his. sed mixtus non per esse per se circularis potest est rectus. quod primo ostenditur. quod perfectum est incorruptibile natura. perfectio et rectus est imperfecto et corruptibili. et omnis motus rectus est corruptibilis et imperfectus. motus autem circularis est perfectus. igitur. Tertio per se. quod nulla magnitudo recta est infinita. atque super ipsam non pertinet moueri. quod impossibile est fieri quod impossibile est factum esse. ergo qualibet est finita. et per seque nullus motus rectus per se est infinitus. et cuiuslibet motus recto potest aliquid addi. quare est imperfectus. et pertinet ad terminum in quo cessat. et sic est corruptibilis. Nec per dicti quod motus rectus sit infinitus per reflectionem ut supra patuit. sed motus circularis est perfectus. quod semper in eodem pertinet principio et est incorruptibilis. quod est in suo principio. Secunda ratio. motus qui est perpetuus natura rectus et definitio est potest non perpetuus. sed circularis per se est perpetuus. alius autem non. igitur tertio. Tercia ratio. est per se principium in aliquo genere. et est illius generis mensura. Queritur nam motus regularis potest est motus irregularis. sed soli circularis potest esse regularis. non autem rectus. nam si motus rectus sit naturalis est velocior in fine quam in principio. et violentus et contra. In circulari vero dicitur est. non est assignare principium et finem. que tamen assignari potest in magnitudine recta. ergo in motu circulari non est assignare parte que intendat aut remittat. Ex dictis per se motus non per perpetuus per successionem plurim motuum sequenter se habentium. sed quod est unus motus perpetuus eius perpetua continuitas est causa successus perpetue generationis et corruptibilis istoz inferoz. Et quod in prima ratione huius questionis supponit quod motus localis sit prior alijs. et quis hoc probatum sit. hoc non iterum probat plus per opiniones antiquorum et primorum. Empedoclem ponente licet et amiciciam esse principia motuum per aggregacionem et segregacionem que sunt motus locales secundum ipsum. Secundo per se

Physicorum

Xagoriam ponentem intellectum agentem esse primam causam motus. qd specialis ter posuit de motu locali. Tercio p dimicritu qui posuit vacuu esse causam motus. mō vacuu si esset maxime esset causa motu localis. Quarto p opinione ponentiu vnu materiale principiu ex quo fieret res p coadunationem et ratione refaciendam que sunt cum motu locali. Quinto p opinione Platoni ponentis vnu esse primam causam motus et primo motus localis. Sexto p opinione vulgarium dicentium nihil moueri prius nisi qd mouerit motu locali ergo motu localis est primus enim motu. et inter motus locales circularis est primus.

Ad rōnes ante cōpositū. Ad primā dī q motus circularis ē infinitus. nō quidē sī in terminos. qd in omni die naturali pringit de termino ad terminū sed est infinitus sī in duratōne perpetuā vel reiteratōem prīmā circulationē que sunt cōtinue. Ad scđam patuit qd non est sī de motu circulari et de motu recto. qd in circulari rō fīg reditus per idem mediu. Ad tertiam dicitur qd illa diuisio intelligit de ḡib⁹ motus qd h̄a mobilis. et nō de ḡib⁹ quas habet sī in duratōne.

Qd autē necesse est imparibile esse et nullā habere magnitudinē nūc dicamus opponentes primū de pri-
ribus ipso. Horū autem vnu quidē est. qd impossibile est nullum finitū mouere sī in infinitum tempus. Tria ei-
sunt quod mouetur mouens in quo tertius tempus. hec autē aut finita oīa
aut infinita sunt omnia. aut quedā. aut duo. aut vnu. Sic igit̄ a mouens.
quod autē mouetur. b. tempus infinitum in quo c. Ipsū d. ḡit̄ moueat
aliquam p̄tem ipsius b. qd est in quo e. Non igit̄ in equali ipsi. c. In plus
riem in manus. Quare nō est infinitū tempus quod est ipsius z. Sic itaqz
ipsi d. apponens auferam ipsum a. Ipsa autē e. ipsum b. Tempus autē nō
auferam semper remouens equale infinitū em est. Quare omnia. totū b. mo-
uebit in finito tempore ipsius c. Non ergo possibile est a finito moueri
nihil scđm infinitū motu. Qd qdē igit̄ nō contingit finitū in infinito
tempore mouere manifestum est.

Differit. Utru mouens in tempore infinito de necessitate sit in
finitē virtutis. Arguitur primo cōtra presuppositū
qd mobile motus et tempus equaliter dividuntur et similiter se habent ad
esse finitū et infinitū. sed nullū est mobile infinitū ergo nullus est motus
tempore infinitū ergo nō potest excludi qd primū mouens sit infinite vir-
tutis. Scđo ponendo perpetuitatem mundi cū Aresto. sol mouit et mo-
uebit ista inferiora tempore infinito et tñ est finitē virtutis. igit̄ 2c.
Hertio si esset aliquid mouens infinite virtutis tñc moueret suum mo-
bile in instanti temporis. ḡ moueret et nō moueret ut de grauitate infinita
arguitur primo de celo. In cōpositū arguitur per Aresto. qui ex per-
petuitate motus cōcludit infinitatem virtutis primi mouentis. Scien-
dum primo. qd postqz ph̄ ostendit quis et qualis sit primus motus. qd
circularis continuus et perpetuus. Consequenter ostendit quale sit pri-
mus mouens et principaliter intendit qd est imparibile et uno nullā ha-
bens magnitudinem ratione cuius predeterminat quedā necessaria pri-
mo qd est infinite virtutis. Scđo qd virtus infinita non potest esse in mag-

Ottavius liber

nitudine finita. et cum nulla magnitudo sit infinita cōcludit mouēs p̄mū nullam habere magnitudinē. Ad ostendendū prūmū p̄supponit q̄ in oī motu triā ḡcurrūt. sc̄z mouēs mobile z tempus in quo fit motus. z hec triā necesse est aut oia esse infinita aut vñū infinitū alijs existentib⁹ finitis aut ecōtra. Q̄c dimissis duob⁹ prūnis mēbris q̄ nihil faciūt ad p̄posituz Aresto. p̄sequis. tertū ostendēs q̄ impossibile est vñū istoz esse infinitū alijs duob⁹ existentib⁹ finitis et sp̄caliter de tpe. p̄ q̄ sit hec. Lōclusio. Impossibile est tempus esse infinitū nisi mouens sit infinite virtutis. p̄ barū. q̄ detur mouens finitū. a. et mobile finitū. b. et t̄ps infinitū. c. capiatur ergo mouentis ps p̄portionata roti q̄ sit d. et pars mobilis q̄ sit e. cuž ergo pars mobilis equaliter mota in minori tēpore p̄translat̄ aliquid signū magnitudinis supra quā fit motus q̄ totū mobile. sequit̄ q̄ ipm. e. in minori tpe quā sit. c. peransib⁹ aliquid signū magnitudinis q̄ p̄translat̄ totum. b. sit ergo illud tēpus minus 3. q̄d sit ps illius t̄pis infinitū. z cū mouēs et mobile sunt finiti. z oēfinitū p̄ ablatōem finiti tandem consumat̄. capiant̄ in mouente z mobilis pres equales p̄tib⁹ iam capitis donec consumant̄ mouēs et mobile z addant̄ p̄tib⁹ iam acceptis cum ergo ps mobilis ac̄cepta in pre t̄pis finita moueaſ a pre mouentis z peransient̄ determinatū signū magnitudinis sequit̄ q̄ quelibet pars eius similiter in parte tēpore finita peransib⁹ aliquid signū z cū nūq̄ possit consumi totū tempus z ex p̄ibus finitis multitudine z magnitudine resultet finitū sequitur q̄ oēs pres mobilis mouebūtur ab oīb⁹ p̄ibus mouentis tpe finito. ḡ z rotuz mobile mouebūt p̄ finito a toto motore quare si t̄ps sit infinitū oporet mobile esse infinitū z si sic nec esse est mouēs esse infinitū. ergo mouēs p̄ tēpus infinitū necessario est infinite virtutis. Sed cōtra obiceret q̄ hec ratio est intelligēda de p̄mo mobili z primo mouente quib⁹ repugnat disuisio ergo rō p̄supponit falsum. Odīm est fm̄ sanctū Thomam. q̄ in tali bus demonstrationib⁹ vtitur Aresto. diuisione p̄mū mobilis z mouentis nō realiter ita q̄ fm̄ actū fiat talis diuisione sed solū fit talis diuisione fm̄ significatiōem nostrā p̄ intellectū vel imaginatiōem signando vñā prem sine actuali diuisione ipsius continuū vt dō si hoc rotū moueaſ hec ps pri⁹ accingit ad signū spaciū q̄ sc̄a z sc̄a z tēria. z sic de alijs. Item obicit̄ si sit aliquod d̄ mouens infinite virtutis ingenitus z incorruptibile illud se habebit equaliter ad mouendū. ergo poterit mouere tpe infinitū q̄ idē sp̄ manens idē natū est q̄ facere idē. ḡ ex infinite motus fm̄ tēpus nō potest Aresto. cludere infinitatē motoris fm̄ virtutē. Pro solutochuius est aduertendū. Sciendū sc̄o. q̄ t̄ps motus p̄t̄ capi dupl̄. Uno° ex p̄t̄ mobilis fm̄ pres eius. Altero° ex p̄t̄ magnitudinis sup̄ quā fit mot⁹ vna eīn ps mobilis p̄ius transīt vñā p̄t̄ magnitudinis q̄ totū mobile et silt rotū mobile p̄ius trāst̄ vñā p̄t̄ magnitudinis q̄ totū magnitudinē. Et si bñ p̄sidere rō Aresto. clarū est q̄ capit t̄ps motus ex p̄t̄ mobilis. vt pat̄ cū d̄t q̄ pres mobilis in minori tpe mouens q̄ totū mobile hec eīn minoritas t̄pis nō pot̄ capi ex p̄t̄ magnitudinis nisi in ordine ad aliquid signū determinatū q̄ ps mobilis a pre mouentis sibi p̄portionata eq̄l tpe e. quale spaciū p̄t̄ sit rotū mobile et ita si rotuz mobile p̄t̄ sit illud signū tpe infinitū z si mobile sit infinitū oporet q̄ mouēs sit in

Physicorum

finita virtutis qz virtus mouentis debet excedere virtutē sive resistētiaꝝ mobilis. qz quidē virtus est infinita si mobile sit infinitū. Sz iterū repli-
cāt qz nullus est motus infinitus ex premobilis cūnullū sit mobile infi-
nitū hz solū est infinitū motus ex pte magnitudinis resumpte & ad sic mo-
uendū rpe infinito sufficit virtus finita. ḡ rō Aresto. nō pcludit primū mo-
uens esse infinite virtutis. Respōdet qz necārio illud qd est prima cā mo-
tus infiniti oportet qz sit causa infinitatis motus qz causa que est p se pri-
or est causa p accīs et causa qz se primo termī ad effectū p se qz causis
prīmī correspōdent effectus propriū vt dicitur est in secundo. dictū em̄ est
prīmū qz tēpus motus capi pōt ex premobilis & ex parte magnitudinis

Suniliter dōm̄ est de infinitate motus tempus & motus qd capitur
ex parte mobilis p se sibi conuenit & silt infinitas motus si esset talis quia
sibi conueniret p pprīmū subiectū eius. Sed tempus motus qd accipit ex
pre magnitudinis sibi conuenit p accīs et silt infinitas postqz em̄ totum
mobile suū motū pplexuit supra vñā magnitudinē qz iterū redeat & sit in
finītū tēpus sic puenies ex pte magnitudinis pōt qz mobile resumit motū
accidit motū. Illius qd est pma cā infinitatis p accidēs virtus per se nō
terminat ad illā infinitatem hz p accīs si terminaret ad finitā motus. qz
esset p se et hoc mō esset mouendo mobile infinitū si esset & ppter hoc secū
di morozes orbū qz quis moueat motu infinito p accīs nō oportet qz sunt
infinite virtutis qz nō sunt p se cause illī infinitatis qz vt dicitur est cā p se
primo debet terminari ad effectū p se, & etiā illā virtute ex se nō hz hz ex
alio. Silt dōm̄ est de sole qz mouet hec inferiora rpe infinito supposita p/
petuitate inūdīz tñ est finita virtutis. qz nō est p se cā illius infinitar̄ vñ
si eēt aliqd mobile infinitū neqz sol neqz intelligentie ipm̄ mouere possent
hz solū pma mouēt et hec sicut mirabilis subtilitas Aresto. ex hoc qz prī-
mus motus qz est p accīs infinitus pcludit primū motorē cē infinita vir-
tutis eo qz effectus p accīs nō pōt ēē pprīmū terminus alicuius cause p
se et primū mouens simpliciter est cā illī infinitatis p accīs. ḡoz qz pos-
sit esse causa p se alicuius infinitatis p se sic qz ex pte sui nō sit defectus et
si sit defectus hoc est ex pte pducibilis.

Ad rōnes An̄ oppositū. Ad primā dī qz tēpus motus qd
habet a mobili fin ptes eius nō pē cē infinitū nisi
mobile sit infinitū. hz tēpus qd hz ex pte magnitudinis resumpte pē esse
infinitū sicut et motus. Ad secundam p̄t solutio ex dictis. Ad ter-
tiā dī qz in pmo de celo Aresto. arguit de grauitate et levitate qz sunt vir-
tutes naturales. modo virtus primi motoris qz quis sit infinita tamē est
intellectualis et voluntaria ideo nō agit fin vltimū sui posse sicut facit vir-
tus naturalis. hz fin qz intelligit et vult.

Vad aut̄ oīno in finita magnitudine nō ptingit infini-
tam esse potētiā. ex his manifestū est sic em̄ plus poten-
tia semp eqle in minori faciens tēpus vt calefaciens aut dulce
faciens aut pīcīes. et oīno mouēt. Necesse ḡz a finito qdē
infinitā ac habētē potētiā pati. aliqd patiēt. & pl̄qz ab alio

Ottavius liber.

Plus enim est infinita potentia. At uero tempus non contingit esse nullum. Si enim est in quo a temporis in quo infinita vis calefacit. aut depellit in quo quicunque a. b. finita quedam ad hanc maiorem semper accipiens finitam veniam. Aliquando ad id quod in a. tempore motu erat. Ad finitum enim spiritu addens excellens omne determinatum et auferens desiccare similiter. In equali ergo tempore mouebit finita ipsi infinita. Nocaut est impossibile nullum itaque finitum contingit infinitam potentiam habere neque infinita et tamen contingit in minori magnitudine amplioram potentiarum esse. Sed adhuc magis in maioriori plurimam. Sit igitur in quo est a. b. infinitum. Et b. c. habet potentiam quendam que in aliquo tempore mouet ipsum d. in tempore in quo est e. z. Si igitur b. c. dupla accipio. in medio mouebit tempore ipsum e. z. Sit n. n. hec portio. Quare in. z. et e. mouebit ergo sic accipiens spiritu a. b. quidem nequaquam transibo. Tempore autem dato semper minus accipiam infinita ergo potentia erit. Omnis enim finita potentia excellit. Omnis autem finita potentia necesse est finitum esse et tempus. Si ei in quodam tanta maior in minori quidem determinato aut mouebit tempore finitum conversionis proportionis. Infinita ei omnis potentia sicut multitudo et magnitudo excellens omnem finitum. Ostendit autem hoc demonstrare et sic accipiens enim quendam potentiam eandem generem ei. q. est in infinita magnitudine. infinita magnitudine existentem quam mensurabit ea que est in infinita magnitudine finita potentia. Quod quidem igitur non contingit infinita esse potentiam in finita magnitudine neque finita infinita ex his palam est.

Queritur Utrum in magnitudine finita possit esse virtus infinita vel econtra in magnitudine infinita virtus finita. Arguitur primo quod sic. quia primus motor est infinita virtus est in primo orbe. ut habeat in seculo de celo. sed primus orbis est finite magnitudinis. ut dicit primo de celo. ergo in magnitudine finita est virtus infinita. Secundo sic. stat in minori corpe esse maiorem virtutem quam in maioriori corpe ergo possibile est quod in magnitudine finita sit virtus infinita. In oppositum est probatio in textu. Pro responsione est. Sciendo primo. quod postquam probatio ostendit quod mouens tempore infinito necessario est infinita virtus. Lolequenter demonstratur quod virtus infinita non potest esse in magnitudine finita et hoc valet ad probandum quod primus mouens est perinde indivisibilis et nullam habens magnitudinem ostendit etiam Aristotle. quod in magnitudine infinita non potest esse virtus finita et illud per co-comitantiam sequitur ad primum licet non sit principaliiter intentum. Quidam vero prima. in magnitudine finita non potest esse virtus infinita. per cuius probatione duo supponuntur. Primum est. quod maior virtus spe qualiter effectu perficit in minori tempore quam minor virtus. Secundum est. quod quoniam maior virtus equaliter effectum perficiat in minori tempore quam minor impossibile est in virtutem aliquam quartuplicem magnam sit in non tempore mouere. quod omnis motus est in tempore. Tunc arguitur sic. si in magnitudine finita est virtus infinita sequeretur quod tempore non tempore moueret quod est impossibile. per secundam suppositionem pareretur sequentia. quod si talis virtus infinita aliquo tempore finito moueret quartuplicem puto signari illud tempus per a. capiatur virtus finita alicuius magnitudinis finite que etiam mouebitur.

Physicorum.

In tpe finito licet in maior. z sit illud cēpus. a.b. cū ergo eiuslibet finiti ad finitū sit p̄tio. sc̄qtur q̄ t̄pis. a.b. ad t̄ps. a.erit determinata p̄tio b̄m quā māius excedit min⁹. addat ergo b̄m eandē p̄tioēm quā vnu cēpus excedit aliud virtus finita ad virtutē finitā dārā tūc aggregatum ex illis virtutib⁹ duab⁹. qđ erit finitū mouebit in equali tpe ipsi t̄pi. a. q̄ c̄tum cre scit virtus tantū decrecet t̄ps. ḡ virtus finita z infinita in equali tpe moue b̄t. z cu adhuc virtutē finite possit fieri additio absq̄ hoc q̄ adequaſ vir⁹ tui infinit. q̄ semper erit finita. sc̄qtur q̄ virtus finita in minori tpe moues b̄t q̄ infinita. qđ est impossibile p̄mā sup̄ponem. ḡ est impossibile virtus infinita mouere tpe finito. ḡ si talis esset moueret in nō tpe. qđ iterū est impossibile. ḡ impossibile est virtutē infinitam esse in magnitudine finita

T Sed obijceret. q̄ hec rō nō solū videt. p̄bare q̄ in magnitudine finita nō possit esse virtus infinita sed etiā q̄ nulla sit virtus infinita. qđ est p̄tra p̄dictā regulā. Rūndet q̄ virtus q̄ nō est in magnitudine est agens p̄ intellectū. z a tali mouet celū. vt dī. xij. metaphy. virtus aut q̄ est in magnitudine agit naturaliter. Et inter istas virtutes talis est dīna. q̄ agens naturaſ le semper agit b̄m vltimū sui posse. z actio eius p̄portionalis sue nature. z idea ſi sit virtutis infinita actio eius erit infinita. quare ſi in aliqua magnitudine esset virtus infinita. cū esset agens naturale z motus ab ea procedens effet infinite velocitatē z in nō tpe. ſed ex aucto agentis p̄ intellectū nō p̄portionatur ſue nature. ſed inſequit modū forme apprehenſe. Eſt ideo dominicator nō facit domū q̄tiam z quale posset. ſed q̄tam z qualem vult z intelligit. **V**n nō oportet ſi sit aliqua virtus infinita intellectualis ſine magnitudine q̄ moueat velocitatē infinita. ſed tanta velocitate q̄tia p̄gruit ſin p̄ter que agit. Ubi aduerterū. q̄ nihil mouet nisi habeat magnitudinem. z ſic Velocitas motus est effectus receptus a mouente in aliquo habente magnitudinem. z impossibile est aliquid habens magnitudinem recipere effectus ade quātū virtutis alicuius agentis p̄ intellectū. q̄ omnis natura corporeā ſe habet ad intellectū. ſicut particulare ad vlt. ideo q̄uis ſi aliqua virtus infinita extra magnitudinem. nō optet q̄ in aliqua magnitudine faciat effectū ſibi adequatū. quare nō oportet ſi p̄mus motor ſit infinite virtutis celum infinite velocitatē moueri. Iſi aliquid h̄is magnitudinem p̄ recipere effectū minorēt etiā eq̄lē ſtū actiue exiftēti in magnitudine. id ſi eſi p̄t⁹ infinita ē magnitudine ſeret q̄ poſſit habere effectū ſibi correfidētē in aliquo magnitudine. effectus aut ſibi correspondēt effet infinita velocitas motus. z ſic oportet ſale virtute moueri in nō tpe. qđ est impossibile. Item ſi obijcias. celum p̄t̄ moueri tpe infinito. ergo etiā possibile est ipmā moueri infinita ve locitate. ergo in nō tpe. **L**o cedis aſcedens. q̄ illud nō repugnat magnitudini circulari. Sed negat dīna. q̄ repugnat magnitudini circulari in nō tpe. moueri. oportet em q̄ omnia p̄t̄ra circuli in uno instāti rempis effent ſub uno z eodē p̄t̄to. qđ est impossibile. **T**onclusio ſecunda. In magnitudine infinita nō p̄t̄ ſe virtus finita. pro qua notat p̄hs q̄ oppoſitum eius maxime videtur esse verū. p̄ter illud qđ ſacriū ſit in ſecunda ratione ante oppoſitū. ſed tñ illud nō ſecundit. q̄ licet parvus ignis ſit maioris accunctis magno aere. poterit in tñ accipit de aere q̄ adequaſ virtus eius virtus lignis. z cu infinitum nūnq̄ poſſet totum accipit impossibile est ignē finitē

Octauus liber.

Expositatis adequari finitam virtutem acri infinite cōstatatis Probat hec adclusio ut sit magnitudo infinita. a. b. cuius sit pars finita. Deinde capiat aliquid magnitudo finita que sit. b. c. cuius virtus sit finita. Item capiat aliqua pars magnitudinis infinite quod sit. a. e. vel quod illius pars erit aliqua virtus vel non secundum dū dici non posse. quod impossibile est corpus naturale esse sine parte. si sic. cu non possit adequari virtus pars virtuti totius. sequitur quod pars pars erit minor quam virtus totius. que se habebit in aliqua proportione ad virtutem totius et etiam ad virtutem magnitudinis finite. cu sit equalis partiam acceperit. plus est amere aliqua virtus equals virtutis alterius pars. et cu virtus totius sit ipsa finita. sequitur quod possint accipi tot pars eius et virtus partium adequabitur virtuti totius. et cum non dum est accepta tota magnitudo. quare sequitur quod eadem virtus erit totius et partis finiti et infiniti. et quod non erunt aliquae partes virtutis infinite. quod nulla erit virtus que sunt impossibilia. Item sequitur quod magnitudo finita in equali tempore immo in minori mouebit quam magnitudo infinita. quod virtus magnitudinis infinite est finita. ideo mouebit tempore parte finito. Virtus etiam magnitudinis finite mouebit tempore finito. Deinde fieri additio illi magnitudini finite. et fiat additio virtuti. quare contingit virtutem magnitudinis finite adequari immo excedere virtutem magnitudinis infinite. et sic mouebit in equali tempore aut minori. et cum per calorem additionem ad magnitudinem finitam nunquam adequabis magnitudini infinite. Secunda ratio. que sumitur ex parte magnitudinum que sunt eiusdem nature. in talibus enim crescente virtute crescit magnitudo et econtra ergo si sit infinitus aer cuius virtus sit finita. et sumat aer finitus eius. sic virtus finita per additionem acris finiti poterit adequari virtus eius. virtus et acris infiniti absque hoc quod aer finitus fiat infinitus. quare sequitur quod finitus aer erit equalis infinito vel quod in his quod sunt eiusdem nature magnitudo non adequabitur virtuti. quod est impossibile. quod impossibile est in magnitudine infinite esse partem finitam.

Ad rationes Ante opositionem. Ad primam. quod primus motor est in proprio orbe non tangens sibi inherens ut forma eius. sed tanquam sibi accessus ut motor mobilis. Ad secundam negatur problemata. et causa iam dicta est in secunda adclusione.

Ebis autem que feruntur binis hanc dubitare quadam dubitatione. primus enim omne quod mouet mouetur ab aliquo quod cu non ipsa seipsa mouet. quo mouentur aliqua partine non tangentem/ te eo quod mouet ut pieccia. Si autem simul mouet et aliud aliquid qui mouet. ut aerem qui motus mouet. Si rurim possibile primo non tangentem neque mouentem moueri. sed simul omnia mouerit quiescere. cu primus mouens quiesceret et si facit sicut lapis ut mouere quod mouet aliud. Necesse autem hoc quidem dicere. quod primus mouens facit possibile ut mouere. aut aerem habens. aut aquam aut aliud aliquid tale quod aptum natum est mouere et moueri. sed non simul pausat mouens. et quod mouet. Sed quod mouet quidem simul cu mouens quiescit. mouens adhuc est. unde mouet cu alio habens

Physicorum

et in hoc eadē rō est. Pausat aut̄ cū minor fuerit virtus mo-
uendi in habito. Tādem aut̄ q̄escit. cū nō ampli⁹ faciat qd̄ p̄
us mouēs. sed motū solū. Nec aut̄ necē est simul pausare hoc
qđem mouēs. hoc qđeānt̄ motū. et rotū motū. Hoc qđe īgit̄
in p̄tingētib⁹ aliquā qđem moueri. aliquā quidē q̄escere sit mo-
tus. et nō p̄tinuus. sed videt. Aut em̄ p̄ter entū est. aut tan-
gentiū. Hō em̄ vnu mouēs sed habita ad invicē sunt. Vn̄ et
in aere et in aq̄ sit bimōr̄ mot⁹ quē dicit̄ qdā ātiparistatalis ee.
Iposibile aut̄ aliter opposita soluerenīl̄ dicto mō. antipari-
stasis aut̄ sil'ōia moueri facit et mouere. q̄re et q̄escit. Hūc aut̄
videt vnum aliquā qd̄ p̄tinue mouēs a q̄cūq̄. nō em̄ ab eodē

Uerit̄ Utru piecta post recessum a primo p̄iecte moueant̄ a
medio. Arguit̄ q̄ nō. q̄r̄ mediū resilit sue diuisione. q̄
nō mouet piecta cessante p̄mo mouēt. Sed sic. si moueat a medio oꝝ
q̄ ipm̄ mediū moueat. vel q̄ mouet a se vel ab alio. si a se. eadē rōne. piecta
a se moueret. si ab alio utru q̄ret̄ de illo ut p̄ius. et sic ē. piectus in infinitū.
nisi dicat̄ q̄ piecta a se moueat post tale recessum. Tercio sic. si sic. leq̄ret̄
q̄ piecta late figure veloci⁹ mouerent̄ q̄ rotundē. p̄n̄ est fallum. et p̄z p̄na
q̄ facilis pellerent̄ a medio. Quarto sic. aer est faciliter diuisibilis et pue-
sturis. q̄ nō p̄ tā grauia corpora mouere et sustinere. sicut illa q̄. p̄iectum.
In oppositiū p̄hs in rextu. Pro r̄sione. Scīdū p̄mo. q̄ post p̄z p̄hus
ondit̄ q̄ mouēs tpe infinito est infinitē p̄tutis et q̄ p̄t infinita nō p̄t ee in
magnitude finita q̄du s̄t necaria ad ondēdū p̄mū mouēs ēc̄igibile et
nullā habere magnitudinē. Lōlequēter ondite vnu aliud qd̄ ē vtile ad cō/
cludēdū vnitatē p̄mi motoris. sc̄ q̄ diuersitas mouētiū ipedē p̄tinutatē
et vnitatē aliorū mot⁹. sicut p̄z in piectis. et circa p̄mū mouet dubitatoeze
a q̄ moueat piecta post recessum a p̄mo. p̄iecte. circa quā dubitatoem p̄
excludit fallaz quādā solutoem. q̄ dr̄ fuisse platonis ponēris p̄mū. p̄iectes
et cū piecta. vt cū aliq̄s cū lapide mouet aliqd̄ corp⁹ puta aere. tāq̄ mediū
dferes. q̄ qđe aer mot⁹ moueret baculū. p̄tra qd̄ arguit̄ p̄hs. q̄r̄ videt̄ ipos-
ibile de ipso aere q̄ moueat post p̄z nō tangit̄ a p̄mo. p̄iecte. sicut ipossibi-
le videt̄ de lapide. q̄z sicut lapis a se nō mouet. ita neq̄ aer. q̄r̄ p̄dicta solo
nō valer. Dein alter solui p̄hs dicēs. q̄ p̄mū p̄iectes mouet corp⁹ sibi. p̄
p̄inquiū. vt aerē vel aquā. et tale corp⁹ motū natū ē mouere ipm̄. piecta et
p̄mū. p̄iectes mouētiū corp⁹ sibi. p̄inquiū. sc̄ mediū sibi tribut̄ p̄tutem mo-
uēdi aliud. sc̄ mediū sibi. p̄inquiū. et illud medium p̄inquiū medio mouētiū
ab ipo'habz p̄mo q̄ moueat et q̄ moueat aliud. et tertiu hz a sc̄do. et sic deſ
inceps. et q̄r̄ monere et moueri nō de nc̄itate eidē insunt. vt alias deſi est.
ideo iz post p̄z p̄mū mouēs cessat moueri sc̄do cessat moueri. cū ipm̄ sc̄do
ad huc mouet aliqd̄ aliud corp⁹ sibi. p̄inquiū ex p̄tute ipressa. sicut p̄z de la
p̄de piecta in aquā q̄ mouet p̄mo aquā sibi. p̄inquiū cāndo ibi vnu circuſ
li gū qui qđe circulus in suo termino sue in suo fine causat aliū circulus
maiorem mouendo aliā aquam consequenter se habentem et ille circulus

Ottavius liber.

Causat alium et sic sequeretur. Et quis violentia in primo mouente vel secundo sit intensius maior et fortior quam in mouentibus secundis. non in eo non habet suum maximum actum. nec est maior extensius. quod ibi secundum est sufficiens quantum. ut illa violentia sit perfecte applicata. ideo pecta propter primus pugnientes minus ledunt quam in parte remotiori. Secundum est secundo. quod corpora recte plentia virtutem sicut a primo pugniente et nata mouere. pecta detinentur in se habere quatuor ordinem. Prima est quam sunt nata moueri et quiete. quod ut dicuntur est secundum mouere mouente primo. et quod est ab hoc quod est moueri ab extrinseco cessante. Secunda est non nisi talia esse alicuius determinatae figure. sed nisi talia faciliter determinari ad quacumque figuram. ideo male dixerunt aliqui ponentes pecta mouentia quod impetus ipsius impulsum a pugniente. quod aliquantum tarda quod in his impulsu non per talis impetus. Tertia ordinatio est quod nisi illa corpora esse spuria faciliter divisibilis. ideo una pars per moueri sed a quiete. quod contingit propter spuria et faciliter divisionis illoz corporum. Quarta operis hominis corpora esse vicina materie prima propter quod sunt in potentia ad recipiendum quicunque motum et quicunque figuram. Conclusio. Protecta post recessum a primo pugniente mouentia a medio primo modis iam expelluntur. Partes quod post illud recessum pecta mouentia ut notum est ad sensum non a se. eis sunt inanimatae. ergo ab alio. Et cum primus mouens debeat esse immediatum mobile. sequitur quod operis hominis corpora moueri ab aliquo corpore in medio inter primus mouens et ipsa. quod quidem corpus sit immediatum ipsius projectis. pectu igitur a medio mouetur. Et quibus partibus pecta non mouentur. ab uno motore. sed a pluribus sequenter se habentibus vel se tangentibus. Et illis inter se pugna principale intentum. scilicet quod unus morus alicuius pecti videtur unus et primus propter unitatem mobilis et ipsius. tamen non est unus simul pliciter et primus. Partes. quod talis morus est a pluribus motoribus non mouentibus ipsum pectum simul. ergo ipse non est simplieriter unus.

Ad rones Ante oppositum. Ad primam dicitur. quod medius resistit sue divisioni. sed virtus pugnientis excedit illas resistentias medij. ideo ipsum medium et medius ab eo mouens habet virtutem mouendi ipsum pectum. Ad secundam dicitur. quod ipsum medium non mouet a se. sed una pars mouet ab alia pectente. et sic una pars ab aliis quicunque deuenient ad primus pugnientes. Ad tertiam negatur sequentia. quod rotunda vel acuta facilius dividitur medium quam lata. ideo sunt facilioris mobilia. Ad quartam dicitur. quod primus mouens est magne virtutis. tunc per aliquam prem. medij sibi propria quam tanta velocitate mouens et illa velocitas puenit divisionem talis medij. ideo ac si velociter motus unus existens potest corpus graue mouere et sustinere. quod dicitur in libro meteororum. et aliquis ventus velociter motus eradicat arbores et facit edificia corrue.

Voniam autem in his que sunt necesse est semper esse motum continuum. hic autem unus est. Necesse autem unus magnitudinis alicuius esse. Non enim mouet in partibile et unus ab uno. Non enim erit unus. sed habet alter alteri et divisus. Non

Physicorum

vens igitur aut vnū aut motū mouet. aut immobile existens.
Si qdē igit̄ motū pseq̄ oportebit et mutari ipm Silt aut
moueri ab aliquo qualiter stabit ut cōueniet ip̄i moueri ab
immobili Hoc aut̄ non necesse est simul mutare s̄z sp̄ poterit
mouere. infatigabile ei est sic mouere. Et regularis hic mo-
tus est aut solus. aut maxime. Nō ei habet mutatōem. neq̄
vnā mouēs. Oportet aut̄ neq̄ qd̄ mouēs iuxta illud habere
mutatōem quatenus siliſ sit motus. Necesse est at̄. aut in
medio. aut in circulo esse. Hec em̄ principia sunt. sed cū ins
mouens p̄ima mouēti hīmōi aut̄ est totius motus. Ibi ergo
est mouens. Habet aut̄ dubitatōem si ptingat aliquid qd̄ mo-
uetur mouere cōtinue. s̄z nō sicut ip̄elles iterū et iterū incōse/
quēter esse cōtinue. Aut em̄ ip̄im oportet ip̄ellere. aut trabe/
re aut vtraq; aut aliqd aliud ptingēs aliqd ab alio. sicut olim
dictū est in his q̄ p̄cūnt. Si at̄ cū diuisibilis sit aer. aut aq̄
mouet. s̄z sicut sp̄ motus. vtrobiq; at̄ nō possibile est motum
vnū esse. s̄z habitū solus itaq; p̄tinuus est. quē mouet immobi-
le. Semper em̄ siliſ se bñs et ad id qd̄ mouēs siliſ se habebit et cō-
tinue. Determinatis at̄ bis manifestū est qm̄ ip̄ossible est
prīmū mouēs et immobile habere aliquā magnitudinē. si enim
magnitudinē habet necesse est aut finitā ip̄am eē aut infinitā.
Infinitā qdē igit̄ q̄ nō ptingit magnitudinē esse. ostendit
sum est prius in physicis. Qd̄ at̄ ip̄ossible est finitas habere
infinitā potentia. et q̄ ip̄ossible est a finito aliqd moueri finitū
infinitū tps. demonstratū est nūc. Prīmū aut̄ mouēs p̄petuo
mouet motu in infinito tpe. Manifestū itaq; q̄ indiuisibile
est et p̄tibile. et nullā habens magnitudinem.

Queris Utru prīmū mouēs sit oīno ipartibile et nullā habēs
magnitudinē. Arguit primo q̄ nō. q̄ p̄mū mouēs
est in circūferentia p̄mū mobilis sed oīs forma que est in materia quātis
est ad quāritate sue materie. ergo prīmū mouēs habet magnitudinē.
Sedo sic. p̄mū mouēs h̄z orbē quo mouet ista inferiora. ergo h̄z magni-
tudinē. Tertio sic finitū et infinitū soli cōtrarii p̄gruit. s̄z p̄mū mouēs
est infinite virtutis. ergo est quātū et diuisibile. In oppositū est p̄hs in
textu. Sciendū p̄mo q̄ post tps bus ostendit prīmū mouēs esse infi-
nite virtutis et q̄ virtus infinita nō potest esse in magnitudine finita etiā
q̄ motus p̄iecti nō est vnū q̄ sit a diuersis mouentibus. Qōsequēter
ex istis p̄cludit finale intentū in hoc tractatu sc̄z p̄ditōnes p̄mū mouētis
pro quo sit p̄mū ista. **Conclusio p̄ma.** Q̄unū mouens est vnū. p̄ba

Octauis liber

tur. qd est aliquis motus semp vnius et continuus ut ostensum est. s; motus vnius est vnius magnitudinis motus et est ab uno motore qd diversitas motorum ipedit unitatem motus ut patuit de motu piectorum ergo primus motor est unus. **Conclusio secunda.** Primus motor est immobilis. patet. qd oē qd mouet ab alio mouet ergo cū nō sit procedere in infinitum in mouentibus et in mobilibus ut prius patuit necesse est devenire ad aliqd primum mobile motū a primo motori immobili. **Ex ista conclusione infert** p̄hs quatuor correlaria. **Primum** est qd primus motor necessitari nō potest ut moueat. p̄t qd oē qd necessitatē mouetur a necessitate ipsum sed motor primus est immobilis. **Igitur tertium.** Secundum correlariū est. qd ille motor est in fatigabilis nā fatigatio alicuius motoris nō accidit. nisi qd motor mouet qd p̄ hoc qd variat de disponē in dispositōem accidit fatigatio cū ḡ primus motor nō moueat sequit qd mouet sine fatigatiōe. **Tertium** est. qd primum mouēt p̄t mouere motu sempiterno. p̄t qd ex quo nō mouet s; est in eadē disponē ad mouendū. ergo si nūc moueat semp mouere p̄t. **Quartum,** correlariū est. qd solus motus primus est regularis aut saltez inter alios maxime regularis. p̄t qd primus motor semp est in eadē disponē et etiam suum mobile cū nō sit variabile et ita potest s; equaliter mouere. ḡ primus motus est maxime regularis. **Conclusio tertia.** Primus motor est in circuferentia primi mobilis patet. qd primus motus est circularis. ergo primū mobile est circulare. circularis autē magnitudinis soluz sunt duo principia sc̄z centrū et circuferentia. oportet igit̄ ipsum esse in centro vel in circuferentia. qd p̄bat p̄hs. qd p̄inquierat p̄mo mouenti velocius mouentur eo qd prius et fortius suscipiunt impressionem mouentris. sed distātiora a centro velocius mouentur p̄inquieribus et si circuferentia primū immobile velocius mouetur ergo ibi est primus motor. Sed obicez īceret qd primus motor est imparibilis. nullā habēs magnitudinē. ergo nō habet determinatū situm in corpore. **Dicendum** qd primus motor dicitur esse in circuferentia primū mobilis nō p̄ determinatōem seu substantiā sed p̄ efficiātū sui motus. nam ibi primo influit motus et ibi p̄mo incipiunt motus et sic rōnabilius est qd sit in celo qd in terra et adhuc in oriente qd in occidente nō sic qd affigat alicui determinare partē ipsius p̄mi mobilis. qd p̄s que nūc est in oriente post modū est in occidente. sed debet in intelligi qd si situm orientis primo aspicit primū mobile influendo sibi motu ut in secundo de celo dicitur de dextro et sinistro celo. **Conclusio quarta.** Primus motor est oīno imparibilis nullā habēs magnitudinē quā informet. licet habeat magnitudinē qua vīt. p̄mū p̄s p̄t duplicitē. **Primo** qd omnis virtus in magnitudine existens per se nō mouet localiter nisi pellens aut trahens aut vetroq; modo se habet qd autē sic sebz nō mouet nisi motū. ergo variat de disponē in dispositōem. et p̄ sequēs nō potest mouere motu regulari vno et continuo qd tamē p̄ueniunt p̄mo motori ut p̄ batū est. **Ex isto pars solutio vnius dubitatoris quā hic mouet p̄hs.** Vt rū aliquid mouens motū possit moueri motu vno simpliciter et cōtinuo. **Respondet p̄hs** qd nō. qd tale mouens ex quo motū est sit quodam modo plura cū variat de disponē in dispositōem. ergo nō potest mouere motu simpliciter vno et cōtinuo ut patet in motu piectorum. **Sed**

Physicorum

Si primus motus haberet magnitudinem aut esset finita aut infinita. non infinita quia nulla potest esse ut patitur in tertio huius. nec finita quia cum moueat tempore infinito oportet quod sit virtutis infinite modo. sed tamen infinita non potest esse in magnitudine finita. ergo est impartibile et nullum habens magnitudinem quam informe.

Scda pars patet. quod primus motus haberet primum mobile quo virtutis tantum instrumento moto ad explicandum formas naturales quas precepit in mente in materia generabilium et corruptibilium et etiam ad seruandum generabilium et corruptibilium in esse.

Ad rationes. Ante oppositum. Ad primam et ad secundam partem solutio.

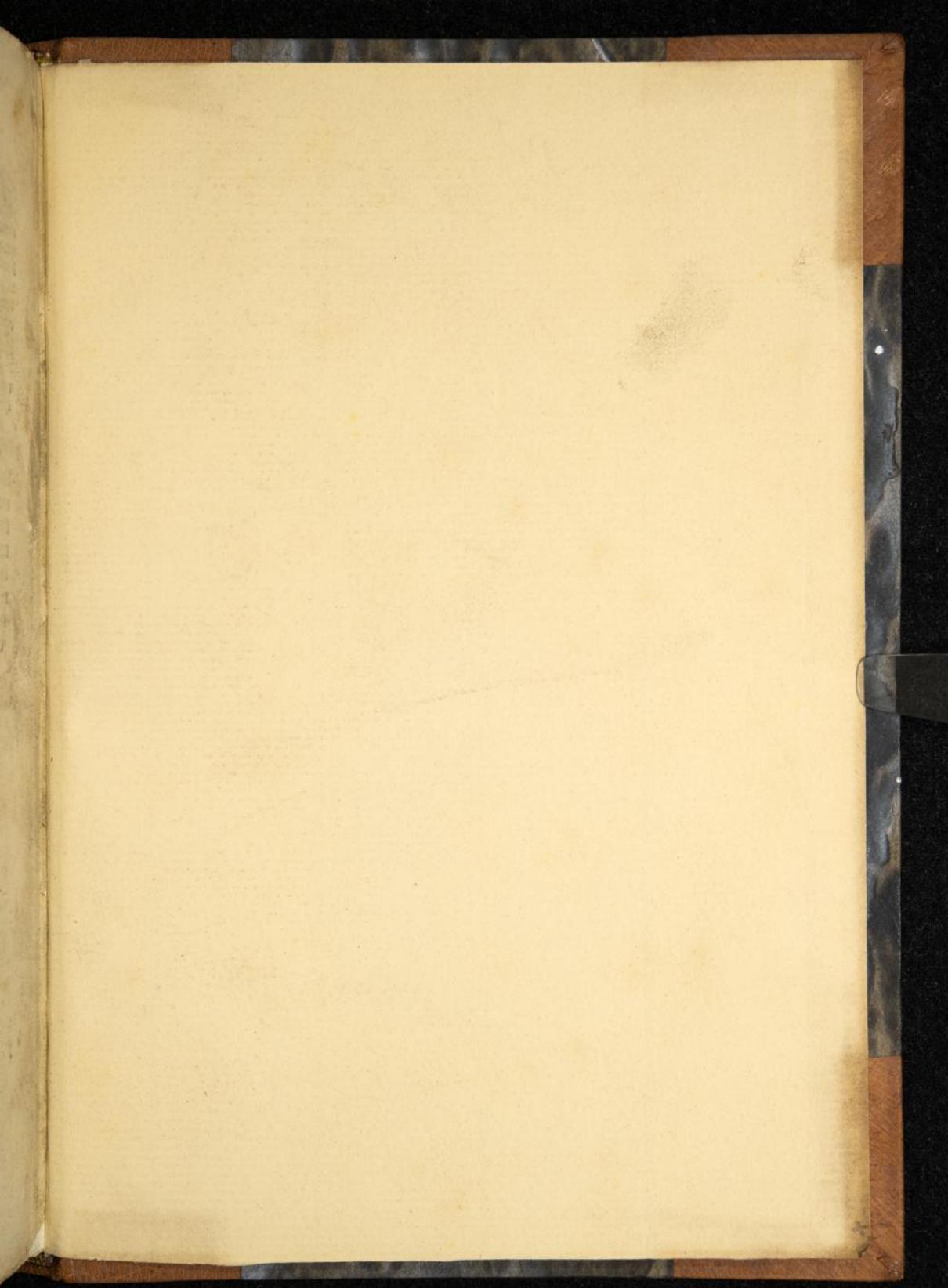
Ad tertiam dicitur quod primus motus non est infinitus infinitate qualitatibus dimensionibus sive soli infinite virtutis.

Quod sequitur formam. ideo est simplicissimus. et nullum habens magnitudinem.

Questiones prelucide octo librorum physicorum Aristoteles edite a venerabili domino Johanne versoris accuratissime me correcte in alma universitate Colonensi in bursa magistrorum Cornelii de Dordraco ad communem scholarium utilitatem sic finiuntur sub hac caracteru formula diligentissime impressae per me Henricum quentellum incolam ciuitatis inclite Colonensis. Anno incarnationis Iesu christi Willesmo quadringentesimo nonagesimo septimo decima tercia die martyris Adlaudem et honorem dei totiusque celestis aule.

for. Nr. 259.

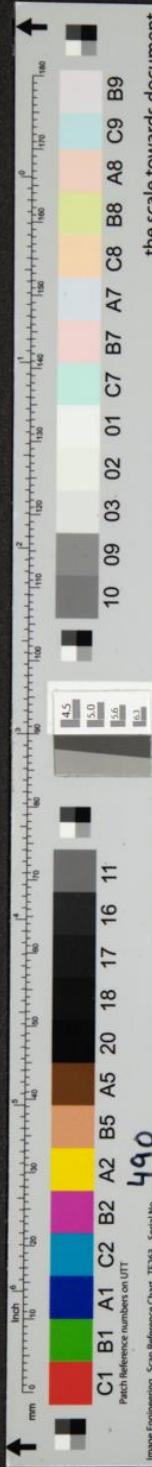

IV/

42^y

4. v. N. singgl. flicken

245/25

SORUM

iem aut esset finita aut infinita. non
sit in tertio huius nec finita qz cum
sit virtutis infinite modo virtus infi
nita ergo est imparibile et nullā ha

Scđa pars parer. qz primus mo
ans instrumento moto ad explican
epit in mēte in materiā generabilit̄
generabilia & corruptibilia in esse

tū Ad primā & ad secūdam pa

Ad tertiam dicitur qz primus mo
tis dimēsue h̄ solū infinite virtutis.
mus. & nullā h̄atēs magnitudinem

o librorū physicorū Aristote
Johanne verisoris accuratissi
re Coloniensi in bursa magi
cōmunem scholarium utilita
cteruz formula diligentissime
uentell incolam ciuitatis incl
itionis Iesu christi Wille
imoseptimo decima tertia die
in dei totiusqz celestis aule.

184